

Octombrie-Decembrie 2003

UN LEGĂMÂNT VEȘNIC

Lecții biblice pentru Sabat

Cuprins

- 5 Sabatul în Eden
- 12 Sabatul după Eden
- 19 Sabatul în pustie
- 26 Captivitatea babiloniană
- 34 Un legământ veșnic
- 41 Sabatul în Noul Testament
- 48 Duminica în Scripturi
- 55 Încercarea de schimbare
- 62 Sigiliul lui Dumnezeu
- 70 Putere spirituală
- 77 Adevărata păzire a Sabatului
- 84 De la apus la apus
- 91 Păzire practică a Sabatului

Lecțiile biblice pentru Sabat sunt un program de studiu zilnic, bazat în întregime pe Biblie și pe Spiritul Profeției fără comentarii adiționale. Citatele sunt pe cât de scurte cu putință, pentru a transmite gânduri directe și concise. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și o citire ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea în continuare a materialelor folosite drept sursă.

Editura: Păzitorul Adevărului

Str. Negoiu, nr. 24 - 505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel. 0268-212818 Fax 0268-214111

e-mail: azsmr@xnet.ro

www.sdarm.net/romania

Cuvânt înainte

Foarte curând va veni timpul când fiecare persoană de pe planeta aceasta va trebui să ia o decizie veșnică. Sau Îl va urma pe Mântuitorul spre slavă, sau va alege să fie o sclavă a lui Satan. Dumnezeu a dat poporului Său o cale clară de urmat. El ne informează că dacă vom fi credincioși adevărului, El va face un legământ cu noi. Acest legământ a existat ca un memorial între Dumnezeu și poporul Său de la crearea lumii.

„Sabatul nu a fost doar pentru Israel, ci pentru lume. El a fost făcut de cunoscut omului în Eden, și, asemenea celorlalte precepte ale Decalogului, este de o obligativitate nepieritoare. Despre acea lege din care face parte porunca a patra, Hristos declară: ‚Câtă vreme nu vor trece cerurile și pământul, nu va trece nici o iotă sau frântură de slovă din lege.‘ Câtă vreme vor dura cerurile și pământul, Sabatul va continua să fie un semn al puterii Creatorului. Și când Edenul va înflori din nou pe pământ, ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu va fi onorată de toți cei de sub soare. ‚De la un Sabat la altul‘ locuitorii noului pământ glorificat vor merge ‚să se închine înaintea Mea, zice Domnul‘ (Matei 5:18; Isaia 66:23).” *Hristos Lumina lumii*, pg.205.

Când oamenii din lume văd alegerea înaintea lor, ei vor fi umpluți cu întrebări. Ei vor căuta să știe mai multe cu privire la adevăratul Sabat al Domnului. Sunteți gata să le dați răspuns?

În acest trimestru vom studia Sabatul de la creațiune până astăzi, așa încât noi, ca popor, să fim în stare să mergem și să proclamăm Sabatul mai pe deplin. „Am văzut că Dumnezeu are copii care nu văd și nu țin Sabatul. Ei nu au respins lumina cu privire la el. Și, la începutul timpului de strămtorare, noi am fost umpluți cu Duhul Sfânt când am mers și am proclamat Sabatul mai pe deplin.” (*Experiențe și viziuni*, pg.22).

Pentru a accentua acest lucru, un număr de versete biblice vor apărea mai mult decât o dată în cartea de lecții. Studentul biblic serios va memora aceste versete. Ele includ versete din Genesa capitolul 1, Exodul capitolele 20 și 31, Isaia capitolul 58 și Ezechiel capitolul 20. Va veni timpul când predicarea mărturiei nepopulare va aduce persecuție și Biblia vă poate fi luată, dar voi veți avea dovezile pentru a vă argumenta credința. „Aceasta a înfuriat bisericile și pe adventiștii cu numele, întrucât ei nu puteau respinge adevărul Sabatului. Și, în acest timp, aleșii lui Dumnezeu au văzut cu toții în mod clar că noi aveam adevărul și au ieșit și au suportat persecuția împreună cu noi.” (Ibid.)

Sabat, 4 octombrie 2003

Darul Sabatului întâi Misiunea Indiei de Sud (Palayamkottai)

Când lucrarea Reformei a ajuns în India, ea a început în sudul țării. Un grup de suflete sincere au luat poziție și au spus păcatului pe nume. Cercetarea lor pentru adevăr i-a dus la Mișcarea de Reformă și în curând Misiunea Indiei de Sud a fost organizată. Câțiva ani mai târziu, ca rezultat al răspândirii soliei, a fost întemeiată Misiunea Indiei de Nord. Astăzi India este una dintre țările care au cea mai mare creștere în Mișcarea de Reformă, cu 3 Câmpuri organizate și 2 Misiuni.

Pentru a ajuta la înaintarea lucrării este nevoie de noi centre misionare, care să organizeze și să îndrume lucrarea. Misiunea Indiei de Sud, cea mai veche unitate din India, are acum nevoie de un lăcaș de închinare în Palayamkottai. Din acest loc lucrătorii și misionarii vor fi în stare să acopere un larg teritoriu.

India este o țară care are nevoie cu disperare de lumina mântuirii. În societate se strecoară idei moderne și oamenii sunt îndepărtați de Dumnezeu. Vă rugăm să ne ajutați să ajungem la aceste suflete și să le aducem mai aproape de Creatorul lor, câtă vreme este încă timp. Donația voastră generoasă va face posibilă clădirea unui far care să slujească oilor pierdute ale lui Israel.

Frații voștri din Misiunea Indiei de Sud

Statistici demografice:

Suprafața: 3.287.590 km²

Populație: 1.045.845.226
(2002 estimativ)

Capitala: New Delhi
(populația capitalei
11.500.0000)

Rată de alfabetizare: 52 %
(1995)

Limbi: Hindi, Engleza, 14
limbi oficiale

Religie: Hindu 81,3 %,
Musulmani 12 %,
alte 6,7 %

Economie

Unitatea monetară: Rupii
PIB/PCL: 260 miliarde USD;
2,540 USD/locuitor (2002)

**Parteneri comerciali
principali:** Statele Unite,
Marea Britanie, Japonia,
Uniunea Europeană

Sabatul în Eden

„Și în ziua a șaptea Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea pe care a făcut-o; și El S-a odihnit în ziua a șaptea de toată lucrarea Sa pe care a făcut-o.” (Genesa 2:2).

„După ce S-a odihnit în ziua a șaptea, Dumnezeu a sfințit-o, sau a pus-o deoparte, ca zi de odihnă pentru om.” – *Patriarhi și profeți*, pg.40.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg.40-47.

Sabat

27 septembrie

Psalmul 1.

„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așează pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă, care își dă rodul la vremea lui, și ale cărui frunze nu se veștejesc: tot ce începe duce la bun sfârșit. Nu tot așa este cu cei răi: ei sunt ca pleava, pe care o spulberă vântul. De aceea cei răi nu pot ține capul sus în ziua judecării, nici păcătoșii în adunarea celor neprihăniți. Căci Domnul cunoaște calea celor neprihăniți, dar calea păcătoșilor duce la pieire.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. CREAȚIUNEA

- a. **Conform istoriei creațiunii înregistrată în Biblie, în câte zile a creat Dumnezeu pământul și toată viața care este pe el?**
-
-

- b. **Au fost zilele creațiunii zile literale, așa cum le cunoaștem noi acum? *Genesa 1:5,8,13,19,23,31; Psalmii 33:6,9.***
-
-

„Biblia nu recunoaște veacuri lungi în care pământul să fi evoluat încet din haos. Despre fiecare zi succesivă a creațiunii, raportul sfânt declară că a constat din seară și dimineață, la fel ca toate celelalte zile care au urmat.”– *Patriarhi și profeți*, pg.117.

„Concluziile trase în mod eronat din faptele observate în natură au dus totuși la un presupus conflict între știință și revelație; și, în efortul de a restaura armonia, au fost adoptate interpretări ale Scripturii care subminează și distrug forța cuvântului lui Dumnezeu. Geologia a fost considerată ca fiind în contradicție cu interpretarea literală a raportului mozaic al creațiunii. S-a pretins că evoluția pământului din haos a avut nevoie de milioane de ani și pentru a adapta Biblia la această presupusă descoperire a științei, se presupune că zilele creațiunii ar fi fost perioade mari, nedefinite, care se întindeau pe mii sau chiar milioane de ani.

O asemenea concluzie este cu totul nepotrivită. Raportul biblic este în armonie cu sine și cu învățăturile naturii. Despre prima zi a creațiunii este dat raportul: „A fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâia” (Genesa 1:5). Și tot la fel se vorbește despre fiecare din primele zile ale săptămânii creațiunii. Inspirația declară fiecare din aceste perioade ca fiind o zi compusă din seară și dimineață, asemenea oricărei alte zile de la acel timp încoace. Cu privire la lucrarea creațiunii însăși, mărturia divină este: „El a zis și s-a făcut; a poruncit și a luat ființă” (Psalmii 33:9). Cât timp i-ar fi trebuit Aceluia care putea astfel să cheme la existență lumile nenumărate pentru a face pământul să evolueze din haos? Pentru a da socoteală pentru lucrările Lui, trebuie să denaturăm noi cuvântul Său?”– *Educația*, pg.107.

2. SFINȚIT

a. Ce a făcut Dumnezeu în ziua a șaptea a creației? **Genesa 2:1,2.**

„Marele Iehova a pus temelilele pământului; El a îmbrăcat întregul pământ în veșmântul frumuseții și l-a umplut cu lucruri folositoare pentru om; El a creat toate minunile uscatului și ale mării. În șase zile marea lucrare a creației a fost încheiată. Și Dumnezeu ,S-a odihnit în ziua a șaptea de toată lucrarea Lui, pe care o făcuse. Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o: fiindcă în ea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care Dumnezeu a creat-o și a făcut-o.’ Dumnezeu a privit cu satisfacție la lucrarea mâinilor Sale. Totul era desăvârșit, vrednic de Autorul său divin și El S-a odihnit, nu ca cineva care era obosit, ci ca Unul mulțumit de roadele înțelepciunii și bunătății Sale și de manifestările slavei Sale.” – *Patriarhi și profeți*, pg.40.

b. Ce înseamnă când Biblia spune că Dumnezeu a sfințit ziua a șaptea? **Leviticul 20:7.**

„Fiindcă S-a odihnit în ziua Sabatului, ,Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o’ – a pus-o deoparte pentru o folosire sfântă. El i-a dat-o lui Adam ca zi de odihnă. Ea a fost un memorial al lucrării de creație și astfel un semn al puterii și iubirii lui Dumnezeu. Scriptura spune: ,El a făcut lucrările Sale minunate să fie amintite.’ ,Lucrurile care sunt create’ declară ,lucrurile Lui nevăzute de la întemeierea lumii,’ ,chiar puterea Sa veșnică și divinitatea Lui’.” – *Hristos Lumina lumii*, pg.204.

„După ce S-a odihnit în ziua a șaptea, Dumnezeu a sfințit-o, sau a pus-o deoparte, ca zi de odihnă pentru om. Urmând exemplul Creatorului, omul trebuia să se odihnească în această zi sfântă, pentru ca atunci când avea să privească cerurile și pământul, să cugete la marea lucrare de creație a lui Dumnezeu; și pentru ca atunci când avea să privească dovezile înțelepciunii și bunătății lui Dumnezeu, să poată fi umplut de iubire și reverență pentru Făcătorul său.” – *Patriarhi și profeți*, pg.40.

3. UN MEMORIAL AL PUTERII CREATOARE

a. Ce se intenționa să ne amintească Sabatul? Exodul 20:11; 31:16,17.

„În Eden Dumnezeu a ridicat memorialul lucrării Sale de creațiune, punând binecuvântarea Sa asupra zilei a șaptea. Sabatul i-a fost încredințat lui Adam, tatăl și reprezentantul întregii familii omenești. Respectarea lui trebuia să fie un act de mulțumire și recunoștință din partea tuturor acelor care aveau să locuiască pe pământ, că Dumnezeu era Creatorul lor și Suveranul lor de drept; că ei erau lucrarea mâinilor Lui și supușii autorității Sale. Astfel această instituție era comemorativă și dată întregii omeniri. În ea nu se afla nimic cu rol de umbră sau cu o aplicație restrânsă asupra vreunui popor.” – *Patriarhi și profeți*, pg.43.

„Când Dumnezeu a creat pământul și l-a pus pe om pe el, El a împărțit timpul în șapte perioade. Șase le-a dat omului pentru folosința sa și pentru a le folosi pentru lucruri vremelnice, iar una Și-a rezervat-o pentru Sine. Odihnindu-Se în ziua a șaptea, El a binecuvântat-o și a sfințit-o. Începând de atunci, ziua a șaptea trebuia considerată ca ziua de odihnă a Domnului și să fie respectată cu sfințenie ca memorial al lucrării Sale de creațiune. Nu prima, a doua, a treia, a patra, a cincea sau a șasea zi a fost sfințită sau pusă deoparte pentru o folosință sfântă, nici a șaptea parte din timp, fără a fi o zi anume, ci ziua a șaptea, ziua în care Dumnezeu S-a odihnit. Noi trebuie să ne gândim în fiecare zi la Dumnezeu și să trăim ca înaintea Lui; dar când lucrarea celor șase zile este făcută, trebuie să ne aducem aminte de ziua Sabatului ca s-o sfințim’ – să întrerupem lucrul și să devotăm această zi în mod exclusiv pentru meditație și închinare.” – *The Signs of the Times*, 28 februarie 1884.

b. Amintindu-ne de creațiune, cum indică Sabatul spre răscumpărare? Exodul 31:13; Ezechiel 20:12.

„Toate lucrurile au fost create de Fiul lui Dumnezeu. La început a fost Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu... Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut nu a fost făcut fără El’ (Ioan 1:1-3). Și întrucât Sabatul este un memorial al lucrării creațiunii, el este un semn al iubirii și puterii lui Hristos.” – *Hristos Lumina lumii*, pg.204.

4. O ZI DE ODIHNĂ**a. Ce lucrare a fost dată lui Adam și Evei în grădină? Genesa 2:15.**

„Lui Adam și Evei li s-a încredințat îngrijirea grădinii, „s-o lucreze și s-o păzească” (Genesa 2:15). Deși bogați în tot ceea ce Stăpânul universului putea oferi, ei nu trebuia să rămână inactivi. Ocupația folositoare le-a fost lăsată ca o binecuvântare, pentru a întări trupul, a dezvolta mintea și caracterul.”– *Educația*, pg.16.

b. După ce lucrăm șase zile, cum putem păzi Sabatul la fel ca Adam și Eva?

„Mi s-a arătat că legea lui Dumnezeu avea să rămână în picioare pentru totdeauna și să existe pe noul pământ și în toată veșnicia. La creațiune, când au fost puse temeliiile pământului, fiii lui Dumnezeu priveau cu admirație lucrarea Creatorului și întreaga oaste cerească striga de bucurie. Atunci au fost puse temeliiile Sabatului. La încheierea celor șase zile ale creațiunii, Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toată lucrarea Lui pe care o făcuse; și El a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, fiindcă în ea Se odihniise de toată lucrarea Lui. Sabatul a fost instituit în Eden, înainte de cădere și a fost respectat de Adam și Eva și de toată oștirea cerească. Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea, a binecuvântat-o și a sfințit-o. Am văzut că Sabatul nu va fi desființat niciodată, ci că sfinții cei răscumpărați și întreaga oaste îngerească îl vor respecta în toată veșnicia în onoarea marelui Creator.”– *Experiențe și viziuni*, pg.163.

„Cererile adresate lui Dumnezeu sunt chiar mai mari în Sabat decât în celelalte zile. Poporul Său renunță atunci la ocupația sa obișnuită și petrece timp în meditație și închinare. Ei Îi cer mai multe favoruri în Sabat decât în celelalte zile. Ei cer atenția Lui specială. Ei pretind cele mai alese binecuvântări ale Sale. Dumnezeu nu așteaptă să treacă Sabatul înainte de a le satisface cererile. Lucrarea cerului nu încetează niciodată și oamenii nu ar trebui să înceteze niciodată a face binele. Sabatul nu este intenționat să fie o perioadă de inactivitate nefolositoare. Legea interzice munca lumească în ziua de odihnă a Domnului; munca pentru câștigarea existenței trebuie să înceteze și nici o muncă pentru plăcere sau profit lumesc nu este permisă în acea zi; dar după cum Dumnezeu Și-a încetat lucrarea de creațiune și S-a odihnit în Sabat și l-a binecuvântat, tot astfel omul trebuie să-și părăsească ocupațiile vieții sale zilnice și să devoteze acele ore sfinte unei odihne sănătoase, închinării și faptelor sfinte.”– *Hristos Lumina lumii*, pg.147.

5. AFARĂ DIN GRĂDINĂ

- a. **Când Adam și Eva au păcătuțit împotriva Domnului, ce sentință a fost pronunțată împotriva lor? Urmău ei să se mai angajeze în muncă? Genesa 3:23,24.**
-
-

„Când Dumnezeu i-a pus pe primii noștri părinți în Grădina Eden, El a făcut aceasta poruncindu-le ca ei s-o lucreze și s-o păzească. Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea Sa de creațiune și a declarat toate lucrurile ca fiind foarte bune. Totul era adaptat scopului pentru care fusese făcut. Câtă vreme Adam și Eva ascultau de Dumnezeu, munca lor în grădină urma să fie o plăcere; pământul producea din abundență pentru nevoile lor. Dar când omul s-a îndepărtat de ascultarea lui de Dumnezeu, el a fost condamnat să lupte cu semințele semănate de Satan și să-și câștigate pâinea în sudoarea feței sale. Începând de atunci, el trebuia să lupte cu trudă împotriva puterii căreia îi predase voința sa.”— *Fundamentele educației creștine*, pg.530.

- b. **Ce a rămas pentru Adam și Eva și pentru întreaga omenire ca un semn de cunoaștere a lui Dumnezeu? Ezechiel 20:20.**
-
-

„Sabatul a fost instituit în Eden și respectat de primii noștri părinți înainte de cădere. Adam și Eva au devenit neascultători de porunca lui Dumnezeu și au mâncat din pomul oprit și au fost dați afară din Eden; dar ei au respectat Sabatul după căderea lor. Ei gustaseră rodul amar al neascultării și au învățat ceea ce oricine calcă în picioare legea lui Dumnezeu va învăța mai curând sau mai târziu, și anume că Dumnezeu vorbește serios când spune ceva și că El va pedepsi cu siguranță pe călcătorul de lege. Acei care se aventurează să trateze cu ușurință ziua în care Iehova S-a odihnit, ziua pe care El a sfințit-o și a binecuvântat-o, ziua care El a poruncit să fie păzită sfântă, va vedea că toate poruncile legii Sale sunt deopotrivă de sfinte și că moartea este pedeapsa păcatului.”— *The Signs of the Times*, 6 februarie 1879.

REVIZUIRE PERSONALĂ

Un memorial al creațiunii – „Dar când sunt prezentate cerințele Sabatului, sunt mulți care întreabă: Ce diferență este ce zi ținem drept Sabat, câtă vreme respectăm o zi din șapte? Noi răspundem: Este o mare diferență dacă respectăm cuvântul lui Dumnezeu sau îl desconsiderăm. Dumnezeu ne-a dat Sabatul ca un memorial al mării lucrări de creațiune. El zice: ‚Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințești. Șase zile să lucrezi și să-ți faci tot lucrul tău; dar ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău; să nu faci nici un lucru în ea; ... căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, marea și tot ce este în ea și S-a odihnit în ziua a șaptea; de aceea a binecuvântat Domnul ziua Sabatului și a sfințit-o.‘ El declară prin Moise: ‚Este un semn între Mine și copiii lui Israel pentru totdeauna.‘ Și copiii lui Israel îi includ în toți acei care cred în Hristos. Căci ‚dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți sămânța lui Avraam.‘ Din nou, prin profetul Ezechiel, Domnul spune: ‚Sfințiți Sabatele Mele; căci ele vor fi un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru.‘ Sabatul este un semn al puterii creatoare a lui Dumnezeu; el Îl arată pe Dumnezeu ca având supremația, ca fiind Creatorul și Susținătorul universului, Acela de la care primim ‚viața și suflarea și toate lucrurile‘ și de aici Acela Căruia I se cuvine tot atașamentul nostru.” – *The Signs of the Times*, 12 iunie 1893.

Împăcați cu Dumnezeu – „De aceea Fiul omului este Domn și al Sabatului.‘ Aceste cuvinte sunt pline de învățătură și mângâiere. Întrucât Sabatul a fost făcut pentru om, el este ziua Domnului. El aparține lui Hristos. Căci ‚Toate lucrurile au fost făcute prin El și fără El nu a fost făcut nimic din cele ce au fost făcute‘ (Ioan 1:3). Din moment ce El a făcut toate lucrurile, El a făcut și Sabatul. Acesta a fost pus deoparte de către El ca un memorial al lucrării de creațiune. El indică la El atât ca și Creator, cât și ca Cel ce sfințește. El declară că Acela care a creat toate lucrurile în cer și pe pământ și prin care se țin laolaltă toate lucrurile, este Capul bisericii și că prin puterea Lui suntem împăcați cu Dumnezeu.” – *Hristos Lumina lumii*, pg.209.

1. **De ce este important să înțelegem interpretarea literală a raportului creațiunii?**
2. **Numai cine poate să sfințească ceva? De ce este semnificativ acest lucru?**
3. **Cum ne afectează acest lucru în mod personal când contemplăm creațiunea?**
4. **Este munca fizică singurul lucru de care ar trebui să ne odihnim prin respectarea Sabatului?**
5. **A crescut sau a scăzut importanța respectării Sabatului de la căderea lui Adam și a Evei?**

Sabatul după Eden

„Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințești.” (Exodul 20:8).

„Înainte de cădere, primii noștri părinți au păzit Sabatul care a fost instituit în Eden și, după ce au fost dați afară din Paradis, ei au continuat să-l respecte.” – *Patriarhi și profeți*, pg.81,82.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg.348,349.

Sabat

4 octombrie

Psalmii 92:1-10.

„Frumos este să laudăm pe Domnul și să mărim Numele Tău, Prea Înalte, să vestim dimineața bunătatea Ta și noaptea credincioșia Ta, cu instrumentul cu zece coarde și cu alăuta și sunetele arfei. Căci Tu mă înveselești cu lucrările Tale, Doamne, și eu cânt de veselie când văd lucrarea mâinilor Tale. Cât de mari sunt lucrările Tale, Doamne, și cât de adânci sunt gândurile Tale! Omul prost nu cunoaște lucrul acesta și cel nebun nu ia seama la el. Dacă cei răi înverzesc ca iarba și dacă toți cei ce fac răul înfloresc, este numai ca să fie nimiciviți pe vecie. Dar Tu, Doamne, ești înălțat în veci de veci! Căci iată, Doamne, vrăjmașii Tăi, iată vrăjmașii Tăi pier: toți cei ce fac răul sunt risipiți. Dar mie, Tu-mi dai puterea bivolului, și m-ai stropit cu untdelemn proaspăt.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. CUNOȘTINȚA BINELUI ȘI RĂULUI

a. Ce au obținut Adam și Eva după ce au devenit neascultători de Dumnezeu? Genesa 3:5.

„În Grădina Eden era ,pomul cunoștinței binelui și răului... Și Domnul Dumnezeu a poruncit omului zicând: Poți să mănânci din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci’ (Genesa 2:9-17). A fost voia lui Dumnezeu ca Adam și Eva să nu cunoască răul. Cunoștința răului – a păcatului și a rezultatelor lui, a muncii istovitoare și a grijii dureroase, a dezamăgirii și suferinței, a durerii și morții – aceasta le-a fost reținută din iubire.” – *Educația*, pg.18.

„Nu a fost voia lui Dumnezeu ca această pereche fără de păcat să aibă vreo cunoștință a răului. El le-a dat binele din abundență, dar le-a reținut răul. Eva... a mâncat și s-a bucurat de fruct. El părea delicios gustului ei și ea și-a imaginat că simțea în ea însăși efectele minunate ale fructului. Ea a luat fructul și l-a găsit pe soțul ei și i-a istorisit cuvintele spuse de șarpe și i-a spus că, mâncând din fruct, ea simțise în locul morții o influență plăcută. De îndată ce Eva se făcuse neascultătoare, ea a devenit un mediu puternic prin care să provoace căderea soțului ei.” – *Spiritual Gifts*, vol.3, pg.41,42.

b. Faptul că aveau acum o cunoștință a păcatului i-a scutit pe Adam și Eva de la respectarea Sabatului? Exodul 31:16,17.

„Înainte de cădere, primii noștri părinți păziseră Sabatul, care a fost instituit în Eden; și, după izgonirea lor din Paradis, ei au continuat respectarea lui. Ei gustaseră roadele amare ale neascultării și învățaseră ceea ce va învăța mai curând sau mai târziu oricine calcă în picioare poruncile lui Dumnezeu – că preceptele divine sunt sfinte și neschimbătoare și că pedeapsa călcării va urma cu siguranță. Sabatul a fost onorat de toți copiii lui Adam care au rămas credincioși lui Dumnezeu. Dar Cain și descendenții săi nu au respectat ziua în care Dumnezeu S-a odihnit. Ei și-au ales propriul lor timp pentru muncă și odihnă, fără a ține cont de porunca expresă a lui Iehova.” – *Patriarhi și profeți*, pg.81,82.

2. NATURA VEȘNICĂ A LEGII

a. De când a existat legea celor Zece Porunci? Psalmii 119:151,152.

„Legea lui Dumnezeu a existat dinainte ca omul să fi fost creat. Ea era adaptată stării ființelor sfinte; chiar și îngerii erau guvernați de ea. După căderea în păcat, principiile neprihănirii au rămas neschimbate. Nu s-a scos nimic din lege, nici unul dintre preceptele ei sfinte nu putea fi îmbunătățit. Și, după cum a existat de la început, va continua să existe prin toate veacurile nesfârșite ale veșniciei. ‚Cu privire la mărturiile Tale’, spune psalmistul, ‚știu din vechime că le-ai întemeiat pentru totdeauna.’” – *The Signs of the Times*, 15 aprilie 1886.

„Sabatul poruncii a patra a fost instituit în Eden. După ce a creat lumea și pe om pe pământ, Dumnezeu a făcut Sabatul pentru om. După păcatul și căderea lui Adam nu a fost scos nimic din legea lui Dumnezeu. Principiile celor Zece Porunci au existat înainte de căderea în păcat și erau de o natură potrivită stării ființelor sfinte. După căderea în păcat, principiile acelor precepte n-au fost schimbate, dar omului, în starea sa căzută, i-au mai fost date încă alte precepte adiționale.” – *Spiritual Gifts*, vol.3, pg.295.

b. Poate legea lui Dumnezeu să fie schimbată vreodată? Maleahi 3:6; Evrei 13:8; Iacov 1:17.

„Tatăl nu L-a dat pe Fiul Său preaiubit fără o luptă dacă să-l lase pe omul vinovat să piară sau să-L dea pe Fiul Său să moară pentru neamul omenesc căzut. Era imposibil pentru Dumnezeu să-Și schimbe legea, sau să renunțe la cea mai mică parte din pretențiile ei pentru a-L salva pe om; de aceea El a îngăduit ca Fiul Său să moară pentru păcatul omului.” – *The Signs of the Times*, 30 ianuarie 1879.

„Prin Isus, îndurarea lui Dumnezeu a fost manifestată față de oameni, dar îndurarea nu dă la o parte dreptatea. Legea descoperă atributele caracterului lui Dumnezeu și nici o iotă sau frântură de slovă din ea nu putea fi schimbată pentru a ieși în întâmpinarea omului în starea sa căzută. Dumnezeu nu Și-a schimbat Legea Sa, ci El S-a jertfit pe Sine, în Hristos, pentru răscumpărarea omului. ‚Dumnezeu era în Hristos, împacând lumea cu Sine.’ (2 Corinteni 5:19).” – *Hristos Lumina lumii*, pg.560.

„Dacă legea ar fi putut fi schimbată, Hristos nu ar fi trebuit să moară. Dar era imposibil ca Dumnezeu să Se schimbe.” – *The Review and Herald*, 24 septembrie 1901.

3. SABATUL ÎN LEGE

- a. **Unde găsim în Biblie Sabatul explicat clar? Exodul 20:8-11; Deuteronom 5:12-15.**
-
-

„În luna a treia [copiii lui Israel] au venit în deșertul Sinai și acolo legea a fost rostită de pe munte într-o mare grandoare. În timpul șederii lor în Egipt, israeliții auziseră și văzuseră atât de mult timp practică idolatria, încât își pierduseră în mare măsură cunoștința lor de Dumnezeu și de legea Sa și înțelegerea importanței și sfințeniei Sabatului; legea a fost dată a doua oară pentru a le reaminti aceste lucruri. În statutele lui Dumnezeu a fost definită religia practică pentru toată omenirea. Înaintea lui Israel a fost pus adevăratul standard al neprihănirii.”– *The Review and Herald*, 30 august 1898.

- b. **Care este datoria noastră cu privire la toate cele zece precepte ale legii lui Dumnezeu? Deuteronom 27:9,10,26; 1 Ioan 3:4; Romani 6:23; Eclesiastul 12:13.**
-
-

„În robia lor, israeliții pierduseră într-o oarecare măsură cunoștința legii lui Dumnezeu și se depărtaseră de preceptele acesteia. Sabatul fusese desconsiderat în mod general și cerințele isprăvnicilor care erau puși peste ei făceau în aparență respectarea lui imposibilă. Dar Moise a arătat poporului Său că ascultarea de Dumnezeu era prima condiție a eliberării, și eforturile făcute pentru a restabili respectarea Sabatului au ajuns să fie observate de asupritorii lor.”– *Patriarhi și profeți*, pg.293.

„Ioan scoate în evidență poruncile lui Dumnezeu după răstignirea lui Hristos și arată pretențiile lor pozitive și obligatorii asupra oamenilor. Acei care au luat poziția că poruncile lui Dumnezeu ar fi fost desființate când Hristos atârna pe cruce sunt în armonie cu marele înșelător. Dumnezeu a făcut constituția și legile Sale și El îi poate cuprinde în brațele Sale pe acei care sunt ascultători și îi poate apăra de amăgirile puternice ale lui Satan. Când au fost puse temeliiile pământului, atunci a fost pusă temelia Sabatului și stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie.”– *The Review and Herald*, 15 iulie 1890.

4. INIMA CELOR ZECE PORUNCI

- a. Prin porunca a patra li se cere tuturor să-și „amintească” de Acela care a creat cerurile și pământul. Cum ne protejează porunca a patra de idolatrie? Ieremia 10:10-12 (compară cu Exodul 20:3-6).**

„Orice om din lumea lui Dumnezeu se află sub legile guvernării Sale. Dumnezeu a pus Sabatul în centrul Decalogului și l-a făcut un criteriu de ascultare. Prin el noi putem învăța despre puterea Sa, așa cum este aceasta manifestată în lucrările Sale și în Cuvântul Său. Dar astăzi lumea urmează exemplul acelor care au trăit înainte de potop. Acum, ca și atunci, oamenii aleg să-și urmeze propriile lor înclinații mai degrabă decât să asculte de poruncile lui Dumnezeu. Locuitorii lumii antedeluviene se glorificau pe sine în loc de a comemora lucrările minunate ale creațiunii. Ei nu ascultau de legea lui Dumnezeu și nu cinsteau Sabatul. Dacă ar fi făcut aceasta, ei și-ar fi recunoscut datoria față de Creatorul lor. Aceasta era ținta inițială și supremă a poruncii „Adu-ți aminte de ziua Sabatului ca s-o sfințești.” – *The Signs of the Times*, 31 martie 1898.

- b. Care este rolul Sabatului între cele Zece Porunci?**

„După cum pomul cunoștinței a fost pus în mijlocul Grădinii Eden, tot astfel porunca Sabatului este pusă în mijlocul Decalogului. Cu privire la rodul pomului cunoștinței binelui și răului a fost pusă interdicția: „Să nu mâncați din el,...ca să nu muriți.” Despre Sabat Dumnezeu a spus: „Să nu-l pângăriți, ci să-l păstrați sfânt.” „Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințești.” După cum pomul cunoștinței a fost proba ascultării lui Adam, tot astfel porunca a patra este testul pe care l-a lăsat Dumnezeu pentru a pune la încercare credințioșia întregului Său popor.” – *The Review and Herald*, 30 august 1898.

- c. Cât de important este să ajungem să-L cunoaștem pe Dumnezeu? Ioan 17:3.**

- d. Există vreun pericol ca poporul lui Dumnezeu să-L uite pe El? Deuteronom 8:11.**

5. BINECUVÂNTĂRI PENTRU PĂZIRE

a. Ce binecuvântare îi este făgăduită celui ascultător? Isaia 56:1,2; 58:12-14.

„Acesta este testul pe care l-a lăsat Dumnezeu și El Își va împlini cuvântul, dacă agenții omenești își vor manifesta iubirea față de Dumnezeu prin păzirea tuturor poruncilor Lui. Dacă ei au reverență pentru Sabatul care este gravat pe prima tablă de piatră, ei vor păzi primele trei porunci și ultimele șase vor descoperi datoria omului față de semenul său, căci semnul Sabatului este legământul între Dumnezeu și om. El este legătura de aur care-l unește pe om cu Dumnezeu în ascultare și reverență supremă și care-l unește pe om cu semenul său.” – *Manuscript Releases*, vol.5, pg.89.

„În aceste zile de pe urmă este o chemare din cer care vă invită să păziți poruncile și orânduiri Domnului. Lumea a disprețuit legea lui Iehova, dar Dumnezeu nu va fi lăsat fără martor pentru neprihănirea Lui sau fără un popor pe pământ care să proclame adevărul Său. Ușa sanctuarului ceresc a fost deschisă și nici un om n-o poate închide și lumina Sfintei Sfințelor strălucește în lume. Poporului lui Dumnezeu i s-a atras atenția la chivotul mărturiei și legea din el a fost descoperită cu principiile ei neschimbătoare. În viziune sfântă, Ioan a văzut biserica rămășiței de pe pământ într-un veac al nelegiuirii, și el indică spre ea într-un limbaj care nu poate fi înțeles greșit: ‚Aici este răbdarea sfinților; aici sunt cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.‘ Ei sunt în armonie cu legea care se găsește în chivot în Sfânta Sfințelor din sanctuarul ceresc. Întreaga datorie a omului este rezumată în preceptele ei sfinte. În inima legii se găsește porunca ce impune omului respectarea Sabatului lui Iehova, pe care lumea și biserica l-a călcat în picioare. Timp de secole oamenii au umblat în orbire în ceea ce privește adevăratul Sabat și Dumnezeu nu ține seama de timpurile de neștiință; dar acum este ziua reformei și El îi cheamă pe oamenii de pretutindeni să se pocăiască. Când lumina poruncii lui Dumnezeu, care a fost nesocotită, a strălucit pe calea acelora care-L iubeau cu sinceritate pe Dumnezeu, ei nu au întârziat să păzească poruncile Sale. Ei și-au dat seama că trebuia să iasă din lume și să fie despărțiți, și să nu atingă nimic necurat, ca să poată pretinde făgăduința: ‚Vă voi primi și vă voi fi Tată și voi veți fi fiii și fiicele Mele, zice Domnul Atotputernic.‘ Ei au devenit dregătorii spărturii care a fost făcută în legea lui Dumnezeu, fiindcă și-au oprit piciorul în Sabat de a nu-și face plăcerea lor proprie în ziua sfântă a lui Dumnezeu și au numit Sabatul o desfătare, sfântul Domnului, vrednic de cinste, și L-au cinstit nevorbind cuvintele lor proprii și nefăcându-și gusturile lor.” – *The Signs of the Times*, 3 februarie 1888.

REVIZUIRE PERSONALĂ

Un test pentru generația noastră – „Acum întrebarea este: ne vom alia noi cu acei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus? Vom înceta noi să călcăm în picioare Sabatul Domnului Dumnezeului nostru? Dorim să fim siguri că suntem copiii luminii, că urmăm pașii Răscumpărătorului și Exemplului nostru. Crucea este în calea noastră, dar nu o vom lua noi și nu o vom purta pentru Acela care a purtat crucea pentru noi?” – *The Signs of the Times*, 3 februarie 1888.

„Semnul ascultării este respectarea Sabatului poruncii a patra.

Sabatul este un test pentru această generație. În împlinirea poruncii a patra în duh și adevăr, oamenii vor asculta de toate preceptele Decalogului. Pentru a împlini această poruncă, omul trebuie să-L iubească pe Dumnezeu mai presus de orice și să manifeste iubire față de toate făpturile pe care El le-a creat.

Vine timpul când poporul lui Dumnezeu va simți mâna persecuției pentru că sfințește ziua a șaptea... Omul fărădelegii, care s-a gândit să schimbe vremile și legea și care a asuprit întotdeauna poporul lui Dumnezeu, va face să fie date legi care vor impune respectarea zilei întâia a săptămânii. Dar poporul lui Dumnezeu trebuie să stea ferm de partea Lui.

Mărturie neclintită – Nimeni să nu cedeze ispitei și să devină mai puțin zelos în atașamentul său față de legea lui Dumnezeu din pricina batjocurii care este manifestată față de aceasta; căci tocmai acesta este lucrul care ar trebui să ne facă să ne rugăm din toată inima, din tot sufletul și cu tot glasul nostru. „Este vremea ca Tu, Doamne, să lucrezi: căci ei au făcut fără putere legea Ta” (Psalmii 119:126). De aceea, din pricina batjocurii universale, eu nu mă voi transforma în trădător când Dumnezeu va fi cel mai glorificat și mai onorat prin ascultarea mea...

Să își slăbească Adventiștii de Ziua a Șaptea devotamentul lor când toate capacitățile și puterile lor ar trebui puse de partea Domnului și când o mărturie neclintită, nobilă și înălțătoare ar trebui să iasă de pe buzele lor? „De aceea eu iubesc poruncile Tale mai mult decât aurul; da, mai presus de aurul curat” (Psalmii 119:127). Când legea lui Dumnezeu este cel mai mult luată în derâdere și batjocorită, atunci este timpul ca fiecare adevărat urmaș al lui Hristos... să stea neclintit pentru credința care a fost dată odată sfinților.” – *Credința prin care trăiesc*, pg.291.

- 1. De ce a interzis Dumnezeu accesul la pomul cunoștinței binelui și răului?**
- 2. Explicați relația dintre milă și dreptate.**
- 3. Când a fost pusă temelia Sabatului?**
- 4. Care este rolul Sabatului în legea lui Dumnezeu?**
- 5. Ce va face Dumnezeu în ultimele zile pentru acei care sunt credincioși Sabatului?**

Sabatul în pustie

„Opriti-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu voi fi înălțat între păgâni, Eu voi fi înălțat pe pământ.” (Psalmii 46:10 eng.).

Dumnezeu a intenționat să-i învețe pe oameni că ei trebuie să se apropie de El cu reverență și teamă sfântă și în modul rânduit de El. El nu poate accepta o ascultare parțială.” – *Conflict and Courage*, pg.100.

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi și profeți*, pg.382-386.
Testimonies, vol.4, pg.254-259.

Sabat

11 octombrie

Psalmul 100.

„Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului! Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui. Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui. Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele. Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ține în veci, și credințioșia Lui din neam în neam.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. SABATUL PIERDUT DIN VEDERE

a. Când Israel a fost dus captiv în Egipt, ce s-a întâmplat cu respectarea Sabatului? Genesa 15:13,14; Exodul 1:13,14.

„Instituția Sabatului, care și-a avut originea în Eden, este la fel de veche ca lumea însăși. Ea a fost respectată de toți patriarhii, de la creațiune încoace. În timpul captivității din Egipt, israeliții au fost obligați de isprăvniceii lor să calce Sabatul și, într-o mare măsură, au pierdut cunoștința sfințeniei sale. Când legea a fost proclamată pe Sinai, chiar primele cuvinte ale poruncii a patra au fost: ‚Adu-ți aminte de ziua Sabatului ca s-o sfințești’ – arătând că Sabatul nu a fost instituit atunci; ni se indică în urmă la originea sa la creațiune. Pentru a-L șterge pe Dumnezeu din mințile oamenilor, Satan a încercat să dărâme acest mare memorial. Dacă oamenii ar putea fi conduși să-L uite pe Creatorul lor, ei n-ar mai face eforturi pentru a rezista puterii răului și Satan ar fi sigur de prada lui.” – *Patriarhi și profeți*, pg.382.

b. De ce l-a eliberat Dumnezeu pe Israel din captivitatea egipteană? Psalmii 105:43-45.

„Când a fost dată legea pe Sinai, Sabatul a fost pus în mijlocul preceptelor morale, chiar în centrul Decalogului. Dar instituția Sabatului nu a fost făcută atunci de cunoscut pentru prima oară. Porunca a patra își are originea la creațiune. Ziua de odihnă a Creatorului a fost sfințită de Adam în Edenul sfânt și de către bărbații lui Dumnezeu prin toate veacurile patriarhilor. În timpul lungii captivități a lui Israel în Egipt, sub isprăvniceii care nu îl cunoșteau pe Dumnezeu, ei nu puteau ține Sabatul; de aceea Domnul i-a adus afară, acolo unde puteau să-și amintească de ziua Sa sfântă.” – *The Signs of the Times*, 28 februarie 1884.

„Acei care aduc rugăciuni Dumnezeului cerului și pământului nu vor refuza să fie ascultători de cel mai clar precept al legii. Ei vor asculta de vocea lui Hristos și își vor aduce aminte de ziua de Sabat ca s-o păzească sfântă, ca ziua în care Creatorul cerurilor și al pământului S-a odihnit de toată lucrarea pe care o făcuse. Ei nu vor întoarce spatele poruncii sfinte pentru a accepta un sabat fals în locul zilei sfinte pe care Dumnezeu a instituit-o în Eden ca memorial al puterii Sale creatoare. Sabatul i-a fost dat omului ca semn care trebuia să arate cui îi era dat atașamentul poporului.” – *Ibid.*, 12 martie 1894.

2. ÎNAINTE DE SINAI

a. Cum a întipărit Dumnezeu israeliților proaspăt eliberați importanța Sabatului? Exodul 16:14, 15, 22-26.

„O întreită minune a fost săvârșită în onoarea Sabatului, chiar înainte ca legea să fie dată pe Sinai. O cantitate dublă de mană cădea în ziua a șasea și nici o mană în Sabat și partea necesară pentru Sabat era păstrată dulce și curată, în timp ce dacă ar fi fost păstrată mană altcândva în săptămână, nu ar mai fi fost bună de mâncare. Aici este o dovadă evidentă că Sabatul a fost instituit la creațiune, când au fost puse temeliiile pământului, când stelele dimineții cântau împreună și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie. Și sfîntenia sa rămâne neschimbată și va rămâne astfel până la sfârșitul timpului. De la creațiune, fiecare precept al legii divine a fost obligatoriu pentru om și a fost respectat de către acei care se tem de Domnul. Învățătura că legea lui Dumnezeu a fost desființată este unul din mijloacele lui Satan de a duce la ruina neamului omenesc.” *The Signs of the Times*, 28 februarie 1884.

b. Cum i-a privit Dumnezeu pe acei care au desconsiderat vreuna dintre poruncile Sale? Exodul 16:27,28; 35:2; Evrei 3:15-19.

„Dumnezeu nu va trece asupra nici unei călcări a legii Sale cu mai mare ușurință în prezent, decât în ziua în care a rostit judecata împotriva lui Adam. Mântuitorul lumii își ridică glasul în protest împotriva acelor care privesc poruncile divine cu nepăsare și indiferență. El a spus: ‚De aceea oricine va călca una din cele mai mici din aceste porunci și-i va învăța pe oameni astfel va fi numit cel mai mic în împărăția cerurilor: dar oricine le va păzi și-i va învăța și pe alții să le păzească, va fi numit mare în împărăția cerurilor.’ Învățătura vieților noastre este ori în întregime pentru adevăr, ori cu totul împotriva lui. Dacă faptele voastre par să-l justifice pe păcătos în păcatul său, dacă influența voastră vorbește cu ușurință despre călcarea poruncilor lui Dumnezeu, atunci nu doar că sunteți vinovați voi înșivă, ci sunteți într-o anumită măsură responsabili pentru rătăcirile altora care vor decurge din aceasta.” *Testimonies*, vol.4, pg.256.

3. PREZENTATĂ ÎNTR-O MARE GRANDOARE

a. Cum a reprezentat Dumnezeu legea înaintea lui Israel? Exodul 19:11-25.

„În dimineața zilei a treia, când ochii întregului popor erau îndreptați spre munte, vârful său a fost acoperit cu un nor gros, care devenea tot mai întunecos și mai dens, coborând până când întregul munte a fost învăluit în întuneric și într-o mare taină. Atunci s-a auzit un sunet ca de trâmbiță, chemând poporul să se întâlnească cu Dumnezeu și Moise i-a condus la piciorul muntelui. Din întunericul gros au strălucit fulgere în timp ce tunetele răsunau și își aflau ecoul în înălțimile înconjurătoare. „Și muntele Sinai era cu totul în fum, fiindcă Domnul S-a coborât asupra lui în foc și fumul său se ridica asemenea fumului unui cuptor și întregul munte se cutremura cu putere.” „Slava Domnului era ca un foc mistuitor pe vârful muntelui” în fața mulțimii adunate. Și „sunetul trâmbiței a răsunat îndelung și a devenit tot mai puternic”. Așa de grozave erau semnele prezenței lui Iehova, încât oștile lui Israel s-au cutremurat de teamă și au căzut pe fețele lor înaintea Domnului. Chiar și Moise a exclamat: „Mă tem foarte tare și tremur” (Evrei 12:21).” – *Patriarhi și profeți*, pg.345.

b. De ce a prezentat Dumnezeu o asemenea manifestare? Deuteronom 4:24.

„Dumnezeu a intenționat să facă din ocazia rostirii legii Sale o scenă de înfricoșată grandoare, în acord cu caracterul ei înalt. Oamenilor trebuia să li se întipărească faptul că tot ce era în legătură cu serviciul lui Dumnezeu trebuia privit cu cea mai mare reverență.” – *Patriarhi și profeți*, pg.345.

„Legea nu a fost rostită în acest timp spre beneficiul exclusiv al evreilor. Dumnezeu i-a onorat făcându-i păzitorii și păstrătorii legii Sale, dar aceasta trebuia ținută ca o încredințare sfântă pentru întreaga lume. Preceptele Decalogului sunt adaptate întregii omeniri și au fost date pentru instruirea și conducerea tuturor. Zece precepte scurte, cuprinzătoare și pline de autoritate acoperă datoria omului față de Dumnezeu și față de semenul său; și toate sunt bazate pe marele principiu fundamental al iubirii.” – *Ibid.*, pg.346.

4. ADU-ȚI AMINTE DE ZIUA SABATULUI

a. Ce cuvânt a folosit Dumnezeu pentru a exprima importanța Sabatului în cele Zece Porunci? Exodul 20:8.

„În legea dată de pe Sinai, Dumnezeu a recunoscut săptămâna și lucrurile pe care aceasta se bazează. După ce a dat porunca ‚Adu-ți aminte de ziua Sabatului ca s-o sfințești’ și a specificat ce să se facă în cele șase zile și ce să nu se facă în ziua a șaptea, El prezintă motivul pentru o asemenea respectare a săptămânii, indicând spre propriul Său exemplu: ‚Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, marea și tot ce este în ele și S-a odihnit în ziua a șaptea: de aceea Domnul a binecuvântat-o și a sfințit-o pe ea.’ (Exodul 20:8-11). Acest motiv apare frumos și plin de forță când înțelegem zilele creațiunii a fi literale. Primele șase zile ale fiecărei săptămâni sunt date omului pentru lucru, fiindcă Dumnezeu a folosit aceeași perioadă din prima săptămână în lucrarea de creațiune. În ziua a șaptea omul trebuie să se abțină de la muncă, pentru a comemora odihna Creatorului.” – *Patriarhi și profeți*, pg.116.

b. De ce ne-a spus Dumnezeu să ne „amintim”? Psalmii 46:10; Marcu 4:18,19.

„‚Adu-ți aminte’ este scris chiar la începutul poruncii a patra. Părinți, voi trebuie să vă amintiți voi înșivă de ziua de Sabat pentru a o sfinți. Și dacă faceți aceasta, voi dați învățătura corespunzătoare copiilor voștri; ei vor avea reverență față de ziua sfântă a lui Dumnezeu... Este nevoie de educație creștină în căminurile voastre. În toată săptămâna aveți în vedere Sabatul sfânt al Domnului, căci acea zi trebuie devotată serviciului special al lui Dumnezeu. Este o zi când mâinile trebuie să se odihnească de munca lumească, o zi când nevoilor sufletului trebuie să li se acorde o atenție specială.” – *Îndrumarea copilului*, pg.411.

„Chiar la începutul poruncii a patra, Domnul a spus: ‚Adu-ți aminte’. El știa că în mijlocul multelor griji și probleme omul avea să fie ispitit să se scuze de la a satisface pe deplin cerințele legii sau avea să uite importanța ei sfântă. De aceea El a zis: ‚Adu-ți aminte de ziua Sabatului ca s-o sfințești.’ (Exodul 20:8).

Pe tot parcursul săptămânii noi trebuie să avem în minte Sabatul și să ne pregătim pentru a-l ține conform poruncii.” – *Testimonies*, vol.6, pg.325.

5. O CERINȚĂ DE ASCULTARE

a. Ce sfat avertizator a fost legat de proclamarea celor Zece Porunci? Deuteronom 11:22,23.

“Ascultarea de Dumnezeu avea să păstreze armonia dintre om și om și dintre om și Creatorul său și avea să-l facă pe Israel să fie privit ca un popor înțelept și înțelegător. Și numai pe calea ascultării era siguranță pentru ei, atât ca indivizi cât și ca națiune, căci nimic în afară de ascultare nu avea să le asigure favoarea divină și fericirea și prosperitatea în țara în care mergeau. Dumnezeu a declarat aceasta în mod clar înaintea lor. Dacă ei nu păzeau poruncile Lui, El nu putea și nu avea să împlinească bogatele făgăduințe ce le fuseseră date cu condiția ascultării.”— *The Signs of the Times*, 13 mai 1886.

b. Ne aflăm noi sub aceeași obligație ca Israel în ceea ce privește cele Zece Porunci? 1 Ioan 5:2,3.

“Binecuvântarea lui Dumnezeu n-a fost niciodată reținută de la poporul Său ascultător. Mânia lui Dumnezeu a fost adusă asupra evreilor de către neascultarea lor de legea Lui. Multe persoane pun în contrast libertatea ce se găsește în Hristos cu ceea ce ele consideră a fi cerințele severe ale legii lui Dumnezeu. Cuvintele și exemplul lor spun lumii că Hristos este atât de îngăduitor și iertător încât nu trebuie să fim meticuloși așa încât să rămânem cu strictețe la litera legii. Ei se abat încet de la atașamentul lor adoptând o atitudine superficială și nepăsătoare, făcând lucrarea lui Satan în timp ce pretind a-L iubi pe Domnul. Totuși Isus a declarat în mod pozitiv în ultima Sa conversație cu ucenicii Săi, că acei care-L iubesc vor păzi poruncile Lui. În Vechiul Testament întreaga ascultare este cerută pentru a primi binecuvântări și întreaga ascultare este cerută de asemenea în Noul Testament drept condiție pentru a primi aprobarea lui Dumnezeu. Ascultarea de cerințele divine este demonstrația credinței noastre și testul iubirii și uceniciei noastre. Susținerea de teorii și respectarea de forme nu va satisface cerințele lui Dumnezeu. Principiul vital al iubirii este păstrat activ prin ascultare. ,Dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în împărăția cerurilor.”— *The Signs of the Times*, 17 ianuarie 1878.

REVIZUIRE PERSONALĂ

Nici o scuză – „Pentru a-i lăsa fără scuză, Domnul Însuși S-a coborât pe Sinai învăluit în slavă și înconjurat de îngerii Săi și, într-un mod sublim și plin de grandoare, a făcut de cunoscut legea celor Zece Porunci. El nu le-a încredințat să fie prezentate de altcineva, nici chiar de îngerii Săi, ci El a rostit legea Sa cu un glas care putea fi înțeles în auzul întregului popor. Nici chiar atunci, nu le-a încredințat memoriei scurte a unui popor care putea să uite cerințele Sale, ci le-a scris cu propriul Său deget sfânt pe table de piatră. El dorea să îndepărteze din ele orice posibilitate de a amesteca cu preceptele Sale sfinte vreo tradiție sau de a confunda cerințele Sale cu practicile oamenilor.” – *Istoria mântuirii*, pg. 122.

O condiție pentru Mântuire – „Dumnezeu a prezentat condițiile pentru mântuire. El cere ca oamenii să păzească poruncile Sale ca și copii ascultători. Sfintele Scripturi sunt pline de lecții care arată că Dumnezeu nu este satisfăcut de nici o ascultare parțială. El nu îi lasă pe oameni să conteze pe judecata lor omenească și să aleagă acea parte din legea Sa pe care ei aleg s-o asculte. Li se cere să aibă vederi corecte asupra datoriei. Ei nu au libertatea de a accepta ceea ce ar putea sugera, crede sau învăța pe alții omul ignorant, păcătos și slab, ci ei trebuie să ia cuvântul lui Dumnezeu și să umble în conformitate cu voia Sa descoperită.” – *The Signs of the Times*, 24 iulie 1884.

„Dumnezeu a intenționat să învețe poporul că trebuie să se apropie de El cu reverență și venerație și în modul rânduit de El. El nu poate accepta o ascultare parțială. Nu este suficient că în acest timp solemn de închinare s-a făcut *aproape* totul după cum îndrumase El... Nimeni să nu fie amăgit cu părerea că o parte din poruncile lui Dumnezeu nu sunt esențiale, sau că El va accepta aceasta ca înlocuitor pentru ceea ce a cerut El.” – *Conflict and Courage*, pg. 100. (sublinierea autorului).

1. **Ce s-a întâmplat cu cunoștința Sabatului când poporul lui Dumnezeu a fost în sclavia egipteană? De ce?**
2. **Cum i s-a reamintit poporului lui Dumnezeu Sabatul înainte de a ajunge la Muntele Sinai?**
3. **De ce a reafirmat Dumnezeu principiile celor Zece Porunci într-o grandoare așa de înfricoșătoare? Ce lecție se află în aceasta pentru noi?**
4. **De ce ne spune Dumnezeu să ne „aducem aminte” de Sabat?**
5. **Au fost schimbate vreodată cerințele lui Dumnezeu cu privire la cele Zece Porunci? Cum se referă aceasta la noi personal? Câte dintre porunci sunt obligatorii pentru noi astăzi?**

Captivitatea babiloniană

„Așa vorbește Domnul: „Stați în drumuri, uitați-vă și întrebați care sunt cărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!” Dar ei răspund: „Nu vrem să umblăm pe ele!””

„Condițiile care predominau în țara lui Iuda erau de așa natură, încât numai prin cele mai hotărâte măsuri se putea determina o schimbare spre bine.” – *Profeți și regi*, pg.288.

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pg.285-292.
Ibid., pg.299-303.

Sabat

18 octombrie

Psalmii 119:49-56.

„Adu-Ți aminte de făgăduința dată robului Tău, în care m-ai făcut să-mi pun nădejdea! Aceasta este mângâierea mea în necazul meu: că făgăduința Ta îmi dă iarăși viață. Niște îngâmfați mi-aruncă batjocuri; totuși eu nu mă abat de la Legea Ta. Mă gândesc la judecățile Tale de odinioară, Doamne, și mă mângâi. M-apucă o mânie aprinsă la vederea celor răi, care părăsesc Legea Ta. Orânduiriile Tale sunt prilejul cântărilor mele, în casa pribegiei mele. Noaptea îmi aduc aminte de numele Tău, Doamne, și păzesc Legea Ta. Așa mi se cuvine, căci păzesc poruncile Tale.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. APOSTAZIE ÎN POPORUL LUI DUMNEZEU

a. Care era starea poporului ales al lui Dumnezeu în timpul lui Ieremia? Ieremia 8:5,6.

„Timp de patruzeci de ani Ieremia trebuia să stea în fața națiunii ca martor pentru adevăr și neprihănire. Într-un timp de apostazie fără pereche, el trebuia să exemplifice în viață și caracter închinarea singurului Dumnezeu adevărat. În timpul asediilor teribile ale Ierusalimului, el trebuia să fie purtătorul de cuvânt al lui Iehova. El trebuia să prezică năruirea casei lui David și nimicirea frumosului templu construit de Solomon. Și când a fost închis din pricina cuvintelor sale neînfricate, el trebuia să vorbească totuși clar împotriva păcatului din locurile înalte. Disprețuit, urât, respins de oameni, el trebuia să fie în cele din urmă martorul împlinirii literale a profețiilor sale cu privire la osânda care urma să vină și să aibă parte de durerea și vaiul care aveau să urmeze nimicirii cetății osândite.” – *Profeți și regi*, pg.286.

b. Ce punct de păcătuire a specificat Dumnezeu în mod special prin profeții Săi? Ieremia 17:19-23.

„Lucrarea preoților în legătură cu darurile de jertfă era sporită în Sabat, totuși în lucrarea lor sfântă în serviciul lui Dumnezeu ei nu călcau porunca a patra a Decalogului. Când Israel s-a despărțit de Dumnezeu, adevăratul scop al instituției Sabatului a devenit mai puțin clar în mințile lor. Ei au devenit nepăsători în respectarea lui și n-au mai ținut cont de orânduiri sale. Profeții le-au mărturisit despre neplăcerea lui Dumnezeu pentru călcarea Sabatului Său. Neemia spune: „În zilele acelea am văzut în Iuda pe unii călcând în teasc în ziua Sabatului și aducând snopi și încărcând măgari; și de asemenea struguri și smochine și tot felul de poveri pe care le-au adus în Ierusalim în ziua Sabatului: și am mărturisit împotriva lor în ziua în care au vândut alimente.” ...

Dar ei n-au ascultat îndemnul și muștrările profeților inspirați și s-au îndepărtat tot mai mult de religia părinților lor. În cele din urmă au venit peste ei calamități, persecuție și captivitate ca urmare a nesocotirii de către ei a cerințelor lui Dumnezeu.” – *The Spirit of Prophecy*, vol.2, pg. 194.

2. OCAZIE PENTRU POCĂINȚĂ

- a. **Cum Și-a dovedit Dumnezeu caracterul Său îndelung răbdător și iertător față de poporul Său în ciuda păcătuirii lor continue? Ieremia 17:24-26.**
-
-

„Prin Ieremia cuvântul Domnului față de poporul Său a fost: ‚Întoarce-te, necredincioasa Israel... și nu voi arunca o privire întunecoasă împotriva voastră, căci sunt milostiv, zice Domnul, și nu țin mânie pe vecie. Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că ai fost necredincioasă Domnului, Dumnezeului tău ... Întoarceți-vă, copiii răzvrățiți, zice Domnul; căci Eu sunt Stăpânul vostru... Mă gândeam că Mă vei chema ‚Tată!’ și nu te vei mai abate de la Mine. Întoarceți-vă, copiii răzvrățiți, și vă voi ierta abaterile. (Ieremia 3:12-14, 19,22).”– *Profeți și regi*, pg. 287.

- b. **Încotro îndruma Dumnezeu poporul Său atunci, la fel ca și astăzi? Isaia 58:12-14.**
-
-

„Astfel profetul a stat ferm de partea principiilor sănătoase ale unei vieți drepte, care erau atât de clar trasate în cartea legii. Dar starea predominantă în țara lui Iuda era de așa natură, încât numai prin cele mai hotărâte măsuri se putea determina o schimbare în bine; de aceea el a lucrat cu cea mai mare seriozitate pentru cei nepocăiți. ‚Deșteleniți-vă un ogor nou și nu semănați între spini’ stăruia el. ‚Curățește-ți inima de rău, Ierusalime, ca să fii mântuit!’ (Ieremia 4:3,14)”– *Profeți și regi*, pg.288.

„[Isaia 61:4; 58:12 citat.] Profetul descrie aici un popor care, într-un timp de îndepărtare generală de la adevăr și neprihănire, caută să restabilească principiile care sunt temelia împărăției lui Dumnezeu. Ei sunt dregătorii unei spărturi care a fost făcută în legea lui Dumnezeu – zidul pe care El l-a pus în jurul aleșilor Săi pentru protecția lor și ascultarea de preceptele sale de dreptate, adevăr și puritate avea să fie siguranța lor veșnică.”– *Ibid.*, pg.677,678.

3. NIMICIREA ANUNȚATĂ

- a. **Ce stare trebuie să fie atinsă înainte ca noi să putem dobândi împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu? Deuteronom 4:30,31; 11:26-28; Isaia 1:19.**

„Sunt unii care pretind sfințenia, care declară că sunt cu totul ai Domnului, care pretind un drept la făgăduințele lui Dumnezeu, în timp ce refuză să dea ascultare poruncilor Lui. Acești călcători ai legii pretind tot ce este făgăduit copiilor lui Dumnezeu; dar aceasta este încumetare din partea lor, căci Ioan ne spune că adevărata iubire pentru Dumnezeu va fi descoperită prin ascultare de toate poruncile Sale. Nu este suficient a crede teoria adevărului, a face o mărturisire de credință în Hristos, a crede că Isus nu este un impostor și că religia Bibliei nu este o fabulă meșteșugit alcătuită. ‚Acela care zice <<Îl cunosc>> și nu păzește poruncile Lui’ – scria Ioan – ‚este un mincinos și adevărul nu este în el. Dar oricine păzește cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită: și prin aceasta știm că suntem în El.’ ‚Cel ce păzește poruncile Lui locuiește în El și El în el’ (1 Ioan 2:4,5; 3:24). – *Istoria faptelor apostolilor*, pg.442.

„Tot la fel este cu oricare alta din cerințele lui Dumnezeu. Toate darurile Sale sunt făgăduite cu condiția ascultării. Dumnezeu are un cer plin de binecuvântări pentru acei care vor coopera cu El. Toți acei care ascultă de El pot pretinde cu încredere împlinirea făgăduințelor Sale.” – *Parabole*, pg.110.

- b. **Care a fost avertismentul dat lui Israel, dacă acesta nu avea să își schimbe căile, în special în ceea ce privește Sabatul? Ieremia 18:15-17; 25:8-12.**

„[Ieremia 17:24,25 citat.] Această făgăduință a prosperității ca răsplată a credincioșiei a fost însoțită de o profeție a judecăților grozave care aveau să cadă peste cetate dacă locuitorii ei aveau să se dovedească necredincioși față de Dumnezeu și legea Sa. Dacă îndemnurile de a asculta de Domnul Dumnezeu părinților lor și de a sfinți Sabatul Său nu erau urmate, cetatea și palatele ei urmau să fie nimicite cu desăvârșire de foc.” – *Profeți și regi*, pg.288.

4. REZULTATELE TERIBILE ALE APOSTAZIEI

a. Ce direcție a apucat poporul lui Dumnezeu în ciuda avertismentelor? Ieremia 6:16,17; 2 Cronici 36:17-20.

„Dumnezeu a stăruit pe lângă Iuda să nu-L provoace la mânie, dar acesta n-a ascultat. În cele din urmă a fost rostită sentința împotriva lor. Ei urmau să fie duși captivi în Babilon. Haldeii urmau să fie folosiți ca unealtă prin care Dumnezeu avea să pedepsească poporul Său neascultător. Suferințele bărbaților lui Iuda urmau să fie proporționale cu lumina pe care o primiseră și cu avertismentele pe care le-au disprețuit și respins. Multă vreme Și-a întârziat Dumnezeu judecățile, dar acum El avea să aducă defavoarea Sa asupra lor ca un ultim efort de a-i opri din umblarea lor rea.” – *Profeți și regi*, pg.298.

„Atrăgând atenția lui Iuda la păcatele care au determinat în cele din urmă captivitatea babiloniană, Domnul a declarat: ‚Tu ai ... profanat Sabatele Mele.‘ ‚De aceea Mi-am vărsat mânia asupra lor; i-am mistuit cu focul mâniei Mele; am făcut ca faptele lor să se întoarcă asupra capului lor’ (Ezechiel 22:8, 31 eng.)” – *Ibid.*, pg.127.

b. De ce a fost Dumnezeu nevoit să ia o asemenea măsură? 2 Cronici 36:14-16; Ezechiel 22:8,31.

„Copiii lui Israel au fost duși captivi în Babilon fiindcă s-au despărțit de Dumnezeu și nu au mai păstrat principiile care fuseseră date pentru a-i ține liberi de metodele și practicile națiunilor care-L dezonorau pe Dumnezeu. Domnul nu putea să le dea prosperitate. El nu putea să-Și împlinească legământul Său cu ei, câtă vreme ei erau necredincioși principiilor pe care El li le dăduse să le păstreze cu ardoare. Prin spiritul și acțiunile lor, ei au reprezentat în mod greșit caracterul Său și El a îngăduit ca ei să fie luați captivi. El i-a umilit din pricina despărțirii lor de El. El i-a lăsat pe căile lor proprii și cei nevinovați au suferit împreună cu cei vinovați.” – *The Review and Herald*, 2 mai 1899.

5. UN DUMNEZEU NESCHIMBĂTOR

- a. Care sunt cele mai importante caracteristici ale iubirii lui Dumnezeu față de noi? Psalmii 89:14; Exodul 34:6,7.
-

„Iubirea infinită a lui Dumnezeu a fost manifestată în darul Unicului Său Fiu pentru a răscumpăra neamul omenesc pierdut. Hristos a venit pe pământ să descopere oamenilor caracterul Tatălui Său și viața Sa era plină de fapte de duioșie și compasiune divină. Și totuși Hristos Însuși declară: ‚Până nu vor trece cerurile și pământul, nu va trece nici o iotă sau frântură de slovă din lege’ (Matei 5:18). Aceeași voce, care cu apeluri răbdătoare și pline de iubire îl invită pe păcătos să vină la El și să afle iertare și pace, va porunci la judecată celor ce resping îndurarea Sa: ‚Depărtați-vă de la Mine, blestemaților’ (Matei 25:41). În toată Biblia, Dumnezeu nu este reprezentat doar ca un tată duios, ci și ca un judecător drept. Deși Îi place să manifeste îndurare și ‚iartă fărădelegea, răzvrătirea și păcatul’, totuși El ‚nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat’ (Exodul 34:7).” – *Patriarhi și profeți*, pg.537.

- b. Cum putem fi asigurați că Dumnezeu va proceda întotdeauna drept cu păcătosul? Evrei 13:8.
-

„Dumnezeu nu-Și schimbă planurile Sale și nu creează noi mijloace pentru a-l mântui pe om în diferite veacuri sau dispensațiuni. La El ‚nu este schimbare, nici umbră de mutare’. El nu desființează legea pentru a-l aduce pe om în armonie cu Sine. Dacă Și-ar fi propus să nimicească vreodată stăpânirea legii asupra omului, El ar fi făcut asta când eșecul lui Adam de a păzi cerințele ei l-au adus sub osânda ei grozavă. Dar Dumnezeu nu oferă vreo asemenea scăpare din această situație de urgență. El izgonește perechea vinovată din grădină. Legea spune că pedeapsa păcatului este moartea și ei și-au atras, prin alegere deliberată, pierderea vieții veșnice. Procedura lui Dumnezeu față de cei răzvrățiți nu s-a schimbat. Nu mai există nici o cale de întoarcere la nevinovăție și la viață, decât prin pocăința pentru călcarea legii lui Dumnezeu și credință în meritele jertfei divine, care a suferit pentru păcatele voastre din trecut și voi sunteți acceptați în Cel Iubit cu condiția ascultării de poruncile Creatorului vostru.” – *The Signs of the Times*, 15 decembrie 1887.

REVIZUIRE PERSONALĂ

Orbire spirituală – „Iubirea și dreptatea lui Dumnezeu au oferit o cale și una singură prin care omul să poată fi salvat de despărțirea veșnică de cer și de înstrăinare de Dumnezeu și aceasta este prin credință în Hristos și ascultare de legea Sa. Spiritul lui Dumnezeu care acționează asupra inimii omenești nu-i duce niciodată pe oameni la a micșora legea lui Iehova. Luminăți de această influență divină, noi vom privi cu admirație maiestatea cerințelor sale, urâtenia păcatului și vom simți groaza pedepselor sale inevitabile asupra păcătosului.

„Dacă păcătuiește cineva, avem la Tatăl un apărător, pe Isus Hristos cel drept, și spre acest refugiu se îndreaptă sufletul pocăit pentru a implora meritele sângelui Mântuitorului său. Dar, în timp ce sângele lui Hristos este valabil pentru sufletul pocăit, Hristos nu este un slujitor al păcatului și nu există nici pace, nici asigurare, nici speranță veritabilă pentru cineva care ignoră pretențiile legii lui Dumnezeu și calcă în picioare cerințele ei. Încrederea în scopurile sau faptele bune ale omului este văzută de păcătosul care se pocăiește a fi cea mai mare nebulie. A presupune că doar câteva fapte de binefacere sau îndeplinirea datoriei va anula o viață întregă de păcat este o orbire pe care Satan o aduce peste minte pentru a întuneca percepțiile morale și a-i conduce pe oameni să se încreadă în sine.” – *The Signs of the Times*, 15 decembrie 1887.

Eliberare glorioasă – „Astfel profețiile cu privire la judecata viitoare au fost amestecate cu făgăduințele eliberării finale glorioase. Acei care alegeau să facă pace cu Dumnezeu și să trăiască vieți sfinte în mijlocul apostaziei predominante, aveau să primească putere pentru fiecare încercare și să fie în stare să mărturisească pentru El cu mare putere. Și în veacurile care aveau să vină, eliberarea făcută pentru ei ar fi întrecut în faimă pe aceea făcută pentru copiii lui Israel în timpul Exodului. Veneau zilele, declara Domnul prin profetul Său, când „nu vor mai zice, trăiește Domnul care i-a scos pe copiii lui Israel din țara Egiptului, ci, trăiește Domnul care a ridicat și a condus seminția casei lui Israel din țara de miazănoapte și din toate țările unde i-am dus și ei vor locui în țara lor” (Ieremia 23:7,8).” – *Profeți și regi*, pg.299.

1. **Dacă găsiți că nu sunteți în armonie cu voia lui Dumnezeu, cum ar trebui să vă simțiți în ceea ce privește apropierea de El?**
2. **De ce a trebuit Dumnezeu să folosească în cele din urmă măsuri drastice pentru a ajunge la Israel?**
3. **Dorește Dumnezeu vreodată să-l pedepsească pe păcătos?**
4. **Ce condiții trebuie să fie îndeplinite pentru a se primi binecuvântările lui Dumnezeu?**
5. **De ce este Sabatul în special important pentru poporul lui Dumnezeu?**

Sabat, 1 noiembrie 2003

Darul Sabatului Întâi

Literatură pentru țările sărace

Isus a spus, „Duhul Domnului este peste Mine, fiindcă M-a uns să predic săracilor evanghelia.” (Luca 4:18).

„Dumnezeu lucrează prin instrumente sau mijloace. El folosește lucrarea evangheliei, lucrarea medicală misionară și publicațiile conținând adevărul prezent pentru a impresiona inimile.

Toate sunt făcute eficiente prin credință. Când adevărul este auzit sau citit, Duhul sfânt îl fixează în inimile acelor care aud și citesc cu o dorință serioasă de a ști ce este drept.” *Evanghelizare*, pg.338.

„Cărțile și revistele sunt mijloacele Domnului de a păstra solia pentru acest timp în continuu înaintea oamenilor. În luminarea și întărirea sufletelor în adevăr, publicațiile vor face o lucrare mult mai mare decât poate fi realizată doar prin lucrarea Cuvântului. Solii tăcuți care sunt puși în căminele oamenilor prin lucrarea colportorului vor întări lucrarea evangheliei în toate modurile; căci Duhul Sfânt va impresiona mințile când acestea citesc cărțile, întocmai după cum impresionează mințile acelor care ascultă de predicarea Cuvântului.” *Ibid.*, pg.101.

„Publicațiile noastre ar trebui tipărite în diferite limbi și trimise la orice țară civilizată, cu orice preț. Care este valoarea banilor în acest timp, în comparație cu valoarea sufletelor? Fiecare dolar din mijloacele noastre ar trebui considerat ca fiind al Domnului, nu al nostru și ca o încredințare prețioasă din partea lui Dumnezeu pentru noi; nu pentru a fi irosit pentru îngăduințe care nu sunt necesare, ci pentru a fi folosit cu grijă în cauza lui Dumnezeu, în lucrarea de a salva bărbați și femei de la ruină.” *Life Sketches*, pg.214.

Iubiți frați, surori și prieteni: În lumina acestor afirmații inspirate, vă rugăm să vă amintiți de nevoia urgentă de mijloace pentru răspândirea luminii adevărului prezent la sufletele care flămânez după pâinea vieții în țările sărace din lume. Când Darul Sabatului Întâi este strâns pe data de 1 noiembrie 2003, să ne întindem mâinile cu inimi deschise pentru această lucrare al cărei timp este acum. Domnul să binecuvânteze din abundență fiecare dar și dăruitor!

Daniel Dumitru, Secretar al Departamentului de Editură al CG

Un legământ veșnic

„Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L și dacă-l vei cinști neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării” (Isaia 58:13).

„Mari binecuvântări sunt făgăduite acelor care sfințesc Sabatul lui Dumnezeu.” *The Review and Herald*, 13 iulie 1897.

Recomandare pentru studiu: *The Spirit of Prophecy*, vol.2, pg.53-56.
Profeți și regi, pg.476,477.

Sabat

25 octombrie

Isaia 58:8-14.

„Atunci lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta îți va merge înainte și slava Domnului te va însoți. Atunci tu vei chema și Domnul va răspunde, vei striga și El va zice: ‚Iată-Mă.‘ Dacă vei îndepărta jugul din mijlocul tău, amenințările cu degetul și vorbele de ocară, dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime și întunericul tău va fi ca ziua în amiaza mare. Domnul te va călăuzi neîncetat, îți va sătura sufletul chiar în locuri fără apă și va da din nou putere mădularelor tale; vei fi ca o grădină bine udată, ca un izvor ale cărui ape nu seacă. Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmăturile de mai înainte, vei ridica din nou temeliiile străbune; vei fi numit ‚dregător de spărturi‘, ‚Cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit‘. Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L și dacă-l vei cinști, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău, Iacov, căci gura Domnului a vorbit.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. DUPĂ ROADELE LOR ÎI VEȚI CUNOAȘTE

- a. **Ce îi identifică pe adevărații urmași ai lui Isus? Matei 7:15-20; 2 Corinteni 6:14-18.**
-

„Nu toți acei care rostesc numele lui Hristos sunt una cu Hristos. Acei care nu au Spiritul și harul lui Hristos nu sunt ai Lui, indiferent care ar fi mărturisirea lor. După roadele lor îi veți cunoaște. Obiceiurile și practicile care sunt după rânduiala lumii nu aduc la îndeplinire principiile legii lui Dumnezeu și de aceea nu emană Spiritul Său, nici nu exprimă caracterul Său. Asemănarea cu Hristos va fi manifestată doar de acei care sunt asimilați după chipul divin. Numai acei care sunt modelați prin acțiunea Duhului Sfânt sunt împlinitori ai Cuvântului lui Dumnezeu și exprimă gândul și voia lui Dumnezeu. Există în lume atât creștinism adevărat cât și creștinism fals. Adevăratul spirit al omului este manifestat prin modul în care se poartă cu semenii săi. Am putea pune întrebarea: Reprezintă el caracterul lui Hristos în spirit și acțiune, sau manifestă pur și simplu trăsăturile naturale și egoiste de caracter care aparțin oamenilor din lumea aceasta? Mărturisirea nu are nici o greutate înaintea lui Dumnezeu. Înainte ca să fie pentru veșnicie prea târziu pentru ca relele să fie îndreptate, fiecare să se întrebe: ‚Ce sunt eu?’. Depinde de noi dacă ne vom forma asemenea caractere, care ne vor face membri ai familiei regale a lui Dumnezeu de sus.” – *The Review and Herald*, 9 aprilie 1895.

- b. **De unde știm că adevăratul creștinism este mai mult decât o mărturisire? Matei 7:21-23; Iacov 1:22-25.**
-

„O simplă mărturisire a uceniciei nu are nici o valoare. Credința în Hristos care salvează sufletul nu este ceea ce este reprezentată a fi de către mulți. ‚Credeți, credeți, zic ei, și nu este nevoie să țineți legea’. Dar o credință care nu duce la ascultare este încumetare. Apostolul Ioan spune: ‚Acela care zice: <<Îl cunosc>> și nu păzește poruncile Lui este un mincinos și adevărul nu este în el’ (1 Ioan 2:4). Nimeni să nu cultive ideea că providențele speciale sau manifestările miraculoase trebuie să fie dovada că lucrarea lor sau ideile pe care le susțin ar fi veritabile. Când oamenii vor vorbi cu ușurință despre cuvântul lui Dumnezeu și își vor pune impresiile, sentimentele și viața lor mai presus de standardul divin, putem ști că nu au lumină în ei.” – *Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, pg.146 eng.

2. UN SEMN DE DEOSEBIRE

- a. În timp ce păzirea celor Zece Porunci este rodul relației noastre cu Dumnezeu, care dintre cele Zece Porunci slujește în mod special ca semn al credincioșiei noastre față de Dumnezeu? Exodul 31:16,17; Ezechiel 20:12,20.
-
-

- b. De unde știm că Sabatul zilei a șaptea n-a fost dat doar pentru iudei? Când a fost el instituit? Genesa 2:3.
-
-

„Hristos a fost conducătorul evreilor când aceștia mășăluiau din Egipt spre Canaan. În unire cu Tatăl, Hristos a proclamat iudeilor legea în mijlocul tunetelor de pe Sinai și când a venit pe pământ, ca om între oameni, El a venit ca descendent al lui Avraam. Să folosim noi același argument cu privire la Biblie și Hristos și să le respingem ca fiind iudaice, după cum se face cu respingerea Sabatului Domnului Dumnezeului nostru? Instituția Sabatului este la fel de îndeaproape identificată cu iudeii ca și Biblia și este același motiv pentru respingerea uneia ca și pentru respingerea celeilalte. Dar Sabatul nu este de origine iudaică. El a fost instituit în Eden înainte să existe poporul iudeu. Sabatul a fost făcut pentru întreaga omenire și a fost instituit în Eden înainte de căderea omului. Creatorul l-a numit ‚ziua Mea cea sfântă’. – *The Signs of the Times*, 12 noiembrie 1894.

- c. Conform cu Exodul 31:16, cât avea să dureze Sabatul?
-
-

„Hristos S-a anunțat ca ‚Domn al Sabatului’. Începând de la creațiune, el este la fel de vechi ca și neamul omenesc și, fiind creat pentru om, va exista câtă vreme va exista omul. Sfințit prin odihna și binecuvântarea Creatorului, Sabatul a fost păzit de Adam în inocența sa în Edenul sfânt, de Adam care a căzut și totuși s-a pocăit, când a fost izgonit din locul său fericit. El a fost ținut de toți patriarhii, de la Abel la Noe, la Avraam și Iacov. Când poporul ales se afla în captivitate în Egipt, mulți, în mijlocul idolatriei care predomina, și-au pierdut cunoștința despre legea lui Dumnezeu; dar când Domnul l-a eliberat pe Israel, El a proclamat legea Sa într-o grandoare înfricoșătoare înaintea mulțimii adunate, pentru ca aceasta să poată cunoaște voia Lui, să se teamă și să asculte de El pentru totdeauna.” – *The Signs of the Times*, 12 noiembrie 1894.

3. UN LEGĂMÂNT VEȘNIC

a. Va fi vreodată un timp când poporul lui Dumnezeu nu va ține Sabatul? Isaia 66:22,23.

„Copiii lui Israel trebuia să respecte Sabatul prin toate generațiile lor ,ca un legământ veșnic’ (Exodul 31:16). Sabatul nu și-a pierdut nimic din semnificația sa. El este încă semnul între Dumnezeu și poporul Său și va fi astfel pentru totdeauna. Acum și întotdeauna noi trebuie să stăm ca popor deosebit și aparte, liber de orice politică lumească, netulburat de confederarea cu acei care nu au înțelepciunea de a discerne pretențiile lui Dumnezeu atât de clar prezentate în legea Sa.

Noi trebuie să arătăm că încercăm să lucrăm în armonie cu cerul, pregătind calea Domnului. Noi trebuie să dăm mărturie tuturor națiunilor, neamurilor și limbilor că suntem un popor care-L iubește pe Dumnezeu și se teme de El, un popor care sfințește Sabatul zilei a șaptea și trebuie să arătăm în mod clar că avem credință deplină că Domnul va veni curând pe norii cerului.”— *Înalta noastră chemare*, pg. 345 eng.

„Noună, ca și poporul lui Israel, Sabatul ne este dat ca , un legământ veșnic’ . Pentru acei care venerază sfânta Sa zi, Sabatul este un semn că Dumnezeu îi recunoaște ca poporul Său ales. Este un angajament că El va împlini legământul Său față de ei. Fiecare suflet care acceptă semnul guvernării lui Dumnezeu se pune sub legământul divin, veșnic. El se prinde de lanțul de aur al ascultării, din care fiecare verigă este o făgăduință.”— *Testimonies*, vol.6, pg.322.

„Sabatul nu a fost doar pentru Israel, ci pentru lume. El a fost făcut de cunoscut omului în Eden și, asemenea celorlalte precepte ale Decalogului, are o obligativitate nepieritoare. Despre acea lege din care porunca a patra formează o parte, Hristos declară: ,Câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece nici o iotă sau frântură de slovă din lege.’ Câtă vreme vor dura cerurile și pământul, Sabatul va continua ca semn al puterii Creatorului. Și când Edenul va înflori din nou pe pământ, ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu va fi onorată de toți sub soare. ,De la un Sabat la altul’ locuitorii noului pământ glorificat vor merge ,să se închine înaintea Mea, zice Domnul’ (Matei 5:18; Isaia 66:23)” — *Hristos Lumina lumii*, pg.205.

4. EXEMPLE PENTRU NOI

**a. De ce a fost scris Vechiul Testament și ne-a fost lăsat nouă?
Romani 15:4; Ioan 5:39.**

„Vechiul Testament... nu a fost scris doar pentru cei din vechime; el a fost scris pentru toate timpurile și pentru toți oamenii.” – *The Spirit of Prophecy*, vol.2, pg.254.

**b. Ce exemplu al lui Israel cu privire la Sabat ne este dat nouă?
Exodul 16:4,5; 1 Corinteni 10:11.**

„Prin Moise, Domnul a spus copiilor lui Israel: ‚Măine este odihna sfântului Sabat pentru Domnul: coaceți ce aveți de copt astăzi și fierbeți ce aveți de fiert; și ceea ce rămâne păstrați până a doua zi dimineța.‘ ‚Poporul se risipea și o strângea, o măcina la râșniță sau o pisa într-o piuă; o fierbea în oală și făcea turte din ea.‘ (Exodul 16:23; Numeri 11:8). Era ceva de făcut în pregătirea pâinii trimise din cer pentru copiii lui Israel. Domnul le-a spus că această lucrare trebuia făcută vinerea, în ziua de pregătire. Aceasta era o încercare pentru ei. Dumnezeu a vrut să vadă dacă ei aveau să păzească Sabatul sfânt.” – *Testimonies*, vol.6, pg.354,355.

c. Care a fost motivul pentru care unii dintre israeliți n-au trecut această încercare? Evrei 4:1-6, 9-11.

„Necredința Îl dezonorează foarte mult pe Dumnezeu. Lipsa noastră de credință reține de la noi binecuvântările prețioase care sunt asupra noastră și pe care Dumnezeu dorește ca noi să le primim și să le apreciem. Când practicăm Cuvântul, vom fi desăvârșiți în Acela care este neprihănirea noastră. Dacă Cuvântul este crezut de noi cu seriozitate și umilință, dacă este primit și însușit, el ne va da o prețioasă experiență care ne va face înțelepți pentru mântuire. Dar, asemenea copiilor lui Israel, noi suntem în pericol de a îngădui un spirit de necredință și murmurare.” – *The Signs of the Times*, 4 octombrie 1899.

5. DREGĂTORIAISPĂRTURII

a. Ce lucrare specială va face poporul lui Dumnezeu în timpul sfârșitului cu privire la Sabat? Isaia 58:12,13.

„În cuvinte cu un înțeles de negreșit, profetul indică lucrarea specifică a acestui popor al rămășiței, care clădește zidul. ‚Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov; căci gura Domnului a vorbit.‗ (Isaia 58:13,14).” – *Profeți și regi*, pg.477.

b. Ce făgăduință este dată acelor care se angajează în această lucrare foarte importantă? Isaia 58:14; Apocalipsa 22:14.

„Mari binecuvântări sunt făgăduite acelor care păzesc sfânt Sabatul lui Dumnezeu. ‚Dacă-ți vei opri piciorul în Sabat,‗ zice Domnul, ‚ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă; dacă Sabatul va fi desfătarea ta ca să sfințești pe Domnul slăvindu-L și dacă-l vei cinsti neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov, căci gura Domnului a vorbit.‗” – *The Review and Herald*, 13 iulie 1897.

„Dar nu trebuie să vă gândiți că nu aveți nimic de făcut, fiindcă Hristos a murit pentru voi. Trebuie să vă pocăiți de toate păcatele voastre și să vă dați inimile lui Dumnezeu și apoi să credeți că sângele lui Hristos vă curăță de orice păcat. Atunci, dacă păziți toate poruncile lui Dumnezeu, Sabatul cu odihna, puteți prin meritele lui Hristos să fiți aduși înapoi la pomul vieții. Aceasta se va întâmpla când Isus vine să-i învie pe dreptii cei morți și să-i schimbe pe sfinții cei vii. Atunci veți avea dreptul la pomul vieții și veți mânca din frunzele și rodul nemuritor al pomului vieții și veți trăi pentru totdeauna în fericire desăvârșită. Citiți Apocalipsa 22:14.” – *The Youth's Instructor*, 1 august 1856.

„Să ne gândim că toate aceste binecuvântări bogate sunt pentru acei care păzesc poruncile lui Dumnezeu. Ce ne putem dori mai mult? Ce răsplată mai bogată putem cere?” – *The Review and Herald*, 22 ianuarie 1895.

REVIZUIRE PERSONALĂ

Vigilență continuă – „Timpul în care trăim pretinde o vigilență continuă și predicatorii lui Dumnezeu trebuie să prezinte lumina cu privire la problema Sabatului. Ei ar trebui să-i avertizeze pe locuitorii lumii că Hristos urmează să vină în curând cu putere și slavă mare. Ultima solie de avertizare către această lume trebuie să-i ducă pe oameni la a vedea importanța pe care Dumnezeu o acordă legii Sale. Atât de clar trebuie să fie prezentat adevărul, încât nici un păcătos care îl aude să nu poată fi scuzat că nu a reușit să înțeleagă importanța ascultării de poruncile lui Dumnezeu.”– *Slujitorii evangheliei*, pg.132.

„Lui Adam și Evei în Eden Domnul le-a dat dreptul să se folosească de fiecare pom din grădină, cu excepția unuia. Tot astfel, Domnul a dat oamenilor șase zile în care trebuie să se angajeze în muncă obișnuită, dar El a sfințit ziua a șaptea, declarând-o sfântă. Acea zi trebuie respectată cu sfințenie ca memorial al creațiunii. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o fiindcă în ea El S-a odihnit de tot lucrul Lui.”– *The Signs of the Times*, 31 martie 1898.

Închinători ai lui Iehova – „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea, nu doar pentru a le da un exemplu iudeilor. Porunca Sabatului este obligatorie pentru toți oamenii până la sfârșitul timpului. Și nu numai atât, dar respectarea ei trebuie dusă în lumea viitoare, pentru a fi perpetuată în toată veșnicia.”– *Ibid.*, 29 iulie 1897.

„Indicând la Dumnezeu ca și Creator al cerului și al pământului [Sabatul] Îl distinge pe adevăratul Dumnezeu de toți zeii falși. Toți acei care păzesc ziua a șaptea spun prin acest act că sunt închinători ai lui Iehova. Astfel, Sabatul este semnul credințioșiei omului față de Dumnezeu, câtă vreme mai sunt pe pământ oameni gata să-I slujească.”– *Sons and Daughters of God*, pg.59.

1. **Întrucât Dumnezeu nu ne-a dat capacitatea de a citi inima, numai cum ne putem identifica cu acei care-L urmează pe Domnul?**
2. **De ce este respectarea adevăratului Sabat atât de semnificativă?**
3. **Cât timp a intenționat Dumnezeu ca Sabatul să fie păzit în onoarea Lui?**
4. **Care a fost principala cauză a eșecului lui Israel de a-L onora pe Dumnezeu în pustie?**
5. **De ce este important să fie un popor care să restaureze Sabatul la poziția sa proeminentă?**

Sabatul în Noul Testament

„Să nu credeți că am venit să stric legea sau profeții; am venit nu să stric, ci să împlinesc.” (Matei 5:17).

„Moartea lui Hristos pe cruce este un argument de necontestat în favoarea caracterului neschimbător al fiecărui precept al sfintei legi a lui Dumnezeu.”—*The Review and Herald*, 20 decembrie 1898.

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, pg.130-133.

Sabat

1 noiembrie

Luca 6:6-10.

„Într-o altă zi de Sabat s-a întâmplat că Isus a intrat în sinagogă și învăța pe norod. Acolo era un om care avea mâna dreaptă uscată. Cărturarii și fariseii pândeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să aibă de ce să-L învinuiască. Dar El le știa gândurile; și a zis omului care avea mâna uscată: ‚Scoală-te și stai în mijloc.’ El s-a sculat și a stat în picioare. Și Isus le-a zis: ‚Vă întreb: Este îngăduit în ziua Sabatului a face bine ori a face rău? A scăpa o viață sau a o pierde?’ Atunci Și-a rotit privirile peste toți și a zis omului: ‚Întinde-ți mâna!’ El a întins-o și mâna i s-a făcut sănătoasă ca și cealaltă.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineța, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” — *Educația*, pg.212.

1. ISUS ȘI SABATUL

a. Ce exemplu ne-a dat Isus cu privire la Sabat? Luca 4:16; Marcu 6:2; Luca 13:10; Matei 12:6-8.

„Isus a spus la încheierea lucrării Sale pământești: ‚Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în iubirea Lui.‘ Nici Mântuitorul, nici urmașii Săi n-au călcat vreodată legea Sabatului. Dacă iudeii ar fi fost în stare să-și susțină acuzația împotriva lui Hristos, că ar fi un călcător al Sabatului, așa cum au încercat să facă, ei nu ar mai fi avut nevoie să aducă martori mincinoși pentru ca să-și poată asigura condamnarea și moartea Lui. Dar fiindcă la El nu se putea găsi nici o greșeală, pentru a determina moartea Lui a fost necesar ca oamenii să-și păteze sufletele mărturisind o minciună.”— *The Signs of the Times*, 12 noiembrie 1898.

b. Ce dovadă a dat Isus că ziua a șaptea trebuia să rămână Sabatul chiar și după moartea Sa? Matei 24:15-20; 28:1,2.

„Hristos a accentuat cuvintele Sale: ‚Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece nici o iotă sau frântură de slovă din lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.‘ Câtă vreme rămân cerurile și pământul, atât își va păstra și Sabatul poruncii a patra pretenția sa asupra familiei omenești.”— *The Review and Herald*, 20 decembrie 1898.

„Era doar o singură intrare la mormânt și nici înșelăciunea umană, nici forța nu putea îndepărta piatra care păzea intrarea. Aici S-a odihnit Isus în timpul Sabatului. O gardă puternică de îngeri făcea de strajă asupra mormântului și dacă vreo mână s-ar fi ridicat să ia trupul, strălucirea slavei lor l-ar fi trântit fără putere la pământ pe cel care ar fi îndrăznit să facă aceasta. Acela care a murit pentru păcatele lumii trebuia să rămână în mormânt pentru timpul hotărât. El era în închisoarea de piatră ca un prizonier al dreptății divine și era responsabil în fața Judecătorului universului. El purta păcatele lumii și numai Tatăl Său Îl putea elibera.”— *The Youth's Instructor*, 2 mai 1901.

2. UMBLAȚI CUM A UMBLAT EL

- a. **Cine este modelul nostru în toate lucrurile? 1 Timotei 1:16; 1 Petru 2:21.**
-

„Am fost instruită să spun poporului nostru: Să-L urmăm pe Hristos. Nu uitați că El trebuie să fie modelul nostru în toate lucrurile. Putem renunța cu siguranță la acele idei care nu se regăsesc în învățătura Lui. Apelez la predicatorii noștri să se asigure că picioarele lor sunt pe platforma adevărului veșnic. Feriți-vă de a urma impulsul, numindu-l Duhul Sfânt. Unii sunt în pericol de a face asta. Cuvântul lui Dumnezeu ne îndeamnă stăruitor să fim tari în credință, în stare de a da oricui ne cere un motiv al nădejzii care este în noi.” – *Slujitorii evangheliei*, pg. 306.

„Împlinind zilnic lucrările lui Hristos, împlinirea voinței Lui devine o plăcere. Hristos a venit în lumea noastră pentru a trăi legea lui Dumnezeu, pentru a fi modelul nostru în toate lucrurile. El S-a așezat între tronul milei și marele număr de închinători fără inimă care erau plini de ostentație, mândrie și vanitate și prin lecțiile Sale despre adevăr, care erau „elocvente în simplitatea lor,” El îi impresiona pe oameni cu necesitatea închinării spirituale. Lecțiile Sale erau impresionante, frumoase și pline de importanță și totuși așa de simple, încât chiar și un copil le putea înțelege. Adevărul pe care-l prezenta El era așa de adânc, încât cel mai înțelept și cel mai desăvârșit profesor nu îl putea epuiza. Acei care lucrează ca și când L-ar vedea pe Cel Nevăzut vor păstra întotdeauna simplitatea, încercând cele mai simple cuvinte cu puterea celor mai mari adevăruri.” – *Sons and Daughters of God*, pg.266.

- b. **Întrucât El este modelul nostru, cum ar trebui să trăim și să ne închinăm? 1 Ioan 2:46; 1:6,7; Ioan 14:15,23.**
-

„Hristos a venit să fie exemplul nostru și noi trebuie să umblăm cum a umblat El și să lucrăm cum a lucrat El, cu un scop neegoist, păstrând întotdeauna Modelul înaintea noastră. Încărcăți cu un sentiment de responsabilitate, noi trebuie să-L reprezentăm pe Hristos înaintea lumii. Aceasta este lucrarea noastră ca și creștini; căci noi trebuie să lăsăm să strălucească lumina noastră înaintea lumii prin fapte bune. Faptele vor vorbi, și de aceea cât de important este a studia viața lui Hristos pentru a vedea cum L-a glorificat El pe Tatăl, pentru ca și noi să putem merge și proceda tot la fel.” – *The Youth's Instructor*, 15 decembrie 1892.

- a. Întrucât Noul Testament a fost scris după moartea lui Hristos, cum au privit apostolii legea lui Dumnezeu după răstignire? 1 Ioan 3:4; Iacov 2:10; Romani 3:31.**
-
-

„Mulți învățători religioși susțin că, prin moartea Lui, Hristos a desființat legea și că oamenii sunt de acum înainte liberi de cerințele ei. Sunt unii care o prezintă ca pe un jug îngrozitor și în contrast cu sclavia legii ei prezintă libertatea de a fi sub evanghelie.

Dar nu așa au privit profetii și apostolii legea sfântă a lui Dumnezeu. David spunea: ‚Voi umbla în libertate; căci caut preceptele Tale’ (Psalmii 119:45 eng.). Apostolul Iacov, care scria după moartea lui Hristos, se referă la Decalog ca la ‚legea împărătească’ și ‚legea desăvârșită a slobozeniei’ (Iacov 2:8; 1:25). Și vizionarul de pe Patmos, la o jumătate de secol după răstignire, pronunță o binecuvântare asupra acelor care ‚împlinesc poruncile Sale, ca să aibă dreptul la pomul vieții și să poată intra prin porți în cetate’ (Apocalipsa 22:14).” – *Marea luptă*, pg.464.

- b. Ce exemple avem de la apostoli cu privire la ziua Sabatului? Fapte 13:14; 16:13; 17:2; 18:4.**
-
-

- c. De unde știm că apostolii s-au întâlnit de asemenea cu păgânii în ziua Sabatului? Fapte 13:42-44.**
-
-

„[Iudeii] ascultau într-o zi de Sabat cu mare interes la învățăturile lui Pavel și Barnaba, care-L predicau pe Isus ca Mesia cel făgăduit; și în Sabatul următor, din pricina mulțimii păgânilor care s-au strâns de asemenea să-i asculte, ei au fost stârniți la o criză de indignare, cuvintele apostolilor au fost răstălmăcite în mințile lor și ei nu erau în stare să cântărească dovezile prezentate de ei. Când au aflat că Mesia cel predicat de apostoli avea să fie o lumină pentru păgâni, ca și slava poporului Său Israel, ei și-au ieșit din fire de mânie și au folosit cel mai insultător limbaj față de apostoli.” – *Sketches From the Life of Paul*, pg.49,50.

4. APOSTOLII ȘI SABATUL (continuare)

a. Cât de mare grijă aveau apostolii pentru a nu-i ofensa pe convertiții evrei? Fapte 15:5,6.

„Aici este o respingere hotărâtă a pretențiilor ridicate adesea, că Hristos și apostolii Săi ar fi călcat Sabatul poruncii a patra. Dacă păcatul călcării Sabatului ar fi fost asociat cu Hristos sau Ștefan, sau cu alții care au murit pentru credința lor, oamenii nu ar fi fost corupți să aducă mărturie mincinoasă împotriva lor pentru a oferi un oarecare pretext pentru osândirea lor. Un singur asemenea exemplu al călcării legii i-ar fi pus pe creștini în puterea vrăjmașilor lor. Grija lor de a manifesta cel mai mare respect pentru obiceiuri și ceremonii de importanță minoră este o dovadă că le-ar fi fost imposibil să calce Sabatul poruncii a patra fără să sufere cea mai grea pedeapsă.”—*Sketches From the Life of Paul*, pg.213.

b. Care au fost chestiunile discutate la o foarte importantă adunare a bisericii? Fapte 15:24-29.

„Păgânii, și în special grecii, era foarte imorali și exista pericolul ca unii cu inima neconvertită să facă o mărturisire de credință fără să renunțe la practicile lor rele. Creștinii evrei nu puteau tolera imoralitatea care nici măcar nu era privită ca fiind vinovată de către păgâni. De aceea evreii considerau foarte potrivit ca tăierea împrejur și respectarea legii ceremoniale să fie impusă convertiților dintre păgâni ca probă a sincerității și devoțiunii lor. Aceasta, credeau ei, ar împiedica adăugarea la biserică a acelor care, adoptând credința fără o adevărată convertire a inimii ar fi putut să aducă după aceea ocară asupra cauzei prin imoralitate și exces.”—*Istoria faptelor apostolilor*, pg.148.

c. La câțiva ani după această adunare, cum a repetat apostolul pretențiile obligatorii ale legii și inclusiv ale Sabatului? Romani 2:13; 6:14,15; Iacov 2:12.

5. PRIMII CREȘTINI ȘI SABATUL

a. Care a fost însărcinarea dată bisericii după înălțarea lui Isus la cer? Matei 28:19,20. Ce zi de închinare a respectat Isus?

„În însărcinarea dată ucenicilor Săi, Hristos nu doar că le-a trasat lucrarea lor, dar le-a dat de asemenea solia lor. ‚Învățați-i pe oameni,‘ spunea El, ‚să respecte toate lucrurile pe care vi le-am poruncit.‘ Ucenicii trebuia să învețe ceea ce învățase Hristos. Ceea ce spusese El, nu doar personal ci prin toți profeții și învățătorii Vechiului Testament este inclus aici. Învățătura omenească este lăsată afară. Nu este loc pentru tradiție, pentru teoriile și concluziile oamenilor sau pentru legislația bisericii. Nici o lege dată de autoritatea ecleziastică nu este inclusă în însărcinare. Nici unele dintre acestea nu trebuie să fie învățate de servii lui Hristos. ‚Legea și profeții,‘ cu raportul propriilor Sale cuvinte și fapte, sunt comoara încredințată ucenicilor ca să fie dată lumii. Numele lui Hristos este cuvântul lor de ordine, semnul lor distinctiv, legătura lor de unire, autoritatea cursului lor de acțiune și sursa succesului lor. Nimic din ceea ce nu poartă semnătura Sa nu va fi recunoscut în împărăția Sa.” – *Hristos Lumina lumii*, pg.605.

b. Care a fost tăria primei biserici? Matei 16:18.

„Hristos Și-a întemeiat biserica pe Stânca cea vie. El Însuși este Stânca – propriul Său trup rănit și frânt pentru noi. Împotriva bisericii zidită pe această temelie, porțile iadului nu vor izbândi.

Cât de slabă părea biserica atunci când a rostit Hristos aceste cuvinte! Erau doar o mână de credincioși, împotriva cărora avea să fie îndreptată toată puterea demonilor și a oamenilor răi; totuși urmașii lui Hristos nu trebuia să se teamă. Zidiți pe Stânca puterii lor, ei nu puteau fi doborâți.” – *Hristos Lumina lumii*, pg.307.

c. Ce trebuia să învețe primii creștini cu privire la cele Zece Porunci din care făcea parte și porunca a patra? Matei 5:19,20.

„În primele secole adevăratul Sabat fusese păzit de toți creștinii. Ei erau geloși pentru onoarea lui Dumnezeu, și, crezând că legea Sa este neschimbătoare, ei au păzit cu zel sfințenia preceptelor ei.” – *Marea luptă*, pg.49.

REVIZUIRE PERSONALĂ

Răspunzând la acuze – „Dorim să le spunem tuturor aceluia care sunt așa de interesați cu privire la datoria lor: Sub nici o formă nu sunteți de scuzat pentru călcarea poruncii a patra. Nu este nici o călcare a Sabatului a face fapte necesare, cum ar fi slujirea celor bolnavi sau vârstnici și ușurarea durerilor celor în necaz. Asemenea fapte sunt în desăvârșită armonie cu legea Sabatului. Marele nostru Exemplu a fost întotdeauna activ în Sabat, când necesitățile celor bolnavi și suferinzi veneau înaintea Lui. Din această pricină, fariseii Îl acuzau de călcarea Sabatului, după cum fac mulți predicatori de astăzi care se împotrivesc legii lui Dumnezeu. Dar noi spunem, Dumnezeu să fie credincios și orice om, care îndrăznește să aducă această acuzație împotriva Mântuitorului, un mincinos.

Isus a răspuns astfel la acuzațiile evreilor: ‚Dacă ați fi știut ce înseamnă <<milă voiesc și nu jertfe>>, nu L-ați fi condamnat pe Cel fără de vină’. El le declarase deja că păzise poruncile Tatălui Său. Când a fost acuzat de călcarea Sabatului în problema vindecării mâinii uscate, El S-a întors spre acuzatorii Săi cu întrebarea: ‚Este bine a face bine în zilele de Sabat, sau a face rău? A salva o viață sau a omori?’ Rezumând răspunsul Său la întrebările fariseilor, El a spus: ‚De aceea este permis să faci bine în zilele de Sabat.’ Aici Hristos Și-a îndreptățit lucrarea ca fiind în perfectă armonie cu legea Sabatului. Predicatorii care pretind a fi ambasadori ai lui Hristos și care totuși pretind că El n-a respectat ziua Sabatului și încearcă să se îndreptățească astfel pentru nesocotirea ei, aduc împotriva lui Hristos aceeași acuzație ca și fariseii. Ei aleg cu siguranță o companie proastă în acei evrei gășitori de greșeli care L-au persecutat pe Mântuitorul.”– *The Signs of the Times*, 28 februarie 1878.

- 1. Ce model ar trebui să urmeze creștinul?**
- 2. De ce este important să nu fim doar ascultători ai cuvântului, ci de asemenea și împlinitori?**
- 3. Ce exemple avem cu privire la respectarea Sabatului de către ucenici chiar și după înălțarea lui Hristos la cer?**
- 4. Și-au pierdut cele zece porunci ceva din semnificația lor după moartea lui Hristos?**
- 5. Ce ar trebui să învețe adevăratul creștin pe alții cu privire la Legea lui Dumnezeu și la Sabat?**

Duminica în Scripturi

„În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui, ca să nu se strângă ajutoarele când voi veni eu.” (1 Corinteni 16:2).

“Fiecare membru al diferitelor familii din bisericile noastre, care crede adevărul, poate juca un rol în înaintarea acestuia prin adoptarea cu bucurie a dăruirii sistematice.” – *Testimonies*, vol.3, pg.408.

Recomandare pentru studiu: *Hristos Lumina lumii*, pg. 204-209.
Ibid., pg.579-582.

Sabat

8 noiembrie

Psalmii 111:1-7.

„Lăudați pe Domnul! Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea, în tovărășia oamenilor fără prihană și în adunare. Mari sunt lucrările Domnului, cercetate de toți cei ce le iubesc. Strălucire și măreție este lucrarea Lui și dreptatea Lui ține în veci. El a lăsat o aducere aminte a minunilor Lui, Domnul este îndurător și milostiv. El a dat hrană celor ce se tem de El; El Își aduce pururea aminte de legământul Lui. El a arătat poporului Său puterea lucrărilor Lui, căci le-a dat moștenirea neamurilor. Lucrările mâinilor Lui sunt credincioșie și dreptate; toate poruncile Lui sunt adevărate.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. ZIUA ÎNVIERII

- a. Care este prima menționare a zilei întâi a săptămânii (duminica) în Noul Testament? Matei 28:1; Marcu 16:2; Luca 24:1; Ioan 20:1.
-
-

- b. Ce făceau urmașii lui Isus în acea zi, ceea ce indică faptul că nu era o zi specială pentru rugăciune? Luca 23:56; 24:1.
-
-

„Balsamul cu care urma să fie uns trupul lui Isus fusese pregătit în ziua premergătoare Sabatului. Dis-de-dimineată, în prima zi a săptămânii, Mariile și cu alte femei au mers la mormânt să îmbălsămeze trupul Mântuitorului. Când s-au apropiat de grădină, ele au fost surprinse să vadă cerurile frumos luminate și pământul cutremurându-se sub picioarele lor. S-au grăbit la mormânt și au fost uimite să vadă că piatra era rostogolită din ușă și că garda romană nu mai era acolo. Ele au observat o lumină strălucind deasupra mormântului și, privind înăuntru, au văzut că era gol.” – *The Spirit of Prophecy*, vol.3, pg.198.

- c. Când Maria L-a văzut pe Isus, a dat El vreun semn că prima zi a săptămânii avea să fie de atunci înainte considerată zi sfântă de închinare? Marcu 16:9; Ioan 20:11-17.
-
-

„Dar acum, cu glasul Său familiar, Isus i-a zis: ‚Maria’. Acum ea știa că nu un străin i se adresează și, întorcându-se, a văzut înaintea ei pe Hristos viu. În bucuria ei a uitat că El fusese crucificat. Sărind spre El, ca și când ar fi vrut să-I îmbrățișeze picioarele, ea I-a zis: ‚Rabuni’. Dar Hristos Și-a ridicat mâna zicând: ‚Nu mă opri; căci încă nu M-am urcat la Tatăl Meu: dar mergi la frații Mei și spune-le că mă ure la Tatăl Meu și la Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.’ Și Maria a plecat la ucenici cu vestea plină de bucurie.” – *Hristos Lumina lumii*, pg.580.

2. ISUS SE ÎNFĂȚIȘEAZĂ ÎNAINTEA UCENICILOR

a. În ce împrejurări S-a înfățișat Isus pentru prima dată ucenicilor? Ioan 20:19-23.

„Duhul Sfânt este respirația vieții în suflet. Suflarea lui Hristos asupra ucenicilor Săi a fost suflarea adevăratei vieți spirituale. Ucenicii trebuia să interpreteze aceasta ca umplându-i de atributele Mântuitorului lor, pentru ca în curăție, credință și ascultare, ei să poată înălța legea și s-o facă onorabilă. Legea lui Dumnezeu este expresia caracterului Său. Prin ascultare de cerințele ei, noi satisfacem standardul de caracter al lui Dumnezeu. Astfel ucenicii trebuia să mărturisească pentru Hristos.”– *The Review and Herald*, 13 iunie 1899.

b. După ce Isus a suflat Duhul Sfânt asupra ucenicilor Săi, a existat vreun indiciu al vreunei schimbări în obligația lor cu privire la Lege și la Sabat?

„[Ioan 20:20-23 citat.] Astfel și-au primit ucenicii însărcinarea lor. Ei trebuia să învețe și să predice în numele lui Hristos. Instrucțiunea ce le-a fost dată avea în ea acea suflare spirituală vitală care este în Hristos. Numai El putea să le dea uleiul pe care trebuia să-l aibă pentru a lucra cu succes. Asemănarea cu Hristos trebuia să apară în ei. Ei puteau să aibă succes numai studiind caracterul Maestrului lor și urmând exemplul Său.”– *The Review and Herald*, 13 iunie 1899.

c. Opt zile mai târziu, când S-a întâlnit cu ei pentru a doua oară, ce solie le-a fost dată? Ioan 20:26-31.

„Mulți care sunt înclinați spre îndoială se scuză zicând că dacă ar fi avut dovada pe care a avut-o Toma de la tovarășii săi, ei ar crede. Ei nu își dau seama că nu doar că au această dovadă, ci încă mult mai mult. Mulți care, asemenea lui Toma, așteaptă ca orice pricină de îndoială să fie îndepărtată, nu-și vor afla niciodată dorința împlinită. Ei devin treptat întemeiați în necredință. Acei care se educă să privească la partea întunecată, care murmură și se plâng, nu știu ce fac. Ei seamănă semințele îndoielii și vor avea de secerat o recoltă de îndoială. Într-un timp când credința și încrederea sunt cele mai esențiale, mulți se vor găsi astfel fără putere de a spera și a crede.”– *Hristos Lumina lumii*, pg.591.

3. UN DAR PENTRU SĂRACI

a. Unde găsim următoarea referire la prima zi a săptămânii? 1 Corinteni 16:1,2.

b. Ce a vrut să spună apostolul când a zis „să pună la el” (vezi comentariile marginale pentru 1 Corinteni 16:2)? Era aceasta o adunare la biserică?

„Fiecare membru din diferitele familii din bisericile noastre care crede adevărul poate să joace un rol în înaintarea sa prin adoptarea cu bucurie a dăruirii sistematice. Fiecare din voi să pună la el deoparte [singur acasă], ... pentru ca să nu se facă străngeri când vin eu.’ Povara de a-i îndemna pe indivizi să dea din mijloacele lor nu era destinată să fie lucrarea predicatorilor lui Dumnezeu. Responsabilitatea ar trebui să zacă asupra fiecărui individ care se bucură de credința în adevăr. Fiecare din voi să pună la el deoparte, după cum l-a binecuvântat Dumnezeu.’ Fiecare membru al familiei, de la cel mai vârstnic și până la cel mai tânăr, poate lua parte la această lucrare de dăruire.”– *Testimonies*, vol.3, pg.408.

c. A pus apostolul vreo semnificație religioasă asupra acestei zile când a numit-o „prima zi a săptămânii” în 1 Corinteni 16:2? Ezechiel 46:1.

d. Ar trebui să fie ziua de Sabat o zi când să ne numărăm venitul? Exodul 31:14,15.

„Când începe Sabatul, noi ar trebui să punem o strajă asupra noastră, asupra faptelor și cuvintelor noastre, ca să nu-L furăm pe Dumnezeu însușindu-ne pentru folosința noastră acel timp care Îi aparține cu strictete Domnului. Noi n-ar trebui să facem noi înșine sau să îngăduim copiilor noștri să facă vreo lucrare pentru câștigarea existenței sau altceva ce ar fi putut fi făcut în cele șase zile de lucru. Vinerea este ziua de pregătire... Acei care nu sunt pe deplin convertiți la adevăr permit adesea minților lor să zboare liber la treburile lumești și deși se pot odihni de munca fizică în Sabat, limbile lor rostesc ceea ce este în mințile lor; de aici aceste cuvinte referitoare la vite, recolte, pierderi și câștiguri. Toate acestea sunt călcare de Sabat. Dacă mintea aleargă la lucruri lumești, limba va da pe față aceasta; căci din prisosul inimii vorbește gura.”– *Slujitorii evangheliei*, pg.207,208 eng.

4. PLECAREA LUI PAVEL

- a. În Faptele Apostolilor 20:7 găsim menționată singura adunare publică care s-a ținut în prima zi a săptămânii. De câte ori se adunau ei pentru a „frânge pâinea”? Fapte 2:42,46.
-
- b. Când a început această adunare și cât timp a durat? Fapte 20:7,8,11.
-
- c. Întrucât raportul creațiunii ne informează că ziua începe la apusul soarelui (Genesa 1:5,8,13,19,23,31), putem vedea că această adunare s-a ținut sâmbătă seara. De ce a ținut Pavel o adunare în această seară?
-

„În ultima seară a rămânerii [lui Pavel] cu ei, frații ,s-au strâns laolaltă pentru a frânge pâinea’. Faptul că iubitul lor învățător era pe cale de a pleca, a strâns laolaltă o grupă mai mare decât de obicei. Ei s-au strâns într-o cameră de sus la etajul al treilea, cel mai răcoros și mai plăcut loc pentru o asemenea adunare în acea seară caldă de primăvară. Noaptea erau atunci întunecate, dar multe lumini ardeau în cameră. Gândul lui Pavel a fost impresionat cu un sentiment al pericolelor care-l așteptau și cu privire la nesiguranța întâlnirii din nou cu frații săi; el avea să le prezinte lucruri de mare interes și importanță și în seriozitatea iubirii și interesului său pentru ei, el le-a predicat până la miezul nopții.” – *Sketches From the Life of Paul*, pg.196, 197.

- d. Unde mergea Pavel? A crezut el că avea să-i mai revadă pe frați? Fapte 20:16,22,25.
-

„De la convertirea sa, vizitele lui Pavel la Ierusalim au fost întotdeauna însoțite de strângere de inimă și cu un sentiment de remușcare când privea scenele pe care și le amintea din viața sa de mai înainte. Acolo era școala lui Gamaliel, unde își primise educația, sinagoga în care se închinase, casa unde marele preot îi dăduse însărcinarea pentru Damasc, locul unde sângele lui Ștefan mărturisise pentru Hristos. Când apostolul a privit la locul martiriului, scena i-a revenit foarte viu în minte. Se îndrepta el spre o soartă similară? Niciodată nu călcase el pe străzile Ierusalimului cu o inimă așa de tristă ca acum.” – *Sketches From the Life of Paul*, pg.206.

5. ZIUA DOMNULUI

a. În ce zi spune apostolul Ioan că era în Duhul? Apocalipsa 1:10.

b. Despre care zi a spus Isus că El era Domn al ei? Marcu 2:28; Luca 6:5.

c. Care zi a declarat-o El ca fiind „ziua Mea cea sfântă”? Isaia 58:13.

„Sabatul a fost făcut pentru întreaga omenire și a fost instituit în Eden, înainte de căderea omului. Creatorul l-a numit ‚ziua Mea cea sfântă’. Hristos S-a declarat ‚Domn al Sabatului’. Începând de la creațiune, el este la fel de vechi ca neamul omenesc, și, fiind făcut pentru om, va exista câtă vreme va exista omul.” – *The Signs of the Times*, 12 noiembrie 1894.

d. Care este conform Scripturii singura zi care poate fi numită „Ziua Domnului”?

„În Sabat Domnul slavei i S-a înfățișat apostolului exilat. Sabatul a fost respectat cu aceeași sfințenie de Ioan pe Patmos ca și atunci când predica oamenilor în orașele din Iudea. El a pretins ca ale sale făgăduințele prețioase care fuseseră date cu privire la acea zi. ‚Eram în Duhul în ziua Domnului’ scrie Ioan, ‚și am auzit în spatele meu un glas mare ca cel al unei trâmbițe zicând: <<Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul...>> Și m-am întors să văd glasul care vorbea cu mine și am văzut șapte candelă de aur și în mijlocul celor șapte candelă pe Unul asemenea Fiului omului’ (Apocalipsa 1:10-13) – *Istoria faptelor apostolilor*, pg.456,457.

REVIZUIRE PERSONALĂ

„A înviat” – „Femeile care stătuseră lângă crucea lui Hristos au așteptat și au vegheat ca să treacă orele Sabatului. În prima zi a săptămânii, foarte devreme, ele au pornit spre mormânt, luând cu ele mirurile prețioase pentru a unge trupul Mântuitorului. Ele nu s-au gândit la învierea Lui dintre morți. Soarele speranței lor apuse și noaptea se așezase pe inimile lor. Pe când mergeau, își aminteau lucrările de îndurare ale lui Hristos și cuvintele Sale de mângâiere. Dar nu și-au amintit de cuvintele Sale ‚vă voi vedea din nou’. (Ioan 6:22)...

„A înviat, a înviat!” Femeile repetă aceste cuvinte tot mereu. Nu mai era acum nevoie de miruri. Mântuitorul este viu și nu mort. Ele își amintesc acum că atunci când a vorbit despre moartea Lui, El a spus că avea să învie. Ce zi este aceasta pentru lume! Femeile s-au depărtat repede de la mormânt ‚cu teamă și mare bucurie, și au fugit să ducă vestea ucenicilor Săi.” – *Hristos Lumina lumii*, pg.579,580.

Ascultare cu orice preț – „Acest subiect se deschide înaintea căutătorului serios după adevăr. Îi devine tot mai clar faptul că Dumnezeu n-a schimbat, nici n-a modificat lucrul care a ieșit de pe buzele Lui. El vede sfințenia și binecuvântarea puse pe ziua a șaptea și necesitatea respectării ei. Cu cât mai serios cercetează acest subiect, cu atât mai convins devine de adevărul cuvântului lui Dumnezeu, așa cum se vede acesta în legea celor Zece Porunci. Interesul său față de adevăr este pus la încercare, iubirea lui pentru Dumnezeu probată, pe măsură ce el înaintează. Dacă-și predă voinței lui Dumnezeu voia sa, totul va fi bine. Dacă alege ascultarea de poruncile lui Dumnezeu cu orice preț, pacea și fericirea lui vor crește.” – *The Review and Herald*, 13 iulie 1897.

1. De câte ori este menționată ziua întâia a săptămânii în Noul Testament?
2. Există în Scriptură vreo indicație că s-ar fi pus vreodată o semnificație specială asupra zilei întâia a săptămânii ca zi de închinare?
3. Cu privire la strângerea de către Pavel a unui dar pentru credincioșii din Ierusalim, unde trebuia dăruitorii să pună deoparte darul lor?
4. Conform Scripturii, care este singura zi despre care se poate spune cu adevărat că este „Ziua Domnului”? De ce?
5. Care este regula și ghidul nostru în chestiuni religioase, Cuvântul lui Dumnezeu sau părerile oamenilor?

Încercarea de schimbare

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înaintea ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării.” (2 Tesaloniceni 2:3).

„Pentru ca atenția oamenilor să fie atrasă la duminică, aceasta a fost făcută o sărbătoare în cinstea învierii lui Hristos.”– *Marea luptă*, pg.49.

Recomandare pentru studiu: *Marea luptă*, pg.441-448.

Sabat

15 noiembrie

Apocalipsa 13:4-10.

„Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: ‚Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea?’ I s-a dat o gură, care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni. Ea și-a deschis gura și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer. I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpânire peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam. Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului, care a fost junghiat. Cine are urechi, să audă! Cine duce pe alții în robie, va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia, trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineța, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. SABATUL ȘI LEGEA

a. Care este relația dintre Sabat și legea lui Dumnezeu? Exodul 20:1-17; Deuteronom 11:13; Matei 22:37-40.

„Primele patru porunci au fost date pentru a arăta oamenilor datoria lor față de Dumnezeu. Porunca a patra este veriga care face legătura între marele Dumnezeu și om. Sabatul, în special, a fost dat pentru beneficiul omului și pentru slava lui Dumnezeu. Ultimele șase precepte arată datoria omului față de semenul său.” – *Spiritual Gifts*, vol.3, pg.266, 267.

„În inima legii este porunca ce impune omului respectarea Sabatului lui Iehova, pe care lumea și biserica l-au călcat în picioare. Timp de secole oamenii au umblat în orbire cu privire la adevăratul Sabat și Dumnezeu nu ține seama de aceste timpuri de necunoștință; dar acum este ziua reformei și El îi cheamă pe oamenii de pretutindeni să se pocăiască. Atunci când lumina poruncii nesocotite a lui Dumnezeu a strălucit pe calea acelora care-L iubeau pe Dumnezeu cu sinceritate, ei nu au întârziat să păzească orânduiri Sale.” – *The Signs of the Times*, 3 februarie 1888.

b. Poate vreo parte din lege să fie schimbată fără a afecta relația noastră cu Dumnezeu? Matei 5:17-19; 15:9.

„Acei care învață drept învățături poruncile oamenilor fac fără valoare legea lui Dumnezeu prin tradiția lor... Câtă vreme cerurile rămân deasupra noastră și pământul este sub picioarele noastre, nu poate fi nici măcar o aparență de scuză pentru vreo putere din cer sau de pe pământ de a schimba legea lui Dumnezeu.” – *The Signs of the Times*, 20 martie 1901.

„Dacă legea lui Dumnezeu ar fi putut fi schimbată sau modificată în vreuna din orânduiri ei, ea ar fi fost schimbată astfel atunci când păcatul și-a avut originea în cer, când cel mai strălucit fiu al dimineții, care era bun, nobil și minunat mai presus de toate ființele create de Dumnezeu, a băgat de vină preceptelor acelei legi în sfaturile îngerilor. Dacă ar fi fost să se facă vreodată vreo schimbare, aceasta s-ar fi făcut când răzvrătirea s-a descoperit în cer și s-ar fi prevenit astfel marea apostazie a îngerilor. Faptul că nu s-a făcut nici o schimbare în administrarea lui Dumnezeu, nici chiar atunci când cei mai înalți îngeri s-au abătut de la credințioșia față de legea lui Dumnezeu, este o suficientă dovadă pentru mințile rezonabile cu privire la faptul că legea, temelie guvernării lui Dumnezeu, nu va ceda nimic din pretențiile ei pentru a-l salva pe păcătosul cu voia.” – *Ibid.*, 28 aprilie 1890.

2. SCHIMBÂND VREMILE ȘI LEGEA

- a. **Ce versete din Scriptură prezic că omul va încerca să schimbe Legea lui Dumnezeu? Daniel 7:23-25; 2 Tesaloniceni 2:3,4.**
-

„Pretenția pe care o ridică acum Satan este aceea că legea care a fost rostită chiar cu glasul lui Dumnezeu este greșită și că unele din specificările ei au fost date la o parte. Este ultima mare amăgire pe care el o va aduce asupra lumii. El nu are nevoie să ia cu asalt întreaga lege; dacă poate să-i conducă pe oameni să desconsidere un precept, el și-a atins scopul. Pentru că ,oricine va ține întreaga lege și va greși într-o singură poruncă, se face vinovat de toate’ (Iacov 2:10). Acceptând să calce o poruncă, oamenii sunt aduși sub puterea lui Satan. Înlocuind legea lui Dumnezeu cu legea omenească, Satan va căuta să controleze lumea. Această lucrare este prezisă în profeție. Despre marea putere apostaziată care este reprezentanta lui Satan, se declară: ,El va rosti vorbe mari împotriva Celui Prea Înalt și-i va birui pe sfinții Celui Prea Înalt și se va gândi să schimbe vremile și legea: și ei vor fi dați în mâinile sale’ (Daniel 7:25).” – *Hristos Lumina lumii*, pg.560,561.

- b. **Ce dovezi arată că atacul specific al lui Satan asupra legii se face în ceea ce privește închinarea? 2 Tesaloniceni 2:5-11; Isaia 14:12-14; Matei 4:8-10.**
-

„După ce detectorul rătăcirii a fost îndepărtat, Satan a lucrat conform voii sale. Profeția a declarat că papalitatea urma să ,se gândească să schimbe vremile și legea’ (Daniel 7:25). Această lucrare a fost începută fără întârziere. Pentru a permite convertiților de la păgânism un înlocuitor pentru închinarea la idoli și a promova astfel acceptarea cu numele a creștinismului de către ei, adorarea imaginilor și a relicvelor a fost introdusă treptat în închinarea creștină. Decretul unui conciliu general a întemeiat în cele din urmă acest sistem de idolatrie. Pentru a încheia această lucrare de sacrilegiu, Roma s-a încumetat să scoată din legea lui Dumnezeu porunca a doua, care interzice închinarea la chipuri și să împartă porunca a zecea pentru a păstra numărul.

Spiritul concesiei față de păgânism a deschis calea și pentru o altă desconsiderare a autorității cerului. Satan, lucrând prin conducători neconsacrați ai bisericii, a călcat de asemenea în picioare porunca a patra și a încercat să dea la o parte vechiul Sabat, ziua pe care Dumnezeu a binecuvântat-o și a sfințit-o (Genesa 2:2,3) și să ridice în locul ei sărbătoarea respectată de păgâni drept ,venerabila zi a soarelui’.” – *Marea luptă*, pg.48,49.

3. SFINȚIȚI SABATELE MELE

a. Ce a dat Dumnezeu ca semn al credincioșiei față de El? Exodul 31:13-17; Ezechiel 20:12,20.

„Strângeți din Scripturi dovezile că Dumnezeu a sfințit ziua a șaptea și lăsați ca aceste dovezi să fie citite înaintea adunării. Acelora care n-au auzit adevărul să li se arate că toți acei care se abat de la un clar ‚Așa zice Domnul,‘ trebuie să sufere consecințele umblării lor. În toate veacurile Sabatul a fost testul credincioșiei față de Dumnezeu. ‚Este un semn între Mine și copiii lui Israel pentru totdeauna,‘ declară Domnul (Exodul 31:17).” – *Slujitorii evangheliei*, pg.132, 133.

b. Față de cine este duminica, „venerabila zi a soarelui,” un semn de credincioșie? Deuteronomul 17:2-5; 2 Regi 23:5; Ezechiel 8:16-18.

„Duminica, ziua soarelui, a fost o zi devotată celei mai rele dintre închinările păgâne, fiindcă era celebrată în legătură cu închinarea la soare. Acest Sabat duminical a fost acceptat de mulți care știu că este născocirea păgânismului care a fost cultivată și nutrită de Biserica Romei și îmbrăcată de aceasta în veșmintele sfințeniei. Dar, în timp ce mulți sunt în prezent conștienți de originea ei, sunt în fiecare biserică adevărați creștini care nu cunosc originea sabatului duminical și care cred că păzesc ziua pe care Dumnezeu a sfințit-o și a binecuvântat-o. Acest lucru este adevărat despre închinători, chiar și în Biserica Catolică; și, în timp ce această ignoranță și integritate rămân, Dumnezeu le acceptă sinceritatea, dar când lumina va cădea pe calea lor, Dumnezeu le cere să vină în armonie cu legea Sa și să respecte Sabatul rânduit de El.” – *The Signs of the Times*, 19 noiembrie 1894.

c. Când ajungem la o cunoștință a voii lui Dumnezeu, care ar trebui să fie atitudinea noastră? Faptele Apostolilor 5:29; 1 Samuel 15:22.

„Noi trebuie să primim cuvântul [lui Dumnezeu] ca autoritate supremă. Noi trebuie să recunoaștem guvernarea omenească drept o rânduială de origine divină și să învățăm ascultarea de ea ca pe o datorie sfântă, în sfera ei legitimă. Dar când pretențiile ei vin în contradicție cu pretențiile lui Dumnezeu, noi trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg.48.

4. ALEGEREA ÎNCHINĂRII

- a. **De unde știm că Dumnezeu este rațional și nu ne cere nici un lucru care nu este rezonabil? Isaia 1:18,19; Romani 12:2.**
-

„Dumnezeu este îndurător. Cerințele Sale sunt rezonabile, în acord cu bunătatea și bunăvoința manifestate în caracterul Său. Scopul Sabatului a fost ca întreaga omenire să poată beneficia de pe urma lui. Omul nu a fost făcut pentru Sabat, ci Sabatul a fost făcut după crearea omului, pentru a ieși în întâmpinarea nevoilor acestuia. Dumnezeu S-a odihnit după ce a făcut lumea în șase zile. El a sfințit și a binecuvântat ziua în care S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care a făcut-o. El a pus de o parte acea zi specială, pentru ca omul să se odihnească de munca lui și să se gândească, atunci când privește la pământul de jos și la cerul de sus, că Dumnezeu a făcut toate acestea în șase zile și S-a odihnit în ziua a șaptea; și pentru ca inima lui să fie umplută de iubire și reverență față de Creatorul său când va vedea dovezile evidente ale înțelepciunii Sale infinite.” – *The Review and Herald*, 30 mai 1871.

- b. **Ce îl cheamă Dumnezeu pe fiecare păcătos să facă? Deuteronomul 30:19,20; Iosua 24:14,15.**
-

„După ce a prezentat bunătatea lui Dumnezeu față de Israel, Iosua a chemat poporul, în numele lui Iehova, să aleagă cui dorește să servească. Închinarea la idoli era încă practică într-o anumită măsură în secret și Iosua a încercat să aducă acum poporul la o hotărâre să îndepărteze acest păcat din Israel. ‚Dacă vi se pare rău a sluji Domnului,‘ spunea el, ‚alegeți astăzi cui vreți să slujiți‘. Iosua dorea să-i conducă la a-I sluji lui Dumnezeu, nu din obligație, ci de bunăvoie. Iubirea față de Dumnezeu este chiar temelia religiei. Angajarea în serviciul Său doar din speranța răsplătirii sau de teama pedepsei nu ar folosi la nimic. Apostazia pe față nu ar fi mai urâtă înaintea lui Dumnezeu decât ipocrizia și o închinare doar de formă.” – *The Youth's Instructor*, 20 iunie 1901.

„Puterea de alegere pe care Dumnezeu a dat-o oamenilor, este a lor ca ei s-o exercite. Voi nu puteți să vă schimbați inima, nu puteți să vă dați singuri afecțiunile ei lui Dumnezeu. Dar puteți să *alegeți* să-I slujiți. Voi puteți să-I dați voința voastră; El va lucra atunci în voi voința și îndeplinirea după buna Sa plăcere. Astfel, întreaga voastră natură va fi adusă sub controlul Duhului lui Hristos; afecțiunile voastre vor fi centrate în El, gândurile voastre vor fi în armonie cu El.” – *Calea către Hristos*, pg.47. (sublinierea autorului).

5. LUMINA FOCULUI LOR PROPRIU

- a. **Cum privește Dumnezeu ceea ce aduce omul în loc de a asculta de îndrumările Sale în chestiuni religioase? Leviticul 10:1,2; Numeri 3:4.**
-

„Preoților care ardeau tămâie înaintea Domnului li s-a cerut să folosească focul aprins de Dumnezeu, care ardea ziua și noaptea și care nu trebuia să se stingă niciodată. Dumnezeu a dat îndrumări explicite asupra modului cum ar trebui să se desfășoare fiecare parte din serviciul Său, pentru ca toți cei legați cu închinarea Lui sacră să poată fi în armonie cu caracterul Său sfânt. Orice abatere de la îndrumarea expresă a lui Dumnezeu în legătură cu serviciul Său sfânt era pedepsită cu moartea...

Fiii lui Aaron au luat focul obișnuit, pe care Dumnezeu nu-l accepta, și au adus insultă Dumnezeului înfinit prezentând acest foc străin înaintea Lui. Dumnezeu i-a mistuit cu foc pentru nesocotirea de către ei a îndrumărilor Sale speciale.”— *The Review and Herald*, 25 martie 1875.

- b. **Care va fi rezultatul dacă ne aventurăm astăzi să punem ideile oamenilor cu privire la închinare în locul îndrumărilor explicite ale lui Dumnezeu? Isaia 50:11; 2:11,12.**
-

„Acei care ignoră Sabatul Domnului pentru a sfinți prima zi a săptămânii, aduc lui Dumnezeu foc străin. Este un sabbat străin, pe care El nu l-a poruncit. Îl va accepta El din mâinile lor? Oamenii au născocit multe invenții. Ei au luat o zi obișnuită, asupra căreia Dumnezeu nu a pus nici o sfințenie și au îmbrăcat-o cu prerogative sfinte. Ei au declarat-o a fi o zi sfântă, dar aceasta nu-i dă nici o sfințenie. Ei Îl dezonoarează pe Dumnezeu acceptând instituții omenești și prezentând lumii drept Sabbat creștin o zi care nu are ca autoritate nici un „Așa zice Domnul”. La fel ca Nadab și Abihu, ei aduc lucrul obișnuit în locul celui sfânt.”— *The Signs of the Times*, 31 martie 1898.

„Pedeapsa care a venit asupra fiilor lui Aaron pentru păcatul lor de a se depărta de porunca lui Dumnezeu ar trebui să fie un avertisment pentru acei care calcă porunca a patra a lui Iehova, care este foarte clară.”— *Ibid.*, 8 iulie 1880.

REVIZUIRE PERSONALĂ

În lumina focului lor propriu – „Această schimbare [a Sabatului] nu a fost încercată la început pe față... ci, cu o mare subtilitate, Satan a lucrat prin agenții Săi pentru a-și atinge acest scop. Pentru ca atenția oamenilor să poată fi atrasă la duminică, aceasta a fost făcută o sărbătoare în onoarea învierii lui Hristos. Serviciile religioase au fost ținute în ea; totuși a fost considerată o zi de recreație, Sabatul fiind încă respectat cu sfințenie.” – *Marea luptă*, pg.49.

„În viitorul apropiat se va vedea cine a umblat în umilință cu Dumnezeu și cine a ascultat de poruncile Sale. Acei care au umblat în lumina focului lor propriu vor zăcea în durere. Se va vedea că ei au făcut o mare greșală. O, să ne trezim! Lumina strălucește acum; lăsați ca ferestrele minții și ale inimii să fie deschise pentru a spune „bun venit” razelor trimise din cer.” – *Fundamentele educației creștine*, pg.264.

Substituția papală – „,Ascultarea este mai bună decât jertfele.’ Lecția aceasta este de o importanță specială în timpul prezent, când pretențiile legii lui Dumnezeu sunt supuse atenției noastre. Lumina care strălucește acum din cuvântul sfânt descoperă faptul că o putere străină a călcat în picioare orânduirile lui Iehova. Papalitatea, ,omul fărădelegii,’ a încercat să schimbe vremile și legile de origine divină. Creatorul cerurilor și al pământului a poruncit, , Ziua a șaptea este Sabatul Domnului Dumnezeului tău; să nu faci nici o lucrare în ea.’ Această poruncă a fost întărită prin exemplul Autorului ei, proclamată prin glasul Său și pusă chiar în mijlocul Decalogului. Dar puterea papală a îndepărtat această rânduială divină și a înlocuit-o cu o zi pe care Dumnezeu n-a sfințit-o și în care nu S-a odihnit, sărbătoarea atâta vreme adorată de păgâni ca ,venerabila zi a soarelui’.” – *The Signs of the Times*, 14 septembrie 1882.

1. Care este relația dintre Sabat și legea celor Zece Porunci?
2. Are vreo persoană sau instituție religioasă capacitatea, dreptul sau autoritatea de a schimba legea lui Dumnezeu? De ce?
3. Cum ne manifestăm noi atașamentul față de Dumnezeu?
4. Ce ne spune bunăvoința lui Dumnezeu de a discuta cu noi, despre iubirea Sa pentru neamul omenesc?
5. Cât de important este pentru noi să lăsăm la o parte părerile noastre și să acceptăm indicațiile lui Dumnezeu când facem alegeri pentru viața noastră?

Sigiliul lui Dumnezeu

„Mai mult, le-am dat Sabatele Mele, să fie un semn între Mine și ei, ca să știe că Eu sunt Domnul care-i sfințesc.” (Ezechiel 20:12).

„Sigiliul legii lui Dumnezeu se găsește în porunca a patra.” – *Marea luptă*, pg.449.

Recomandare pentru studiu: *Istoria faptelor apostolilor*, pg.451-453.
Hristos Lumina lumii, pg.561,562.
Marea luptă, pg. 604-609.

Sabat

22 noiembrie

Apocalipsa 7:13-17.

„Și unul din bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt oare? Și de unde au venit?” „Doamne”, i-am răspuns eu, „Tu știi”. Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. Pentru aceasta stau ei înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Cel ce șade pe scaunul de domnie Își va întinde peste ei cortul Lui. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. SEMNIFICAȚIA UNUI SIGILIU

a. În vechime, ca și astăzi, ce trebuia să conțină un decret oficial pentru a fi obligatoriu? 1 Regi 21:8; Neemia 9:38; Estera 8:8; Daniel 6:17.

b. De unde știm că legea celor Zece Porunci este obligatorie? Isaia 8:16.

c. Sigiliile conțin întotdeauna numele, titlul și teritoriul legiuitorului. Unde găsim sigiliul lui Dumnezeu în legea celor Zece Porunci? Exodul 20:8-11.

„Sabatul nu este prezentat ca o instituție nouă, ci ca fiind fondat la creațiune. El trebuie să fie amintit și respectat ca memorial a lucrării Creatorului. Indicând la Dumnezeu ca și Creator al cerului și al pământului, el Îl deosebește pe adevăratul Dumnezeu de toți dumnezeii falși. Toți acei care păzesc ziua a șaptea spun prin acest act că sunt închinători ai lui Iehova. Astfel, Sabatul este semnul atașamentului omului față de Dumnezeu câtă vreme sunt oameni pe pământ care să-I servească. Porunca a patra este singura din toate cele zece în care se găsește atât numele cât și titlul Legiuitorului. El este singurul care arată prin a cui autoritate este dată legea. Astfel conține sigiliul lui Dumnezeu, fixat pe legea Sa ca dovadă a autenticității ei și a puterii sale.”– *Patriarhi și profeți*, pg.348.

„Domnul poruncește prin același profet: ‚Leagă mărturia, pecetluiește legea între ucenicii Mei’ (Isaia 8:16). Sigiliul legii lui Dumnezeu se găsește în porunca a patra. Numai aceasta, dintre cele zece, prezintă atât numele cât și titlul Legiuitorului. El Îl declară a fi Creatorul cerurilor și al pământului și arată astfel pretenția Sa la reverență și închinare mai presus de toți ceilalți. Pe lângă acest precept, nu este nimic în Decalog care să arate prin a cui autoritate este dată legea. Când Sabatul a fost schimbat de puterea papală, sigiliul a fost scos din lege. Ucenicii lui Isus sunt chemați s-o restaureze înălțând Sabatul poruncii a patra la poziția sa de drept ca și memorial al Creatorului și semn al autorității Sale.”– *Marea luptă*, pg.449,450.

2. SIGILIUL LUI DUMNEZEU

a. Ce declară sigiliul lui Dumnezeu despre legea celor Zece Porunci și în special despre Sabat? Ezechiel 20:12,20; 2 Timotei 2:19.

„Israelii au pus asupra ușilor lor o semnătură de sânge, pentru a arăta că erau proprietatea lui Dumnezeu. Astfel copiii lui Dumnezeu din acest veac vor purta semnătura lăsată de Dumnezeu. Ei se vor pune în armonie cu legea sfântă a lui Dumnezeu. Este pus un semn asupra fiecăruia dintre copiii lui Dumnezeu la fel cum a fost pus un semn asupra ușilor locuințelor evreilor, pentru a feri poporul de ruina generală. Dumnezeu declară: ‚Le-am dat Sabatele Mele, să fie un semn între Mine și ei, ca să știe că Eu sunt Domnul care-i sfințesc.‘ Când oamenii spun că legea lui Dumnezeu este desființată prin mărturia părinților [bisericii], ei învață drept învățătură poruncile oamenilor. Cuvântul lor nu este întemeiat pe învățătura apostolilor și a profeților. Isus Hristos nu este piatra unghiulară a construcției lor. Ioan spune: ‚Cine zice <<Îl cunosc>> și nu păzește poruncile Lui este un mincinos și adevărul nu este în el.‘ Acei care își permit să fie înșelați vor simți împreună cu înșelătorul mânia Mielului.”– *The Review and Herald*, 6 februarie 1900.

b. De unde provine adevărata credințioasă față de Dumnezeu? Ioan 14:15,23; 1 Ioan 5:2,3; Deuteronomul 5:29.

„Trebuie să avem o credință adevărată care lucrează prin dragoste și purifică sufletul. Dumnezeu ne-a dat un standard desăvârșit de neprihănire în legea Sa. ‚Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău din toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși.‘ Aceasta cuprinde întreaga datorie a omului față de Dumnezeul său și față de semenul său. Noi Îi datorăm lui Dumnezeu viața noastră și tot ce face viața vrednică de dorit, și când refuzăm să-I aducem ascultare, noi răpim și păgubim propriile noastre suflete. Nimeni nu poate să-și aleagă propria lui cale fără a manifesta o profundă lipsă de recunoștință față de Dumnezeu; procedând astfel, el Îi dă lui Dumnezeu vrăjmășie pentru iubire.”– *The Review and Herald*, 5 martie 1889.

„Sabatul dat lumii ca semn al lui Dumnezeu ca și Creator este de asemenea semnul Lui de Sfințitor. Puterea care a creat toate lucrurile este puterea care re-crează sufletul după asemănarea Sa. Pentru aceia care sfințesc Sabatul, el este semnul sfințirii. Adevărata sfințire este armonie cu Dumnezeu, unitate cu El în caracter. Ea este primită prin ascultare de acele principii care sunt transcrierea caracterului Său.”– *Testimonies*, vol.6, pg.321.

3. AVERTISMENTUL SPECIAL AL LUI DUMNEZEU

- a. **Ce așteaptă Dumnezeu înainte ca să pună capăt acestei lumi și să aducă cerul nou și noul pământ? Apocalipsa 7:1-3.**

„Stăm în pragul unor evenimente mari și solemne. Profețiile se împlinesc. O istorie ciudată și plină de evenimente este înregistrată în cărțile cerurilor – evenimente despre care s-a declarat că aveau să preceadă cu puțin marea zi a lui Dumnezeu. Totul în lume este într-o stare de confuzie. Națiunile sunt infuriate și se fac mari pregătiri pentru război. O națiune complotază împotriva altei națiuni și o împărăție împotriva altei împărății. Marea zi a lui Dumnezeu vine cu grăbire mare. Dar deși neamurile își strâng forțele pentru război și vărsare de sânge, porunca îngerilor este încă în vigoare, ca să țină cele patru vânturi până când servii lui Dumnezeu sunt sigilați pe frunțile lor.” – *Selected Messages*, bk.1, pg.221,222.

- b. **Câte clase se vor forma în această lucrare finală pe pământ? Matei 25:32,33; Apocalipsa 14:1,9.**

„Războiul împotriva legii lui Dumnezeu, care a fost început în cer, va fi continuat până la sfârșitul timpului. Fiecare om va fi încercat. Ascultarea sau neascultarea este problema care va trebui să fie decisă de întreaga lume. Toți vor fi chemați să aleagă între legea lui Dumnezeu și legile oamenilor. Aici se va trage linia de despărțire. Vor fi doar două clase. Orice caracter va fi dezvoltat pe deplin; și toți vor arăta dacă au ales partea loialității sau aceea a răzvrătirii.” – *Hristos Lumina lumii*, pg.561.

„În problema mării lupte, sunt dezvoltate două clase distincte, opuse. O clasă ,se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei’ și aduce astfel asupra ei judecățile grozave cu care a fost amenințată de îngerul al treilea. Cealaltă clasă, în contrast evident cu lumea, ,păzește poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus’ (Apocalipsa 14:9,12). Deși puterile pământului își strâng forțele pentru a-i sili ,pe toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi’ să primească semnul fiarei, totuși poporul lui Dumnezeu nu îl primește. Profetul de pe Patmos îi privește pe ,cei ce au câștigat biruința asupra fiarei, a chipului, a semnelui și asupra numărului numelui ei, stând pe Marea de Cristal, având harfele lui Dumnezeu în mână’ (Apocalipsa 15:2) cântând cântarea lui Moise și a Mielului.” – *The Spirit of Prophecy*, vol.4, pg.282,283.

- c. **Din moment ce vedem aceste lucruri venind, ce ar trebui să facem noi? 2 Petru 3:11,12.**

4. SEMNUL FIAREI

- a. **Am văzut că sigiliul lui Dumnezeu este Sabatul. Acesta nu este nu semn fizic, ci este evident prin aderarea la semnul credincioșiei lăsat de Tatăl pentru copiii Săi. Atunci ce este semnul fiarei? Apocalipsa 14:9-11.**

„Dacă v-a fost prezentată lumina adevărului, descoperind Sabatul poruncii a patra și arătând că nu este nici o temelie în Cuvântul lui Dumnezeu pentru respectarea duminicii și totuși vă prindeți de sabbatul fals, refuzând să sfințiți Sabatul pe care Dumnezeu îl numește ‚ziua Mea cea sfântă,‘ voi primiți semnul fiarei. Când se întâmplă aceasta? – Când ascultați de decretul ce vă poruncește să încetați de a lucra duminica și să vă închinați lui Dumnezeu, în vreme ce știți că nici un cuvânt din Biblie nu arată duminica a fi altceva mai mult decât o zi obișnuită de lucru, voi acceptați să primiți semnul fiarei și refuzați sigiliul lui Dumnezeu. Dacă primim acest semn pe frunțile sau pe mâinile noastre, judecățile rostite împotriva celor neascultători trebuie să cadă asupra noastră. Dar sigiliul viului Dumnezeu este pus asupra acelor care păzesc în mod conștient Sabatul Domnului.” – *The Review and Herald*, 13 iulie 1897.

- b. **De unde știm că semnul fiarei are de a face cu modul în care ne închinăm? Apocalipsa 13:12,15.**

„După avertismentul împotriva închinării la fiară și la chipul ei, profeția declară: ‚Aici sunt cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus?. Întrucât acei care păzesc legea lui Dumnezeu sunt astfel puși în contrast cu acei care se închină fiarei și chipului ei și primesc semnul ei, rezultă că păzirea legii lui Dumnezeu, pe de o parte, și călcarea ei, pe de altă parte, vor face deosebirea între închinătorii lui Dumnezeu și închinătorii fiarei.” – *Marea luptă*, pg.443.

„Sabbatul va fi marele test al credincioșiei, fiindcă este punctul de adevăr în special controversat. Când va fi adus peste oameni testul final, atunci se va trage linia de demarcație între acei care-I servesc lui Dumnezeu și acei care nu-I servesc. În timp ce respectarea Sabatului fals, în conformitate cu legea statului și contrar poruncii a patra, va fi un legământ de credincioșie față de o putere care este în opoziție față de Dumnezeu, de păzirea Sabatului adevărat, în ascultare de legea lui Dumnezeu, este o dovadă a loialității față de Creatorul. În timp ce o clasă, acceptând semnul supunerii față de puterile pământești, primește semnul fiarei, cealaltă alege semnul de credincioșie față de autoritatea divină și primește sigiliul lui Dumnezeu.” – *Ibid.*, pg.605.

5. PERSECUTAREA PĂZITORILOR PORUNCILOR

- a. **Ce dovadă avem că lumea se va împotrivi acelor care sunt credincioși față de Dumnezeu? Matei 24:9-12; 10:17-22.**

„Isus nu prezintă urmașilor Săi speranța de a ajunge la slavă și bogății pământești, de a trăi o viață liberă de încercare. În loc de aceasta, El îi cheamă să-L urmeze pe calea tăgăduirii de sine și a ocării. Acela care a venit să răscumpere lumea a fost combătut de forțele unite ale răului. Într-o confederație nemiloasă, oamenii răi și îngerii răi s-au rânduie împotriva Prințului Păcii. Fiecare cuvânt și fiecare faptă au descoperit compasiune divină și deosebirea Lui de lume a provocat cea mai amară împotrivire.

Așa va fi cu toți acei care vor trăi cu evlavie în Isus Hristos. Persecuția și ocara îi așteaptă pe toți acei care sunt plini de Spiritul lui Hristos. Caracterul persecuției se schimbă în timp, dar principiul – spiritul care stă la baza ei – este același care i-a omorât pe aleșii Domnului chiar din zilele lui Abel.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg.452.

- b. **De unde știm că acei care sunt credincioși lui Dumnezeu în păzirea Sabatului vor fi persecutați? Apocalipsa 13:15-17; 2 Timotei 3:12.**

„Întrucât bisericile protestante resping argumentele clare și scripturistice în apărarea legii lui Dumnezeu, ele vor dori să-i aducă la tăcere pe acei a căror credință nu o pot doborî cu Biblia. Deși își leagă ochii față de acest fapt, ele apucă acum pe o cale care va duce la persecutarea acelor care refuză în mod conștient să facă ceea ce face restul lumii creștine, și ele vor recunoaște pretențiile sabatului papal.

Demnitarii bisericii și ai statului se vor uni pentru a mitui, convinge sau constrânge toate clasele să cinstească duminica. Lipsa autorității divine va fi compensată prin legi opresive. Corupția politică nimicește iubirea de dreptate și considerația față de adevăr; și chiar în America liberă, conducătorii și legislatorii, pentru a-și asigura favoarea publică, vor ceda cererii populare pentru o lege care să impună respectarea duminicii. Libertatea de conștiință, care a costat un sacrificiu așa de mare, nu va mai fi respectată. În conflictul care va veni în curând, vom vedea exemplificate cuvintele profetului: „Balaurul mâniat pe femeie va merge să facă război cu rămășița seminției ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos”. (Apocalipsa 12:17).” – *Marea luptă*, pg.592.

REVIZUIRE PERSONALĂ

O avertizare – „Hristos ne-a avertizat în vederea acestui timp că nu ar trebui să ne lăsăm captivați de grijile lumii, neglijând interesele veșnice; dar cât de mulți dintre noi permit lucrurilor acestei vieți să se interpună între sufletele noastre și marele dar al Cerului. Cât de puțini trăiesc spre slava lui Dumnezeu și binele omenirii! Cât de puțini vorbesc copiilor lor despre iubirea lui Hristos, despre locuințele cerești, despre necesitatea credinței și ascultării. Cât de puțini îi avertizează pe prietenii și vecinii lor cu privire la judecata care vine cu grabire. Inima mea este îndurerată de gândul necunoștinței omului față de Creatorul său și de indiferența sufletelor față de mântuirea lor, atât de scump plătită. Noi suntem avertizați că dacă nu veghem și nu ne rugăm, ziua socotelii finale ne va surprinde ca un hoț noaptea și partea noastră va fi cu fățarnicii și necredincioșii. „Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț. Voi sunteți toți copii ai luminii și copii ai zilei.” S-au luat toate măsurile ca să putem avea lumină și nu va fi nici o scuză în ziua lui Dumnezeu, dacă noi suntem găsiți în păcatele noastre. Durerea și vaiul îi așteaptă pe acei care nu urmează instrucțiunile cuvântului vieții; dar ce bucurie este păstrată pentru acei care s-au pregătit pentru venirea Domnului lor! Ei vor fi schimbați din starea muritoare în nemurire. Ei îl vor vedea pe Împărat în frumusețea Sa și vor reflecta chipul Său. Ei vor fi luați să fie pentru totdeauna cu Domnul.” – *The Signs of the Times*, 27 ianuarie 1888.

Înțelepciunea omenească – „Ascultarea conștiințioasă de cuvântul lui Dumnezeu va fi tratată ca răzvrătire... Când apărătorii adevărului refuză să cinstească sabbatul duminical, unii dintre ei vor fi aruncați în închisoare, alții vor fi exilați, alții vor fi tratați ca sclavi. Pentru înțelepciunea omenească toate acestea par acum imposibile; dar când Duhul lui Dumnezeu care îi ține în frâu va fi retras de la oameni și ei vor fi sub controlul lui Satan, care urăște preceptele divine, lumea va cunoaște o evoluție ciudată. Inima poate fi foarte crudă când frica și iubirea de Dumnezeu sunt date la o parte.” – *Marea luptă*, pg.607.

1. **Ce trebuie să însoțească orice lege pentru a o face valabilă?**
2. **Explicați cum porunca a patra corespunde sigiliului din Legea lui Dumnezeu, făcând-o valabilă pentru toți oamenii.**
3. **Cum este modul nostru de închinare într-o relație directă cu destinul nostru veșnic?**
4. **Ce avertisment important ne este dat cu privire la sigiliul lui Dumnezeu?**
5. **În această lume, ce soartă îi așteaptă pe toți cei credincioși?**

Sabat, 6 decembrie 2003

Darul Sabatului întâi

pentru Moldova

Moldova este o mică țară europeană fără acces la mare, care se găsește între România și Ucraina. Totuși dimensiunea ei nu ar trebui să fie definitivă pentru valoarea ei în ceea ce privește răspândirea soliei evangheliei.

Cunoscută inițial ca Basarabia, țara a fost cedată

Rusiei de către turci în 1812. După această dată a pătruns solia adventă în această țară. Când s-a născut Mișcarea de Reformă după primul Război Mondial, cei câțiva credincioși din această țară s-au văzut anexați la România.

În timpul acestor primi ani ai Reformei, mica țară Moldova a trimis pionieri misionari chiar și în America de Sud. Prin harul lui Dumnezeu adevărul prezent a găsit un teritoriu fertil în această țară și solia s-a răspândit cu rapiditate. Noii credincioși Îl laudau pe Dumnezeu pentru fiecare nou suflet scăpat din ghearele vrăjmașului.

Apoi, în 1940, teritoriul a trecut sub controlul Uniunii Sovietice. Credincioșii au fost forțați să-și păstreze religia în secret. Mulți au pierit în închisori, au fost persecutați și chiar trimiși în Siberia să fie exterminați în acel climat dur. Se poate pune întrebarea dacă credincioșii au putut rămâne loiali în acele timpuri grele? La căderea comunismului în anii 1990, Moldova și-a câștigat libertatea și pentru prima dată în 50 de ani, credincioșii se puteau aduna fără teamă. Ei nu doar că au rămas credincioși, dar numărul lor a crescut chiar sub persecuție.

Astăzi Moldova are cea mai mare proporție de reformiști raportată la numărul total al populației dintre toate țările lumii. Frații de aici apreciază însemnătatea exercitării libere a religiei lor. Timpul este scurt și Uniunea Moldova ține adesea programe evanghelistice pentru a se asigura că fiecare suflet va auzi solia mântuirii.

Pentru aceasta avem nevoie de ajutorul vostru. Locul de adunare din capitala Chișinău este în prezent prea mic pentru a face față numărului crescând de suflete interesate. Darul vostru din acest Sabat ne va ajuta să încheiem construcția unui nou lăcaș de adunare care va servi ca un far pentru întreaga țară.

Frații voștri din Uniunea Moldova

Putere spirituală

„Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.” (1 Petru 2:9).

Sabatul dat lumii ca semn al lui Dumnezeu ca și Creator este de asemenea semnul Lui ca Sfîntitor. Puterea care a creat toate lucrurile este puterea care re-crează sufletul după asemănarea Lui.” – *Testimonies*, vol.6, pg.321.

Recomandare pentru studiu:

Calea către Hristos, pg.60-64.

Testimonies, vol.6, pg.320-323.

Sabat

29 noiembrie

Psalzii 51:10-17.

„Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic! Nu mă lepăda de la Fața Ta, și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijinește-mă cu un duh de bunăvoință! Atunci voi învăța căile Tale pe cei ce le calcă, și păcătoșii se vor întoarce la Tine. Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele! Izbăvește-mă de vina sângelui vărsat și limba mea va lauda îndurarea Ta. Doamne, deschide-mi buzele și gura mea va vesti lauda Ta. Dacă ai fi voit jertfe, Ți-aș fi adus: dar Ție nu-Ți plac arderile de tot. Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și măhnită.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. CUNOSCÂNDU-L PE DUMNEZEU

a. Care este definiția biblică a vieții veșnice? Ioan 17:3; Deuteronom 8:11-18.

„A-L cunoaște pe Dumnezeu este viață veșnică. Îi învățați voi pe copiii voștri lucrul acesta, sau îi învățați să se conformeze standardului lumii? Vă pregătiți voi pentru căminul pe care Dumnezeu îl pregătește pentru voi?... Învățați-i să studieze Biblia... Învățați-i să-și formeze caractere care vor trăi prin veacurile veșnice. Noi trebuie să ne rugăm ca niciodată până acum ca Dumnezeu să îi păstreze și să îi binecuvânteze pe copiii noștri.”— *Îndrumarea copilului*, pg.384.

Este privilegiul nostru de a-L cunoaște pe Dumnezeu din experiență și în adevărata cunoștință de Dumnezeu este viață veșnică. Singurul Fiul al lui Dumnezeu a fost darul lui Dumnezeu pentru lume, în al Cărui caracter a fost descoperit caracterul Aceluia care a dat legea pentru oameni și îngeri. El a venit să proclame faptul că ‚Domnul Dumnezeu nostru este un singur Domn,‘ și că numai Lui trebuie să-i slujești. El a venit să descopere că ‚orice dar bun și desăvârșit este de sus și se coboară de la Tatăl luminilor, la care nu este schimbare, nici umbră de mutare‘. Ceea ce provine din gândirea lui Dumnezeu este desăvârșit și nu are nevoie să fie anulat, corectat sau schimbat câtuși de puțin. Noi putem atribui toată perfecțiunea lui Dumnezeu. El ține în mâna Sa existența fiecărei ființe omenești și susține toate lucrurile prin cuvântul puterii Lui.”— *The Review and Herald*, 9 martie 1897.

b. Ce dar au dat neamului omenesc Tatăl și Fiul, pentru ca oamenii să-I poată cunoaște? Exodul 31:13; Ezechiel 20:20.

„Dumnezeu va face mai mult decât să împlinească cele mai înalte așteptări ale acelor care își pun încrederea în El. El dorește să ne amintim că atunci când suntem umili și smeriți stăm în locul unde El poate să ni Se descopere și va face aceasta. El Se bucură când invocăm îndurări și binecuvântări din trecut ca motiv pentru care El să reverse asupra noastră binecuvântări mai mari și mai înalte. El este onorat când Îl iubim și dăm mărturie cu privire la caracterul veritabil al iubirii noastre prin păzirea poruncilor Lui. El este onorat când punem deoparte ziua a șaptea ca fiind sfântă. Pentru acei care fac acest lucru, Sabatul este un semn, ‚ca să știe,‘ declară Dumnezeu, ‚că Eu sunt Domnul care îi sfințesc‘. Sfințirea înseamnă comuniune obișnuită cu Dumnezeu. Nu este nimic așa de mare și puternic ca iubirea lui Dumnezeu pentru acei care sunt copiii Lui.”— *The Review and Herald*, 15 martie 1906.

2. UN LEGĂMÂNT VEȘNIC

a. Din moment ce Sabatul trebuie să fie un semn al unui legământ veșnic, spre ce ne îndrumă legământul? Exodul 31:16,17; Evrei 8:10.

„Ascultarea nu este doar o conformare exterioară, ci serviciu din iubire. Legea lui Dumnezeu este o expresie a naturii Sale, ea este o întrupare a marelui principiu al iubirii și de aici este temelia guvernării Sale în cer și pe pământ. Dacă inimile noastre sunt reînnoite după asemănarea lui Dumnezeu, dacă iubirea divină este implantată în suflet, nu va fi împlinită legea lui Dumnezeu în viață? Când principiul iubirii este implantat în inimă, când omul este reînnoit după chipul Aceluia care l-a creat, este împlinită făgăduința noului legământ: ‚Voi pune legile Mele în inimile lor și le voi scrie în mințile lor’ (Evrei 10:16). Și dacă legea este scrisă în inimă, nu va modela ea viața? Ascultarea – serviciul și angajamentul iubirii – este adevăratul semn al uceniciei. Astfel spune Scriptura, ‚Dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui.’ ‚Acela care zice <<Îl cunosc>> și nu păzește poruncile Lui, este un mincinos și adevărul nu este în el’ (1 Ioan 5:3; 2:4). În loc de a-l scuti pe om de ascultare, credința și numai credința este aceea care ne face părtași de harul lui Hristos, care ne face în stare să fim ascultători.” – *Calea către Hristos*, pg.60,61.

„Dumnezeu a declarat în Cuvântul Său că ziua a șaptea este un semn între El și poporul Său ales – un semn de loialitate. ‚Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru,’ zice El; ‚umblați în orânduirile mele și păziți judecățile Mele și împliniți-le; și sfințiți Sabatele Mele; și ele vor fi un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru.’ Ziua pe care Dumnezeu a pus-o deoparte pentru a fi păstrată liberă de muncă lumească, El a destinat-o să fie respectată în amintirea înțelepciunii Sale, a puterii și a bunătații Sale în crearea lumii și a omului. Sabatul a fost instituit înainte ca iudeii să se fi deosebit ca popor și a fost dat întregii omeniri pentru a fi păstrat sfânt, ‚ca să știți’, declară Dumnezeu, ‚că Eu sunt Domnul care vă sfințește.’ Dacă Sabatul este acceptat, restul poruncilor din Decalog vor fi ascultate; căci nimeni nu poate păzi Sabatul cu adevărat și să desconsiderare un precept al legii.” – *The Signs of the Times*, 31 martie 1898.

3. INTRÂND ÎN ODIHNA SA

a. Cum ilustrează Sabatul „Noul Legământ”? Evrei 4:10.

„Dumnezeu a lăsat poporului Său Sabatul ca să fie un semn continuu al iubirii și îndurării Sale și al ascultării de El. După cum S-a odihnit în această zi și a fost înviorat, tot astfel dorește ca poporul Său să se odihnească și să fie înviorat. Trebuia să fie o amintire constantă pentru ei că erau incluși în legământul Său de har. Prin toate generațiile voastre, spunea El, Sabatul trebuie să fie semnul Meu, legământul Meu față de voi că Eu sunt Domnul care vă sfințește, că v-am ales și v-am pus deoparte ca popor deosebit al Meu. Și când păziți Sabatul sfânt, veți da mărturie la națiunile pământului că sunteți poporul Meu ales.”– *The Review and Herald*, 28 octombrie 1902.

„Să ne amintim că suntem străini și călători pe acest pământ, căutând o țară mai bună, o țară cerească. Să lucrăm cu o asemenea seriozitate și devoțiune, încât păcătoșii să fie atrași la Hristos. Acei care s-au unit cu Domnul în legământul servirii se află sub obligația de a se uni cu El în marea lucrare de salvare de suflete. Membrii bisericii, în timpul săptămânii, să-și facă partea cu credincioșie și în Sabat să-și relateze experiența lor. Adunarea va fi atunci ca o hrană la timp potrivit, aducând tuturor celor prezenți viață nouă și vigoare proaspătă. Când poporul lui Dumnezeu vede marea nevoie de a lucra după cum a lucrat Hristos pentru convertirea păcătoșilor, mărturiile date de ei în serviciul din Sabat vor fi umplute cu putere. Ei vor vorbi cu bucurie despre experiența prețioasă pe care au câștigat-o lucrând pentru alții.”– *Testimonies*, vol.7, pg.10,11.

b. Pentru a intra în odihna Sa, noi trebuie să încetăm de a ne face lucrările noastre. Care sunt lucrările noastre pe care ar trebui să încetăm să le facem? Galateni 5:19-21.

c. Care este singura cale pe care putem fi eliberați de aceste „fapte ale trupului”? Ioan 3:3,5; Ezechiel 36:25-27.

„Dacă avem iubirea lui Hristos în sufletele noastre, va fi o consecință naturală pentru noi a avea toate celelalte daruri – bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, credința, umilința, cumpătarea; și ,împotriva acestor lucruri nu este lege’. Legea lui Dumnezeu nu condamnă și nu îi ține în robie pe acei care au aceste daruri; fiindcă ei ascultă de cerințele legii lui Dumnezeu. Ei sunt păzitori ai legii și de aceea ei nu sunt sub robia legii.”– *The Review and Herald*, 4 ianuarie 1887.

4. AMESTECATĂ CU CREDINȚĂ

- a. **De ce nu a putut Israel intra în odihna Sa? Evrei 3:12, 19; 4:4-6; Romani 1:17; Galateni 2:20.**

„Credința este esențială pentru păzirea legii lui Dumnezeu; căci ,fără credință este cu neputință să-I fim plăcuți Lui’. Și ,orice nu vine din credință este păcat’ (Evrei 11:6; Romani 14:23).”– *Marea luptă*, pg.434.

„Trebuie să manifestăm credință față de Isus Hristos pentru că El a devenit jertfa și garanția noastră. El a murit ca noi să putem dobândi ,iertarea păcatelor din trecut’ și să putem dobândi harul și ajutorul așa încât să putem păzi poruncile Domnului Dumnezeului nostru. Credința în Hristos înseamnă că trebuie să faceți orice vă poruncește El, că trebuie să călcați pe urmele Lui. ,Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Hristos.’ ‘Cine zice <<Îl cunosc>> și nu păzește poruncile Lui este un mincinos și adevărul nu este în el.”– *The Review and Herald*, 31 ianuarie 1888.

- b. **Cum a ajuns Israel la acest punct de necredință? Cum putem face și noi același lucru? Evrei 3:8-11,15-18; Psalmii 95:6-11.**

„Dumnezeu ne vorbește astăzi prin avertismentele, sfaturile și mustrările date Israelului din vechime. Dacă ne depărtăm de El, osânda noastră va fi mai mare decât a lor; căci noi avem experiența lor ca avertisment și toată învățătura pe care a dat-o Dumnezeu de atunci încoace. Mulți și diverși sunt idoli pe care îi cultivăm; idoli care ne încețoșează mintea și ne împietresc inima, așa încât lucrurile sfinte nu sunt prețuite corect. O, dacă lecțiile date vechiului Israel ar putea să ne impresioneze inimile și să ne afecteze viețile în așa fel, încât să ne abatem cu totul de la idoli, pentru a servi viului Dumnezeu.”– *The Signs of the Times*, 18 august 1881.

„Și voi, care nu v-ați sfințit sufletele prin ascultarea de adevăr, așteptați ca Hristos, la venirea Lui, să vă facă gata? Atunci nu va fi nici un sânge ispășitor care să spele petele de păcat. Câtă vreme se zice astăzi puteți, dacă vreți, să ascultați glasul Său și să nu vă împietriți inimile, ca în ziua convocării. Astăzi Duhul lui Dumnezeu invită. Astăzi glasul dulce al îndurării vine la urechile voastre.”– *The Review and Herald*, 17 august 1869.

5. O PUTERE SFINȚITOARE

- a. **Cum lucrează Duhul Sfânt pentru a ne sfinți prin Sabat? Ezechiel 20:12; 1 Tesaloniceni 4:3,7.**
-

„Doar porunca a patra dintre cele zece conține sigiliul marelui Legiuitoar, Creatorul cerurilor și al pământului. Acei care ascultă de această poruncă iau asupra lor numele Lui și toate binecuvântările pe care le implică sunt ale lor... Fiecare instituție de sabat poartă numele autorului ei, un semn de neșters care arată autoritatea fiecăruia. Este misiunea noastră de a-i face pe oameni să înțeleagă aceasta. Noi trebuie să le arătăm că este un lucru cu consecințe vitale dacă poartă semnul împărăției lui Dumnezeu sau semnul împărăției răzvrătirii, fiindcă ei se recunosc drept supuși ai împărăției al cărei semn îl poartă.” – *Testimonies*, vol.6, pg.322.

- i) **Trebuie să fim liberi de păcat la intrarea în Sabat: Neemia 13:22; 1 Petru 2:9,10.**
-

Aceasta a fost porunca marelui și puternicului Dumnezeu. Nimic neîngrijit și neglijent nu trebuia să existe la acei care se înfățișau înaintea Lui când veneau în prezența Sa cea sfântă. Și de ce aceasta? Care era scopul acestei griji? Era doar să recomande poporul înaintea lui Dumnezeu? Era doar pentru a câștiga aprobarea Sa? Motivul care mi-a fost dat era acesta, ca să se facă o impresie bună asupra oamenilor. Dacă acei care slujeau în slujba sfântă nu manifestau grijă și reverență față de Dumnezeu în îmbrăcămintea și în comportamentul lor, oamenii aveau să-și piardă venerația și reverența față de Dumnezeu și serviciile Sale sfinte.” – *Testimonies*, vol.2, pg.540.

- ii) **După cum pâinea pentru punerea înainte era pregătită în fiecare Sabat, tot astfel ar trebui ca și noi să ne împărțim din pâinea vieții în fiecare Sabat: 1 Cronici 9:32; Ioan 6:48,53,54,56,63; Evrei 4:11,12.**
-

- iii) **Noi nu doar că trebuie să ne odihnim în Sabat, ci trebuie să ne strângem laolaltă pentru închinare: Leviticul 23:3; Evrei 10:24,25.**
-

REVIZUIRE PERSONALĂ

Încurajându-i pe alții. – „Când vă întâlniți în fiecare Sabat, cântați laude Aceluia care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. ‚Aceluia care ne-a iubit și ne-a spălat de păcatele noastre în sângele Său’ să I se aducă adorarea inimii. Iubirea lui Hristos să fie povara pe care s-o rostească vorbitorul. Ea să fie exprimată într-un limbaj simplu, în fiecare cântare de laudă. Lăsați ca inspirația Duhului lui Dumnezeu să vă dicteze rugăciunile. Când este rostit cuvântul vieții, lăsați ca răspunsul vostru din inimă să mărturisească faptul că primiți solia ca din cer. Știu că acest lucru nu mai este la modă, dar va fi o jertfă de mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru pâinea vieții dată sufletului flămând. Acest răspuns la inspirația Duhului Sfânt va fi o putere pentru propriul vostru suflet și o încurajare pentru alții. El va da unele dovezi că sunt pietre vii în clădirea lui Dumnezeu, care emit lumină.” – *Testimonies*, vol.6, pg.337.

Copii ai lui Dumnezeu – „În eliberarea sufletelor noastre de sclavia păcatului, Dumnezeu a realizat pentru noi o eliberare mai mare decât aceea a evreilor la Marea Roșie. Asemenea oștirii evreilor, noi ar trebui să-L lăudăm pe Domnul cu inima, cu sufletul și cu vocea pentru ‚faptele Sale minunate față de copiii oamenilor’. Acei care cugetă la marile îndurări ale lui Dumnezeu și nu sunt nepăsători față de darurile Sale mai mici își vor lua brâul bucuriei și vor cânta Domnului în inimile lor. Binecuvântările zilnice pe care le primim din mâna lui Dumnezeu și, mai presus de toate, moartea lui Isus pentru a aduce fericirea și cerul la îndemâna noastră ar trebui să constituie o temă de constantă recunoștință. Ce compasiune, ce iubire fără pereche ne-a arătat Dumnezeu nouă, păcătoșilor pierduți, legându-ne cu Sine, pentru a-I fi o comoară deosebită! Ce jertfă a fost făcută de Răscumpărătorul nostru, pentru ca să putem fi numiți copii ai lui Dumnezeu!” – *Patriarhi și profeți*, pg.326.

- 1. Ce înseamnă a-L cunoaște pe Dumnezeu? Este cu adevărat posibil să iubești pe cineva pe care nu-l „cunoști”?**
- 2. Ce legământ a dat Dumnezeu, care trebuia să fie veșnic? Ce înseamnă veșnic?**
- 3. Trebuie să ne odihnim noi doar de munca noastră fizică în ziua Sabatului? Ce odihnă așteptăm noi în realitate când păzim Sabatul?**
- 4. Satisface simpla împlinire a literei poruncii Sabatului cerințele legii? Ce trebuie să avem pentru a păzi într-adevăr Sabatul?**
- 5. Când primim sfințirea prin credința în Hristos, vom sfinți doar Sabatul?**

Adevărata respectare a Sabatului

„Și luați seama la voi înșivă, ca să nu vi se îngreuneze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu grijiile vieții acesteia, ca astfel ziua aceea să vină peste voi pe neașteptate” (Luca 21:34).

„Toți acei care-L iubesc pe Dumnezeu ar trebui să facă tot ce pot pentru a face din Sabat o zi de desfătare, sfântă și onorabilă.” – *Îndrumarea copilului*, pg.418.

Recomandare pentru studiu: *Testimonies*, vol.6, pg.331-339.
Ibid., vol.2, pg.620,621.

Sabat

6 decembrie

Psalmii 46:1-5, 8-11.

„Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem, chiar dacă s-ar zgudui pământul, și s-ar clătina munții în inima mărilor. Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării și s-ar ridica până acolo de să se cutremure munții. Este un râu, ale cărui izvoare înveselesc cetatea lui Dumnezeu, sfântul locaș al locuințelor celui Prea Înalt. Dumnezeu este în mijlocul ei: ea nu se clatină; Dumnezeu o ajută în revărsatul zorilor... Veniți și priviți lucrările Domnului, pustiirile, pe care le-a făcut El pe pământ. El a pus capăt războaielor până la marginea pământului; El a sfărâmat arcul și a rupt sulița, a ars cu foc carăle de război. Opriți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu stăpânesc peste neamuri, Eu stăpânesc peste pământ. Domnul oștirilor este cu noi. Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. ODIHNĂ PERSONALĂ**a. De ce lucruri personale trebuie să ne odihnim în ziua Sabatului?
Exodul 20:9,10; 31:15; Ieremia 17:22.**

„Toată munca obișnuită pentru câștigarea existenței sau pentru profit lumesc era interzisă în ziua a șaptea. Conform poruncii a patra, Sabatul a fost dedicat odihnei și închinării religioase. Orice ocupație lumească trebuia întreruptă; dar lucrările de îndurare și binefacere erau în acord cu scopul Domnului. Ele nu trebuia să fie limitate de timp sau loc. A-i alina pe cei întristați, a-i mângâia pe cei îndurerăți este o lucrare de iubire care onorează ziua sfântă a lui Dumnezeu.”– *The Spirit of Prophecy*, vol.2, pg.193,194.

„Lucrarea pentru câștigarea unei pâini sau tranzacțiile obișnuite de afaceri în Sabat fac din acei care iau parte la ele călcători ai legii. Toată munca necesară pentru întreținerea trupului trebuie să se facă în cele șase zile de lucru.”– *The Review and Herald*, 6 septembrie 1898.

„Dumnezeu a dat omului șase zile în care să lucreze pentru sine, dar Și-a rezervat o zi în care El trebuie să fie onorat în mod special. El trebuie să fie glorificat și autoritatea Sa respectată. Și totuși omul vrea să-L răpească pe Dumnezeu furând puțin din timpul pe care Creatorul l-a rezervat pentru Sine. Dumnezeu a rezervat ziua a șaptea ca perioadă de odihnă pentru om, pentru binele omului ca și pentru propria Sa slavă.”– *Testimonies*, vol.1, pg.502.

b. De ce este necesar a avea această odihnă? Psalmii 46:10; Luca 8:14; 21:34.

„Dumnezeu a văzut că un Sabat era esențial pentru om, chiar și în Paradis. El trebuia să lase la o parte propriile sale interese și probleme într-una din cele șapte zile, pentru ca să poată contempla mai pe deplin lucrările lui Dumnezeu și să poată medita asupra puterii și bunătății Lui. El avea nevoie de un Sabat care să-i amintească mai viu de Dumnezeu și să trezească recunoștința fiindcă toate lucrurile de care se bucura și pe care le posedă veneau din mâna binefăcătoare a Creatorului.”– *Patriarhi și profeți*, pg.43.

2. ÎNCHINARE PUBLICĂ

- a. **Pe lângă odihna de muncă, ce alt privilegiu prețios avem în ziua Sabatului? Psalmii 92:1; 100:1-5.**
-

„Dumnezeu învață că ar trebui să ne strângem în casa Lui pentru a cultiva atributele iubirii perfecte. Aceasta îi va face pe locuitorii pământului potriviți pentru locuințele pe care Hristos a mers să le pregătească pentru toți acei care-L iubesc. Acolo ei se vor strânge în sanctuar din Sabat în Sabat, dintr-o lună nouă în alta, să se unească în cele mai înălțătoare melodii de cântare, în laudă și mulțumire adresate Aceluia care stă pe tron și Mielului pentru totdeauna.” *Testimonies*, vol.6, pg.339.

- b. **Dacă Îi suntem devotați lui Dumnezeu, unde ne vom afla în Sabat? Evrei 10:23-25; Matei 11:28-30.**
-

„Nimeni nu ar trebui să-și permită în timpul săptămânii să devină atât de absorbit de interesele sale vremelnice și atât de epuizat de eforturile sale pentru câștig lumesc, încât în Sabat să nu aibă putere sau energie pentru serviciul lui Dumnezeu. Noi Îl furăm pe Dumnezeu când ne facem incapabili pentru a ne închina Lui în ziua Sa cea sfântă. Și noi ne furăm pe noi de asemenea, căci avem nevoie de căldura și lumina tovarășiei, ca și de puterea care se câștigă din înțelepciunea și experiența altor creștini.”— *The Review and Herald*, 13 iunie 1882.

„Tații și mamele ar trebui să facă o regulă ca în Sabat copiii lor să participe la închinarea publică și să dea putere regulii prin propriul lor exemplu. Este datoria noastră să poruncim copiilor noștri și casei noastre după noi, ca și Avraam. Prin exemplu, ca și prin învățătură, ar trebui să întipărim în mintea lor importanța învățaturii religioase. Toți acei care au făcut legământul de botez s-au consacrat în mod solemn serviciului lui Dumnezeu; ei sunt sub o obligație de legământ de a se pune pe ei și copiii lor unde pot dobândi toată motivația și încurajările în viața creștină.”— *Îndrumarea copilului*, pg.414.

„Să nu cultivați niciodată gândul că puteți fi creștini și totuși să vă retrageți în voi înșivă. Fiecare este o parte în marea rețea a omenirii, și natura și calitatea experienței voastre va fi determinată în mare parte de experiențele acelorora cu care vă asociați. Isus spune: „Unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18:20). Atunci să nu părăsim adunarea noastră laolaltă, după cum este obiceiul unora; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și aceasta cu atât mai mult, cu cât vedem că ziua se apropie.”— *Testimonies*, vol.7, pg.190 eng.

3. NEURMĂRIND PLĂCERILE NOASTRE PROPRII

- a. **Odihnindu-ne de munca noastră în ziua Sabatului, cu privire la ce trebuie să avem grijă? Isaia 58:13; 2 Timotei 3:2-5.**
-
-

„Toți acei care-L iubesc pe Dumnezeu ar trebui să facă tot ce pot pentru a face din Sabat o zi de desfătare, sfântă și onorabilă. Ei nu pot face aceasta căutându-și propria lor plăcere în distracții păcătoase, interzise. Totuși ei pot face mult pentru a înălța Sabatul în familiile lor și să facă din ea cea mai interesantă zi din săptămână. Noi ar trebui să devotăm timp pentru a-i interesa pe copiii noștri. O schimbare va avea o influență fericită asupra lor. Noi putem ieși cu ei în aer liber; putem șede a cu ei în poieni și în soarele strălucitor și să dăm minților lor neobosite ceva cu ce să se hrănească, discutând cu ei despre lucrările lui Dumnezeu și îi putem inspira cu iubire și reverență atrăgându-le atenția la lucrurile frumoase din natură.”– *Îndrumarea copilului*, pg.418.

- b. **Înseamnă aceasta că nu vom găsi bucurie în Sabat? 3 Ioan 4; Filipeni 2:13; Psalmii 5:11.**
-
-

Și Domnul zice: ‚Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă... atunci te vei putea desfăta în Domnul.‘ (Isaia 58:13,14). Pentru toți cei care primesc Sabatul ca semn al puterii creatoare și răscumpărătoare a lui Hristos, el va fi o desfătare. Văzându-L pe Hristos în el, ei se desfătă în El. Sabatul îi îndreaptă spre lucrările creațiunii ca dovadă a mării Sale puteri de răscumpărare. În timp ce amintește de pacea pierdută din Eden, el vorbește despre pacea restaurată prin Mântuitorul. Și fiecare obiect din natură repetă invitația Sa: ‚Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă‘. (Matei 11:28).”– *Hristos Lumina lumii*, pg.209.

- c. **Unde găsim noi cea mai mare bucurie? Psalmii 16:11; Proverbele 21:15; Matei 25:21; Ioan 15:10,11.**
-
-

4. NEVORBIND CUVINTELE NOASTRE

- a. **Pe lângă faptul că trebuie să încetăm orice muncă în ziua Sabatului, ce altceva ar trebui să mai încetăm? Iacov 3:5,6.**

„Acei care discută probleme de afaceri sau fac planuri în Sabat sunt priviți de Dumnezeu ca și când ar fi angajați în desfășurarea tranzacției. Pentru a sfinți Sabatul, noi nu ar trebui să permitem minților noastre să se ocupe cu lucrurile de un caracter lumesc. Și porunca include tot ce este înăuntrul porților noastre. Locuitorii casei trebuie să lase la o parte treburile lumești din timpul orelor sfinte. Toți ar trebui să se unească pentru a-L onora pe Dumnezeu printr-un serviciu de bună voie în ziua Sa cea sfântă.” – *Patriarhi și profeți*, pg.349.

„Dumnezeu nu ne cere doar să ne oprim de la munca fizică în Sabat, ci ca mintea să fie disciplinată pentru a se ocupa de temele sfinte. Porunca a patra este literalmente călcată prin conversarea despre lucrurile lumești sau prin angajarea în conversații de nimic și ușuratic. A vorbi despre toate lucrurile care vă vin în minte înseamnă a vorbi propriile voastre cuvinte. Orice abatere de la dreptate ne aduce în sclavie și sub osândă.” – *Îndrumarea copilului*, pg.413.

- b. **De ce a dat Dumnezeu această instrucțiune? Matei 15:18; Iov 6:24,25.**

„Acei care nu sunt pe deplin convertiți la adevăr permit adesea minților lor să se îndrepte nestingerite spre teme lumești, și, deși se pot odihni de munca fizică în Sabat, limbile lor spun ce este în mințile lor; de aici aceste cuvinte cu privire la cirezi, recolte, pierderi și câștiguri. Toate acestea constituie călcări ale Sabatului. Dacă mintea aleargă la lucrurile lumești, limba va descoperi aceasta; căci din prisosul inimii vorbește gura.” – *Testimonies*, vol.2, pg.620.

„Când vorbiți despre speranța voastră în Dumnezeu, despre Isus, despre venirea Lui în curând și despre frumusețile Noului Pământ, voi nu vorbiți propriile voastre cuvinte. Despre aceste lucruri puteți vorbi liberi în Sabat. Șase zile puteți vorbi despre chestiuni de afaceri și să faceți toate planurile care sunt necesare, dar Sabatul este un timp sfânt și toate gândurile lumești trebuie date la o parte din minte în acea zi. Binecuvântarea lui Dumnezeu va fi asupra voastră și veți avea dulcea mângâiere a Duhului Său și veți avea de asemenea încredere când vă apropiați de tronul harului.” – *The Youth's Instructor*, 1 februarie 1853.

5. STRĂINUL DIN LĂUNTRUL PORȚILOR TALE

a. Care este responsabilitatea noastră față de acei care locuiesc în locuințele noastre în Sabat? Exodul 20:11; Genesa 18:19.

„Părinți, mai presus de orice, aveți grijă de copiii voștri în Sabat. Nu le îngăduiți să calce ziua sfântă a lui Dumnezeu jucându-se în casă sau pe afară. Voi puteți la fel de bine să călcați voi înșivă Sabatul, decât să le permiteți copiilor voștri să facă aceasta și când îngăduiți copiilor voștri să umble încoace și încolo și le îngăduiți să se joace în Sabat, Dumnezeu vă privește ca pe niște călcători ai Sabatului.”— *Îndrumarea copilului*, pg.416.

„Faceți-i pe copiii voștri să simtă că îi iubiți și doriți să le faceți bine. Încurajați fiecare efort de a face bine. Arătați-le că aveți încredere în ei. Amintiți-vă că exemplul vostru va fi cea mai impresionantă lecție pe care o puteți da. Amabilitatea și controlul vostru de sine va avea o influență mai mare asupra caracterelor copiilor voștri decât ar putea-o avea doar cuvintele.”— *The Review and Herald*, 13 iunie, 1882.

b. Cât de departe se extinde responsabilitatea noastră în legătură cu porunca Sabatului dincolo de căminele noastre? Deuteronom 5:14; Neemia 13:19-22; 2 Corinteni 6:14-18.

„Unii care pretind a fi atașați de legea lui Iehova au mers chiar atât de departe în profanarea Sabatului, încât să se unească în parteneriat cu acei care nu au respect pentru Sabat. Pretinsul păzitor al Sabatului poate să-și înceteze munca în Sabat, dar partenerul său continuă să lucreze. Cum trebuie să privească îngerii acest parteneriat, când cel care respectă Sabatul îngenunchează cu reverență înaintea lui Dumnezeu în casa de închinare, în timp ce acei cu care este el unit în afaceri continuă să lucreze la fel ca și în orice altă zi! Cum privește Cerul asupra zgomotului și confuziei, la sunetul ciocanului și toporului muncitorului, care se ridică în loc de mulțumiri, ca și când ar fi în ciuda poruncilor Sale! Poate Domnul să privească drept nevinovat pe omul care se unește astfel cu păcătoșii?”— *The Review and Herald*, 13 noiembrie 1888.

REVIZUIRE PERSONALĂ

Biserica triumfătoare. „Copiii lui Dumnezeu vor fi triumfători. Ei vor ieși biruitori și mai mult decât biruitori asupra tuturor elementelor împotrivoare, care persecută. Nu vă temeți! Prin puterea adevărului biblic și a iubirii exemplificate în cruce și prezentate de Duhul Sfânt, vom avea biruința. Întreaga bătălie dinaintea noastră are la mijloc respectarea adevăratului Sabat al lui Iehova.” – *Selected Messages*, bk.3, pg.319.

Calea păcătuirii – „Credința în iubirea lui Dumnezeu și în providența Sa ușurează poverile îngrijorării și ale preocupării. Ea umple inima de bucurie și mulțumire pentru cei din poziții înalte sau poziții joase. Religia tinde să promoveze sănătatea, să lungească viața și să înalțe bucuria noastră pentru toate binecuvântările sale. Ea deschide sufletului un izvor nesecat de fericire. Bine ar fi ca toți acei care nu L-au ales pe Hristos să-și poată da seama că El are să le ofere ceva mult mai bun decât ceea ce caută ei înșiși pentru sine. Omul își aduce cea mai mare vătămare și nedreptate sufletului său când gândește și procedează contrar vocii lui Dumnezeu. Nici o adevărată bucurie nu poate fi găsită pe calea interzisă de Acela care știe ce este bine și care face planuri spre binele creaturilor Sale. Calea păcătuirii duce la mizerie și nimicire; dar căile înțelepciunii sunt căi plăcute și căile ei sunt căile păcii.” – *Christian Education*, pg.68.

1. **Ce lucrări trebuie să încetăm în ziua Sabatului? Care sunt permise?**
2. **De ce nu ar trebui să ocolim prețiosul privilegiu al strănerii laolaltă pentru închinare în ziua Sabatului?**
3. **În ce mod ne vom găsi cea mai înaltă plăcere în ziua Sabatului?**
4. **Cât de multă grijă ar trebui să avem în conversația noastră în ziua Sabatului? Unde începe această lucrare?**
5. **Putem fi vinovați de călcarea Sabatului dacă permitem acelor din căminul nostru să nesocotească Sabatul? Îi include aceasta și pe vizitatori? Putem noi să călcăm Sabatul chiar și când ne închinăm cu reverență lui Dumnezeu în ziua Lui cea sfântă? În ce fel?**

De la apus la apus

„Cine este credincios în puțin va fi credincios de asemenea și în mult; și acela care este nedrept în puțin, este de asemenea nedrept și în mult.” (Luca 16:10).

„Dumnezeu nu este mai puțin exigent acum cu privire la Sabatul Său, decât atunci când a pus această cerere înaintea copiilor lui Israel.” *The Spirit of Prophecy*, vol.1, pg.259.

Recomandare pentru studiu:

Patriarhi și profeți, pg.333,334.

Testimonies, vol.1, pg.502,503.

Sabat

13 decembrie

Credința prin care trăiesc, pg. 34.

„Vinerea pregătirea pentru Sabat să fie încheiată. Aveți grijă ca toate hainele să fie în ordine și ca tot gătitul să fie încheiat... Sabatul nu trebuie folosit pentru repararea hainelor, pentru gătit, căutare de plăceri sau vreo altă ocupație lumească. Înainte de apusul soarelui să fie lăsată la o parte orice ocupație lumească și toate zierele lumești să fie luate din cale. Părinți, explicați copiilor lucrarea voastră și scopul ei și lăsați-i să participe la pregătirea voastră de a păzi Sabatul conform poruncii.

Mai este o altă lucrarea căreia ar trebui să i se acorde atenție în ziua de pregătire. În această zi toate disensiunile dintre frați, atât în familie cât și în biserică, ar trebui să fie lăsate la o parte. Lăsați ca toată amărăciunea, mânia și răutatea să fie date la o parte din suflet. Cu un spirit umilit, „mărturisiți-vă greșelile unii altora și rugați-vă unii pentru alții.”

Înainte de apusul soarelui lăsați ca membrii familiei să citească cuvântul lui Dumnezeu, să cânte și să se roage. Ar trebui să păzim cu gelozie hotarele Sabatului. Amintiți-vă că fiecare moment este un timp consacrat, sfânt.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. CEASURILE SABATULUI

a. Care este semnul biblic al începutului și sfârșitului zilei? *Genesa 1:5,8,13,19,23,31.*

b. **Biblia dă un număr de exemple cum cei credincioși au respectat Sabatul de la Creațiune (*Genesa 2:1-3*), în timpul lui Israel (*Leviticul 23:32*), în timpul reformei de după captivitate (*Neemia 13:19*) și de atunci până în timpul lui Hristos (*Ioan 19:31*).**

„În sfârșit Isus Se odihnea. Ziua lungă de rușine și tortură se încheiase. Când ultimele raze ale soarelui ce apunea au introdus Sabatul, Fiul lui Dumnezeu zăcea în liniște în mormântul lui Iosif. Cu lucrarea Sa încheiată, cu mâinile împreunate în pace, El S-a odihnit în timpul orelor sfinte ale Sabatului.”– *Hristos Lumina lumii*, pg.565.

„Sabatul se apropia acum și ar fi fost o călcare a sfințeniei lui ca trupurile să rămână atârinate pe cruce. Astfel, folosind aceasta ca pe un pretext, conducătorii evrei i-au cerut lui Pilat ca moartea victimelor să fie grăbită și trupurile lor să fie luate jos înainte de apusul soarelui.”– *Ibid.*, pg.566.

„Încet și cu venerație [cei trei ucenici] au luat cu propriile lor mâini trupul lui Isus de pe cruce. Lacrimile lor de împreună simțire curgeau repede când priveau la chipul Său rănit și chinuit. Iosif avea un mormânt nou, săpat într-o stâncă. Acesta și-l păstrase pentru sine; dar era aproape de Calvar și l-a pregătit acum pentru Isus. Trupul, împreună cu mirurile aduse de Nicodim, au fost învelite cu grijă într-o pânză de in și Mântuitorul a fost dus în mormânt. Cei trei ucenici au îndreptat membrele Lui străpunse și i-au împreunat mâinile rănite pe pieptul fără puls. Femeile galileene au venit să vadă dacă s-a făcut tot ce se putea face pentru trupul lipsit de viață al iubitului lor Învățător. Atunci ele au văzut piatra grea rostogolită la intrarea mormântului și Mântuitorul a fost lăsat să Se odihnească. Femeile au fost ultimele la cruce și ultimele la mormântul lui Hristos. În timp ce umbrele serii se strângeau, Maria Magdalena și celelalte Marii zăboveau în jurul locului de odihnă al Domnului lor, vărsând lacrimi de durere pentru soarta Aceluia pe care-L iubeau. „Și ele s-au întors, ... și s-au odihnit în ziua Sabatului, conform poruncii” (*Luca 23:56*).”– *Ibid.*, pg.568.

2. PĂZIND HOTARELE

a. Cât de important este să nu răpim nimic din timpul Domnului în ziua Sabatului? Luca 19:17; 16:10.

„Dumnezeu nu este acum mai puțin exigent cu privire la Sabatul Său, decât a fost când a pus această cerere înaintea copiilor lui Israel. Ochiul Său este asupra a tot poporul Său și asupra tuturor lucrărilor mâinilor lor. El nu va trece fără să-i observe pe lângă acei care îngrămădesc lucrurile asupra Sabatului și folosesc timpul care-I aparține lui Dumnezeu în propriul lor interes. Unii prețiși păzitori ai Sabatului îl vor călca, făcând acele lucruri care ar fi trebuit făcute înainte de Sabat. Unii ca aceștia pot crede că vor câștiga puțin timp; dar în loc de a fi avantajați prin răpirea lui Dumnezeu de timpul sfânt, pe care l-a rezervat pentru Sine, ei vor pierde.” – *The Spirit of Prophecy*, vol.1, pg.259.

„A fost prea multă nepăsare cu privire la respectarea Sabatului. Nu a existat promptitudine pentru a împlini datoriile lumești în cele șase zile lucrătoare pe care Dumnezeu le-a dat omului și grija de a nu viola nici măcar o oră din timpul sfânt pe care El l-a rezervat pentru Sine... Prin păcătuierea într-un lucru mic și privirea la el ca nefiind un păcat anumit din partea noastră, conștiința devine împietrită și sensibilitățile tocite, până când putem merge mai departe și să îndeplinim o cantitate de muncă și să ne măgulim că suntem păzitori ai Sabatului, când, conform standardului lui Hristos, noi călcăm fiecare din preceptele sfinte ale lui Dumnezeu. Există o greșeală la păzitorii Sabatului în această privință; dar Dumnezeu este foarte exigent și toți acei care cred că economisesc puțin timp sau câștigă oarecare avantaj răpind puțin din timpul Domnului, vor suferi pagubă mai curând sau mai târziu. El nu îi poate binecuvânta cum I-ar plăcea să facă, deoarece numele Său este dezonorat de ei și preceptele Sale sunt tratate cu ușurință.” – *Testimonies*, vol.1, pg.501,502.

b. Cum putem fi siguri că nu vom răpi din timpul sfânt al Sabatului?

„Înainte de începutul Sabatului, mintea, precum și trupul ar trebui să fie retrase de la lucrurile lumești. Dumnezeu a pus Sabatul la sfârșitul celor șase zile lucrătoare pentru ca oamenii să se poată opri și să se gândească ce au câștigat în timpul săptămânii în pregătirea pentru împărăția curată care nu admite nici un călcător de lege. Noi ar trebui să facem în fiecare Sabat o socoteală cu sufletele noastre să vedem dacă săptămâna care s-a sfârșit a adus câștig spiritual sau pagubă.” – *Testimonies*, vol.6, pg.327.

3. ZIUA DE PREGĂTIRE

a. Ce timp ne-a dat Dumnezeu pentru a fi pregătiți să păzim Sabatul Său conform poruncii? Marcu 15:42; Luca 23:52-56.

„În vreme ce pregătirea pentru Sabat trebuie făcută pe tot parcursul săptămânii, vinerea este ziua specială de pregătire.”— *Testimonies*, vol.6, pg.326.

„Ziua dinainte de Sabat ar trebui făcută o zi de pregătire, pentru ca totul să poată fi gata pentru ceasurile ei sfinte. În nici un caz nu ar trebui să se permită ca treburile noastre să răpească din timpul sfânt. Dumnezeu a rânduit să se poarte de grijă de cei bolnavi și suferinzi; munca cerută pentru a-i face să se simtă mai bine este o lucrare de milă și nu o călcare a Sabatului; dar toată munca nenecesară ar trebui să fie evitată. Mulți amână cu nepăsare până la începutul Sabatului lucrurile mici care ar fi putut fi făcute în ziua de pregătire. Acest lucru nu ar trebui să se întâmple. Lucrarea care este neglijată până la începutul Sabatului ar trebui să rămână nefăcută până când acesta a trecut. Aceasta ar putea ajuta memoriei acestor oameni nechibzuți și i-ar face atenți să-și facă lucrarea lor în cele șase zile de lucru.”— *Patriarhi și profeți*, pg.334.

b. La ce ar trebui să ne gândim când facem planuri pentru nevoile noastre vremelnice în Sabat? Exodul 16:23.

„Domnul nu este mai puțin exigent acum cu privire la Sabatul Său decât atunci când a dat îndrumările speciale copiilor lui Israel. El le-a cerut să coacă ceea ce aveau de copt și să fiarbă ceea ce aveau de fiert în ziua a șasea, pregătitoare pentru odihna Sabatului. Acei care neglijează să se pregătească pentru Sabat în ziua a șasea și care gătesc hrană în Sabat, calcă porunca a patra și sunt călcători ai legii lui Dumnezeu. Toți acei care sunt cu adevărat doritori să respecte Sabatul conform poruncii, nu vor găti hrană în Sabat. În temere de Domnul care Și-a dat legea de pe Sinai, ei se vor tăgădui pe sine și vor mânca din hrana pregătită în ziua a șasea, chiar dacă aceasta nu este așa de gustoasă. Domnul a interzis copiilor lui Israel coptul și fiertul în Sabat. Acea interdicție ar trebui luată în considerare de orice păzitor al Sabatului ca o poruncă solemnă a lui Iehova pentru ei. Domnul a dorit să păzească poporul Său de îmbuibare în Sabat, pe care l-a pus deoparte pentru meditație sfântă și închinare.”— *The Spirit of Prophecy*, vol.1, pg.225, 226.

4. CURĂȚIA IMEDIAT URMĂTOARE EVLAVIEI (I)

- a. **Întrucât dorim să venim în prezența Domnului în Sabat, cum ar trebui să ne prezentăm înaintea Lui? Exodul 19:9-11.**

„Vinerea pregătirea pentru Sabat să fie încheiată. Aveți grijă ca toate hainele să fie pregătite și ca tot gătitul să fie încheiat. Încălțăminte să fie lustruită și baia făcută. Este posibil a face aceasta. Dacă faceți din aceasta o regulă, puteți s-o realizați. Sabatul nu trebuie petrecut cu repararea îmbrăcămintei, cu gătitul hranei, cu căutarea de plăceri sau cu vreo altă ocupație lumească. Înainte de apusul soarelui, lăsați la o parte toată munca lumească și toate ziarele lumești să fie luate din cale. Părinți, explicați copiilor lucrarea voastră și scopul ei și lăsați-i și pe ei să participe la pregătirea voastră pentru a păzi Sabatul conform poruncii.”— *Îndrumarea copilului*, pg.412.

- b. **Cum ar trebui să fie îmbrăcămintea noastră când venim în prezența Domnului în ziua Lui sfântă de Sabat? Leviticul 19:30; Evrei 12:28,29; Genesa 35:2.**

„Mulți au nevoie de instruire cu privire la modul cum să se înfățișeze la adunare pentru închinare în Sabat. Ei nu trebuie să vină în prezența lui Dumnezeu cu îmbrăcămintea obișnuită purtată în timpul săptămânii. Toți ar trebui să aibă un costum special pentru Sabat, care să fie purtat când participă la serviciu în casa lui Dumnezeu. În timp ce nu ar trebui să ne conformăm modelor lumii, nu trebuie să fim indiferenți cu privire la înfățișarea noastră exterioară. Noi trebuie să fim curați și ordonați, deși fără podoabe exterioare. Copiii lui Dumnezeu ar trebui să fie curați pe dinăuntru și pe dinafară.”— *Îndrumarea copilului*, pg.414.

„Se va avea o grijă specială pentru a se îmbrăca într-un mod care va arăta o considerație sfântă față de sfântul Sabat și de închinarea la Dumnezeu. Linia de demarcație dintre o asemenea clasă și lume va fi prea clară pentru a nu fi distinsă. Influența credincioșilor ar fi de zece ori mai mare dacă bărbații și femeile care îmbrățișează adevărul, care au fost până atunci neglijenți și nepăsători în obiceiurile lor, ar fi așa de înălțați și sfințiți prin adevăr, încât să respecte obiceiuri de curăție, ordine și bun gust în îmbrăcămintea lor. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al ordinii și nu este nicicum mulțumit de neatenție, murdărie și păcat.”— *Selected Messages*, bk.2, pg.476.

5. CURĂȚIA IMEDIAT URMĂTOARE EVLAVIEI (II)

- a. **Cum ar trebui să fie pregătite căminele noastre în Sabat pentru a-i primi în ele pe îngerii cerești? 1 Corinteni 14:33, 40; Ezechiel 44:23.**
-

„Cele zece porunci rostite de Iehova de pe Sinai nu pot trăi în inimile persoanelor cu obiceiuri dezordonate și murdare. Dacă Israelul din vechime nu putea să asculte de proclamarea acelei legi sfinte, dacă nu ascultase de porunca lui Iehova și nu-și curățise hainele, cum poate fi scrisă acea lege sfântă pe inimile persoanelor care nu sunt curate fizic, în îmbrăcăminte sau în casele lor? – Este imposibil. Mărturisirea lor poate fi înaltă ca cerul, totuși nu valorează nici cât un pai. Influența lor îi dezgustă chiar și pe necredincioși. Ar fi fost mai bine dacă ar fi rămas în afara rândurilor poporului credincios al lui Dumnezeu. Casa lui Dumnezeu este dezonorată de asemenea mărturisitori.” – *The Review and Herald*, 23 ianuarie 1900.

„Acela care era atât de exigent ca fiii lui Israel să cultive obiceiuri de curăție, nu va accepta nici o necurăție în căminele poporului Său de astăzi. Dumnezeu privește defavorabil necurăția de orice fel. Cum Îl putem invita noi în căminele noastre dacă nu este totul curat și aranjat?

Credincioșii ar trebui învățați că deși pot fi săraci, ei nu au nevoie să fie murdari sau nearanjați în persoana sau locuințele lor. Trebuie dat ajutor în această direcție aceluia care par să nu aibă nici un simț al însemnătății și importanței curăției. Ei trebuie să fie învățați că acei care trebuie să reprezinte pe Dumnezeul înalt și sfânt trebuie să-și păstreze sufletele curate și că această curăție trebuie să se extindă la îmbrăcăminte și la orice lucru din casă, așa încât îngerii slujitori să aibă dovada că adevărul a lucrat o schimbare în viață, curățind sufletul și rafinând gusturile. Acei care, după ce au primit adevărul, nu fac nici o schimbare în cuvânt sau înfățișare, în îmbrăcăminte sau în ceea ce-i înconjoară, trăiesc pentru sine, nu pentru Hristos. Ei nu au fost creați din nou în Hristos Isus, spre purificare și sfințenie.” – *Ibid.*, 10 iunie 1902.

- b. **Ce a învățat Isus cu privire la micile detalii? Luca 24:1-3; Ioan 20:7.**
-

REVIZUIRE PERSONALĂ

Păzind hotarele – „Noi ar trebui să păzim cu gelozie hotarele Sabatului. Amintiți-vă că fiecare moment este timp sfânt, consacrat. Ori de câte ori este posibil, angajatorii ar trebui să dea lucrătorilor lor liber în orele de vineri de la amiază până la începutul Sabatului. Dați-le timp de pregătire, pentru ca să poată întâmpina ziua Domnului cu o minte liniștită. Printr-o astfel de procedare nu veți suferi nici o pierdere, nici chiar în lucrurile vremelnice.” – *Testimonies*, vol.6, pg.327.

Ziua de pregătire - „Fiecare familie a adventiștilor de ziua a șaptea să-L onoreze pe Dumnezeu printr-o considerație strictă pentru legea Sa. Copiii ar trebui să fie învățați să respecte Sabatul. În ziua pregătirii, îmbrăcămintea ar trebui reparată corespunzător, încălțăminte lustruită, baia făcută. Atunci în jurul altarului familial toți ar trebui să aștepte să întâmpine ziua sfântă a lui Dumnezeu cum ar aștepta venirea unui prieten drag.” – *The Signs of the Times*, 25 mai 1882.

„Chiar la începutul poruncii a patra Domnul a zis ‚Adu-ți aminte’. El a știut că în mijlocul mulțimii de griji și nedumeriri, omul avea să fie ispitit să se scuze de la îndeplinirea întocmai a legii sau avea să-i uite importanța ei sacră. De aceea El a spus: ‚Adu-ți aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințești.’ În tot timpul săptămânii noi ar trebui să avem în minte Sabatul și să facem pregătire pentru a-l păzi conform poruncii. ...

Când se amintește astfel de Sabat, lucrurilor vremelnice nu li se vor permite să răpească din cele spirituale. Nici o îndatorire care aparține celor șase zile lucrătoare nu va fi lăsată pentru Sabat. În timpul săptămânii energiile noastre nu vor fi atât de epuizate în munca vremelnică, încât în ziua când Domnul S-a odihnit și S-a înviorat noi să fim prea istoviți pentru a ne angaja în serviciul Său.” – *Credința prin care trăiesc*, pg.34.

1. Când încep și se sfârșesc ceasurile Sabatului?
2. De ce este așa de important a fi pregătit înainte de începerea Sabatului?
3. Ce fel de lucruri trebuie să pregătim înainte de Sabat, ca să evităm călcarea acestei zile?
4. Cât timp a dat Dumnezeu pentru a ne pregăti pentru Sabat?
5. Este Dumnezeu exigent în ceea ce privește trupurile, căminele și inimile noastre?

Păzirea practică a Sabatului

„Și El le-a zis: „Este îngăduit a face bine în Sabat, sau a face rău? A salva o viață sau a o pierde?” Dar ei n-au răspuns nimic.” (Marcu 3:4).

„Prin exemplul Său, Mântuitorul ne-a arătat că este bine a ușura suferințele în Sabat.” – *Sfaturi pentru sănătate*, pg.219.

Recomandare pentru Studiu: *Testimonies*, vol.6, pg.327-331.
Educația, pg.211-212.
Medical Ministry, pg.214-216.

Sabat

20 decembrie

Credința prin care trăiesc, pg.35.

„Dumnezeu ne-a dat toate cele șase zile în care să ne facem lucrarea noastră și Și-a rezervat una pentru Sine. Aceasta ar trebui să fie o zi de binecuvântare pentru noi – o zi când ar trebui să lăsăm la o parte toate lucrurile lumești și să ne centram gândurile asupra lui Dumnezeu și a cerului.

Tot cerul păzește Sabatul, dar nu într-un mod nepăsător, nefăcând nimic. În această zi orice energie a sufletului ar trebui să fie trează, fiindcă nu trebuie să ne întâlnim noi cu Dumnezeu și cu Hristos, Mântuitorul nostru? Noi trebuie să-L privim prin credință. El dorește mult să învieze și să binecuvânteze orice suflet.

În Sabat dimineața, familia ar trebui să se trezească devreme. Dacă se trezește târziu, apare confuzie și precipitare în pregătirea pentru micul dejun și Școala Sabatului. Există grabă, înghesuială și nerăbdare. El l-a pus de o parte pentru ca omul să-l păzească drept zi de închinare.”

„Ca mijloc de educație intelectuală, ocaziile Sabatului sunt de neprețuit. Lecția Școlii de Sabat să nu fie învățată printr-o privire grăbită peste versetele lecției în Sabat dimineața, ci prin studiu atent pentru săptămâna următoare în Sabat după-amiaza, cu o recapitulare zilnică sau ilustrare în timpul săptămânii. Astfel lecția va fi fixată în memorie ca o comoară ce nu se va pierde niciodată în întregime.” – *Educația*, pg.212.

1. ÎNCETÂND LUCRĂRILE NOASTRE (I)

a. Ce fel de „lucrare” este îngăduită de Dumnezeu în ziua Sabatului? Marcu 3:4; Luca 6:9; 13:11-16.

„Adesea medicii și asistentele medicale sunt chemați în Sabat să slujească celor bolnavi și uneori le este imposibil să-și ia timp pentru odihnă și pentru participarea la serviciile divine. Nevoile omenirii suferinde nu trebuie neglijate niciodată. Prin exemplul Său, Mântuitorul ne-a arătat că este bine a ușura suferința în Sabat. Dar lucrarea care nu este necesară, cum ar fi tratamentele și operațiile obișnuite care pot fi amânate, ar trebui lăsate pentru altă dată. Pacienții să înțeleagă că medicii și ajutoarele lor ar trebui să aibă o zi pentru odihnă. Să înțeleagă că lucrătorii se tem de Dumnezeu și doresc să sfințească ziua pe care El a pus-o deoparte pentru ca urmașii Săi s-o respecte ca semn între El și ei.”– *Sfaturi pentru sănătate*, pg.219.

„Vor fi întotdeauna datorii de îndeplinit în Sabat pentru ușurarea omenirii suferinde. Acest lucru este drept și în acord cu legea Aceluia care spune, ‚Milă voiesc, nu jertfe’. Dar există pericolul de a cădea în nepăsare în acest punct și de a face ceea ce nu este esențial în Sabat.”– *Medical Ministry*, pg.50.

b. Sabatul este o zi de odihnă, dar înseamnă aceasta că ar trebui să dormim mai mult în această zi decât în celelalte zile? Romani 13:11; Psalmii 132:4,5; Proverbele 20:13; 1 Tesaloniceni 5:6.

„Nimeni nu ar trebui să se simtă liber să petreacă timpul sfânt într-un mod nefolositor. Lui Dumnezeu nu-I place ca păzitorii Sabatului să doarmă mult în timpul Sabatului. Ei Îl dezonorează pe Creatorul lor procedând astfel și, prin exemplul lor, spun că cele șase zile sunt prea prețioase pentru ca ei să le petreacă odihnindu-se. Ei trebuie să facă bani, chiar dacă ar face aceasta lipsindu-se de somnul necesar, ceea ce compensează apoi dormind în timpul sfânt. Ei se scuză zicând: ‚Sabatul a fost dat ca zi de odihnă. Nu mă voi lipsi de odihnă pentru a participa la adunare, căci am nevoie de odihnă.’ Unii ca aceștia folosesc în mod greșit ziua sfântă. Ei ar trebui, în special în acea zi, să-și intereseze familiile în respectarea lui și să se strângă la casa de rugăciune cu cei puțini sau mulți, după cum este cazul. Ei ar trebui să-și devoteze timpul și energiile lor pentru lucruri spirituale, pentru ca influența divină care odihnește asupra Sabatului să-i poată însoți în toată săptămâna. Din toate zilele săptămânii, nici unele nu sunt așa de favorabile pentru gânduri și sentimente devoționale, ca Sabatul.”– *Testimonies*, vol.2, pg.621.

2. ÎNCETÂND LUCRĂRILE NOASTRE (II)

a. Enumerați câteva dintre lucrurile „mici” care ar trebui terminate înainte de Sabat.

„În multe familii [în Sabat] cizmele și pantofii sunt periați și lustruiți și reparațiile făcute, toate pentru că aceste lucruri mărunte n-au fost făcute vinerea. Ei nu și-au amintit de ziua Sabatului ca s-o sfințească’...”

Vinerea trebuie să se aibă grijă de îmbrăcămintea copiilor. În timpul săptămânii toate ar trebui pregătite de mâinile lor sub îndrumarea mamei, așa încât să se poată îmbrăca în liniște, fără confuzie și grabă sau vorbiri pripite.

Mai este încă o lucrare care ar trebui să primească atenție în ziua de pregătire. În această zi toate neînțelegerile între frați, fie ele în familie sau în biserică, ar trebui date la o parte.”— *Îndrumarea copilului*, pg.412.

„Călcarea poruncii a patra nu se rezumă doar la pregătirea hranei. Mulți amână în mod neglijent bărbieritul și lustruirea încălțămintei până după începutul Sabatului. Aceasta nu ar trebui să se întâmple. Dacă cineva neglijează să facă o asemenea lucrare într-o zi lucrătoare, ar trebui să aibă suficient respect pentru timpul sfânt al lui Dumnezeu, încât să rămână nebărbierit și cu încălțămintea nelustruită, până la trecerea Sabatului. Aceasta le poate ajuta la memorie și îi poate face mai atenți să-și facă lucrarea în cele șase zile lucrătoare.”— *The Signs of the Times*, 25 mai 1882.

b. La ce ar trebui să ne gândim când călătorim în Sabat? Ar trebui să eliminăm călătoria care nu este necesară? Ce fel de călătorie este acceptabilă înaintea lui Dumnezeu? Fapte 1:12.

„Dacă dorim binecuvântarea făgăduită celor ascultători, trebuie să respectăm Sabatul cu mai multă strictețe. Mă tem că adesea călătorim în această zi, când acest lucru ar putea fi evitat. În armonie cu lumina pe care Domnul a dat-o cu privire la respectarea Sabatului, noi ar trebui să avem mai multă grijă în ceea ce privește călătoria cu barca și cu mașina în această zi. În aceste chestiuni ar trebui să dăm un exemplu bun înaintea copiilor și tinerilor noștri. Pentru a ajunge la bisericile care au nevoie de ajutorul nostru și pentru a le da solia pe care Dumnezeu dorește ca ele s-o audă, s-ar putea să fie necesar ca noi să călătorim în Sabat; dar pe cât posibil, noi ar trebui să ne procurăm biletele și să facem toate aranjamentele necesare în altă zi. Când pornim într-o călătorie, ar trebui să facem toate eforturile posibile pentru a plănuși în așa fel, încât să evităm a ajunge în Sabat la destinație.”— *Testimonies*, vol.6, pg.331.

3. COPIII ȘI SABATUL

- a. **Întrucât porunca Sabatului se aplică la noi, ca și la familiile noastre, ce exemplu ar trebui să dăm copiilor noștri cu privire la ea? Proverbele 22:6; Deuteronom 6:6-9.**

„Vă sfătuiesc, frații și surorile mele: ,Aduceți-vă aminte de ziua Sabatului, ca s-o sfințiți.’ Dacă doriți ca copiii voștri să respecte Sabatul după poruncă, trebuie să-i învățați atât prin precept, cât și prin exemplu. Adâncă gravare a adevărului în inimă nu este niciodată ștearsă în întregime. Ea poate fi mai greu vizibilă, dar nu poate fi ștearsă niciodată. Impresiile făcute în viața timpurie vor fi văzute în anii de mai târziu. Pot apărea împrejurări care-i vor despărți pe copii de părinții și de căminul lor, dar învățătura dată lor în copilărie și tinerețe le va fi o binecuvântare cât trăiesc.” – *Testimonies*, vol.6, pg.330.

„Noi nu trebuie să-i învățăm pe copiii noștri că nu trebuie să fie fericiți în Sabat, sau că este greșit a ieși la plimbare pe afară. O, nu! Hristos i-a scos pe ucenicii Săi afară pe malul lacului în ziua de Sabat și i-a învățat. Predicile Sale din Sabat nu au fost întotdeauna predicate între pereții unei clădiri.

Învățați-i pe copii să-L vadă pe Hristos în natură. Scoateți-i afară în aer liber, sub copacii cei nobili, în grădină; și în toate lucrările minunate ale creațiunii, învățați-i să vadă expresia iubirii Sale.” – *Îndrumarea copilului*, pg.417.

- b. **Ce fel de activități ar trebui să le oferim copiilor în ziua de Sabat? Romani 1:20.**

„Părinții îi pot lua pe copiii lor afară, să-L vadă pe Dumnezeu în natură. Lor le pot fi arătate florile care înfloresc și mugurii care se deschid, copacii înalți și frumoasele fire de iarbă și să fie învățați că Dumnezeu a făcut toate acestea în șase zile și S-a odihnit în ziua a șaptea și a sfințit-o. Astfel părinții pot să fixeze lecțiile lor de instruire pentru copiii lor, așa încât atunci când acești copii privesc la lucrurile din natură, ei își vor aminti de marele Creator al tuturor. Gândurile lor vor fi îndreptate spre Dumnezeul naturii – înapoi la crearea lumii noastre, când au fost puse temeliile Sabatului și toți fiii lui Dumnezeu strigau de bucurie. Așa sunt lecțiile care trebuie întipărite în mințile copiilor noștri.” – *Îndrumarea copilului*, pg.416.

4. COMUNIUNE CU DUMNEZEU

a. Care este dorința lui Dumnezeu pentru noi, în special în Sabat? Ioan 17:19-23.

„Sabatul îndreaptă gândurile noastre spre natură și ne aduce în comuniune cu Creatorul. În cântarea păsărilor, în foșnetul copacilor și în muzica mării, noi putem auzi încă glasul Aceluia care a vorbit cu Adam în Eden în răcoarea dimineții. Și când privim puterea Lui în natură găsim mângâiere, căci cuvântul care a creat toate lucrurile este cel ce vorbește viață sufletului. Acela , care a poruncit luminii să strălucească din întuneric a strălucit peste inimile noastre, să dea lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu în fața lui Isus Hristos.’ (2 Corinteni 4:6).” – *Hristos Lumina lumii*, pg. 204.

b. Ce lucrare trebuie făcută în inima noastră înainte de a putea avea o comuniune reală cu El? Matei 5:23,24.

„Mai este încă o altă lucrare care ar trebui să primească atenție în ziua de pregătire. În această zi toate neînțelegerile dintre frați, fie ele de familie sau de biserică, ar trebui date la o parte. Toată amărăciunea, mânia și răutatea să fie date afară din suflet. Cu un spirit umilit, ,mărturisiți-vă păcatele unii altora și rugați-vă unii pentru alții, ca să puteți fi vindecați’ (Iacov 5:16).” – *Testimonies*, vol.6, pg.327.

„Mântuitorul merge mai departe decât aceasta. El zice: ,Dacă îți aduci darul la altar și acolo îți amintești că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul la altar și mergi de te împacă mai întâi cu fratele tău și apoi vino și adu-ți darul’. Mulți sunt zeloși în serviciile religioase, în timp ce între ei și frații lor sunt neînțelegeri nefericite pe care ar trebui să le aplaneze. Dumnezeu le cere să facă tot ce le stă în putere pentru a restaura armonia. Până nu fac aceasta, El nu le poate accepta serviciile. Datoria creștinului în această privință este arătată în mod clar.

Dumnezeu revarsă binecuvântările Sale asupra tuturor. ,El face să răsară soarele Său peste cei buni și peste cei răi și trimite ploaie peste cei drepti ca și peste cei nedrepti.’ (Luca 6:35). El ne poruncește să fim ca El. ,Binecuvântați pe cei ce vă blastămă,’ spunea Isus; ,faceți bine celor ce vă urăsc, ... ca să fiți copii ai Tatălui vostru care este în ceruri.’ Acestea sunt principiile legii și ele sunt izvoarele vieții.” – *Hristos Lumina lumii*, pg.225.

5. ÎNCHEIEREA SABATULUI

- a. **Ce ispită se prezintă când se apropie încheierea Sabatului? Amos 8:5; Matei 15:8.**
-

„Am văzut că în vara trecută spiritul predominant a fost a se prinde cât de mult cu puțință din lumea aceasta. Poruncile lui Dumnezeu nu au fost păzite. Cu mintea slujim legii lui Dumnezeu; dar mințile multora au servit lumea. Și în timp ce mințile lor au fost toate ocupate cu lucrurile pământești și și-au servit lor înșiși, ei nu puteau servi legii lui Dumnezeu. Sabatul nu a fost ținut. De către unii lucrarea celor șase zile a fost dusă în ziua a șaptea. Un ceas și chiar mai multe au fost luate adesea de la începutul și sfârșitul Sabatului.” – *Testimonies*, vol.1, pg.147.

- b. **Care ar trebui să fie atitudinea noastră, chiar dincolo de ceasurile Sabatului? Ioan 15:5.**
-

„Când soarele apune, glasul rugăciunii și cântării de laudă să marcheze încheierea ceasurilor sfinte și să invite prezența lui Dumnezeu prin grijile săptămânii de lucru.” – *Testimonies*, vol.6, pg.330.

„Membrii familiei să poarte în minte faptul că sunt îndeaproape aliați cu cerul. Domnul are un interes special în familiile copiilor Săi de aici de jos. Îngerii oferă fumul tămâiei frumos mirositoare pentru sfinții care se roagă. Atunci în fiecare familie rugăciunea să se înalțe la cer atât dimineața, cât și seara la ceasul răcoros al apusului, prezentând pentru noi înaintea lui Dumnezeu meritele Mântuitorului. Dimineața și seara universul ceresc ia aminte la fiecare familie care se roagă.” – *Îndrumarea copilului*, pg.404.

- c. **Va fi vreun timp când acei care Îl iubesc pe Dumnezeu vor înceta să mai aștepte cu nerăbdare binecuvântata Sa zi de odihnă? Isaia 66:22.**
-

„Dumnezeu învață că noi ar trebui să ne strângem în casa Lui pentru a cultiva atributele iubirii desăvârșite. Aceasta îi va face pe locuitorii pământului să fie potriviți pentru locuințele pe care Hristos a mers să le pregătească pentru toți acei care-L iubesc. Acolo ei se vor strânge în sanctuar din Sabat în Sabat și de la o lună nouă la alta, pentru a se uni în cele mai înalte melodii de cântare, în laudă și mulțumire la adresa Aceluia care stă pe tron și la adresa Mielului pentru totdeauna.” – *Credința prin care trăiesc*, pg.37.

REVIZUIRE PERSONALĂ

Puterea creatoare – „Întrucât Sabatul este memorialul puterii creatoare, el este ziua mai presus de toate celelalte când ar trebui să ne familiarizăm cu Dumnezeu prin lucrările Sale. În mințile copiilor chiar gândul cu privire la Sabat ar trebui legat de frumusețea lucrurilor naturale. Ferice de familia care poate merge la locul de închinare în Sabat cum a mers Isus și ucenicii Săi în sinagogă – prin câmpii, pe malurile lacului sau prin poieni. Ferice de tatăl și de mama care pot să-i învețe pe copiii lor cuvântul scris al lui Dumnezeu cu ilustrații din paginile deschise ale cărții naturii; care se pot strânge sub pomii verzi, în aerul proaspăt și curat pentru a studia cuvântul și a cânta laudă Tatălui de sus.” – *Educația*, pg.212.

„Părinții ar trebui să aibă o înțelegere profundă cu familia lor ca orele sfinte ale Sabatului trebuie petrecute spre slava lui Dumnezeu. Ei ar trebui să se trezească odată cu soarele și să aibă suficient timp pentru a se pregăti pentru Școala de Sabat fără a ajunge în grabă și a-și pierde poate stăpânirea de sine. Dacă s-au făcut pregătiri corespunzătoare în ziua precedentă, va fi belșug de timp pentru a recapitula lecția studiată în timpul săptămânii; și atât părinții, cât și copiii pot merge la școală cu asigurarea că au învățat bine lecțiile.” – *Sfaturi pentru lucrarea Școlii Sabatului*, pg.54 eng.

„Nu permiteți ca ceasurile prețioase ale Sabatului să fie irosite în pat. În Sabat dimineața, familia ar trebui să se trezească devreme. Dacă se trezește târziu, va fi confuzie și învâlmășeală la pregătirea micului dejun și Școala Sabatului. Va fi grabă, înghesuală și nerăbdare. Astfel pătrund sentimente nesfinte în cămin. Sabatul, astfel profanat, devine un lucru istovitor și venirea lui este mai degrabă temută decât iubită.” – *Îndrumarea copilului*, pg.414.

- 1. Ce forme de angajare ar trebui să evite poporul lui Dumnezeu? La ce ar trebui să ne gândim când căutăm angajare în câmpul medical?**
- 2. La ce ar trebui să ne gândim cu privire la călătoria în Sabat?**
- 3. Cât de mult efort și planificare ar trebui să punem în a le oferi copiilor noștri mijloace care să-i intereseze în Sabat? Sunt doar părinții responsabili pentru aceasta?**
- 4. Explicați cercetarea inimii noastre în relație cu alții, care trebuie făcută înainte de a putea avea comuniune cu Dumnezeu în ziua Sabatului.**
- 5. Cât timp va fi păzit Sabatul? Unde trebuie să învățăm a păzi Sabatul? Ce fel de lucrare trebuie să fie făcută în inima noastră înainte de a se realiza acest lucru?**